ΟΥΤΕ ΦΑΣΙΣΜΟΣ, ΟΥΤΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΚΑΤΩ Ο ΚΡΑΤΙΣΜΟΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΝΑΡΧΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ.Φύλλου 85
ΙΟΥΛΙΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2009
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ



ΝΑ ΑΡΝΗΘΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

ΝΑ ΜΟΙΡΑΣΤΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΜΕ ΟΣΟΥΣ



ΝΑ ΑΡΝΗΘΟΥΜΕ
ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΤΩΡΑ ΚΑΙ
ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

ΝΑ
ΜΟΙΡΑΣΤΟΥΜΕ
ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ
ΜΕ ΟΣΟΥΣ
ΔΕΝ ΔΕΧΟΝΤΑΙ
ΣΑΝ ΟΡΟ ΖΩΗΣ
ΤΟΝ ΖΥΓΟ
ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ



ΜΟΙΡΑΣΤΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΜΕ ΟΣΟΥΣ ΔΕΝ ΔΕΧΟΝΤΑΙ ΣΑΝ ΟΡΟ ΖΩΗΣ ΤΟΝ ΖΥΓΟ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗ

Το κράτος, στα πλαίσια της ανασύνταξής του και του επανασχεδιασμού των μέσων και πρακτικών που θα χρησιμοποιήσει, στη γενικευμένη επίθεση που εξαπολύει απέναντι σε εξαθλιωμένους μετανάστες, τοξικοεξαρτημένους, άστεγους, πόρνες, επαίτες και ανυπότακτους νεολαίους, χρειάζεται να αποσπάσει όσο το δυνατόν μεγαλύτερη κοινωνική ανοχή και ευρύτερη κοινωνική συναίνεση. Τα καθεστωτικά μέσα εξαπάτησης και καθήλωσης των ανθρώπων, αναλαμβάνουν την προπαγάνδιση αυτού του σκοπού και τη συνεχή διάχυση αισθημάτων τρόμου, ανασφάλειας και «ξενοφοβίας».

Η συγκεκριμένη τακτική αποσκοπεί στην αδρανοποίηση και παθητικοποίηση κοινωνικών ομάδων του ευρύτερου κοινωνικού χώρου. Παράλληλα το κράτος δημιουργεί και στη συνέχεια οξύνει τις στρεβλές και τεχνητές αντιθέσεις ανάμεσα στους καταπιεσμένους δημιουργώντας έτσι κλίμα πόλωσης. Με τον τρόπο αυτό αργά, σταθερά και μεθοδικά οδηγεί καταπιεσμένες πληθυσμιακές ομάδες στη μεταξύ τους σύγκρουση. Το πολωτικό κλίμα εξυπηρετεί τους σκοπούς των εξουσιαστών που με κατασκευασμένες τεχνητά συνθήκες δημιουργούν μια επίπλαστη «αναγκαιότητα» για την παρέμβαση του κράτους. Η επιλογή της μερικότητας ως τακτική ανάδειξης ενός ζητήματος από τη μεριά του κράτους και των καθεστωτικών ρουφιάνων του, τα μίντια, αποσκοπεί στη λήθη της συλλογικής και ιστορικής μνήμης, αποκρύπτοντας την πραγματικότητα στην ολότητά της. Διότι όταν δεν γνωρίζεις, ξεχνάς ή λειτουργείς αποσπασματικά, με μαθηματική ακρίβεια η δράση, εντάσσεται στον ευρύτερο κρατικό σχεδιασμό.

Στο σημείο αυτό θα κάνουμε μια σύντομη ανασκόπηση των γεγονότων που εκτυλίχθηκαν στην πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα και τα οποία αποτέλεσαν τον προπομπό των ευρύτερων εξελίξεων.

Οι τελευταίοι τρεις μήνες σηματοδοτήθηκαν από την έντονη κινητικότητα και δραστηριοποίηση μιας ακόμα επιτροπής κατοίκων και φασιστοειδών. Η δράση τους κινείται στη λογική της κάθαρσης της πλατείας του Αγίου Παντελεήμονα από τους εξαθλιωμένους μετανάστες «Ασιατικής» προέλευσης που συγκεντρώνονται στην παιδική χαρά. Εναντίον των εξαθλιωμένων μεταναστών καταφέ-

σιτίζει και φιλοξενεί μετανάστες στον υπόγειο χώρο της εκκλησίας, απ' όπου εν συνεχεία αναγκάζεται να τους απομακρύνει.

Η συνθηματολογία εναντίον των εξαθλιωμένων μεταναστών ποικίλει. Από τις εθνικιστικές κορώνες ***«Έξω οι ξένοι από τη χώρα μας»***, «**Η Ελλάδα για τους Έλληνες**» μέχρι τις ρατσιστικές φωνές, «**Ναι είναι άνθρωποι και αυτοί, αλλά να φύγουν γιατί δεν αντέχουμε τη βρώμα τους**»

Την ίδια χρονική περίοδο οι αριστεροί αντιρατσιστές του ΣΥΡΙΖΑ κλιμακώνοντας την προπαγάνδα τους και οξύνοντας την πολωτική διαδικασία, επιχειρούν μια συγκέντρωση στην πλατεία, η οποία αποτυγχάνει παταγωδώς. Λίγες ημέρες αργότερα ξεσπούν συγκρούσεις στην Αθήνα από μετανάστες μ' αφορμή το σκίσιμο σελίδων θρησκευτικού περιεχομένου από αστυνομικό, ενώ πραγματοποιείται επίθεση και στο Α.Τ. του Αγίου Παντελεήμονα.

Τα φασιστοειδή κινητοποιούνται βάζοντας φωτιά σε υπόγειο χώρο της περιοχής που λειτουργεί ως τζαμί. Στη συνέχεια προχωρούν στη βίαιη εκδίωξη των εξαθλιωμένων μεταναστών με την πλήρη κάλυψη και συνδρομή των μπάτσων. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι σημαντική υποστήριξη στην εκδίωξη των εξαθλιωμένων μεταναστών από την παιδική χαρά του Αγίου Παντελεήμονα, δόθηκε και με την υπογραφή 600 και πλέον «νόμιμων» μεταναστών κυρίως Βαλκανικής προέλευσης. Νοικοκυραίοι και οι ίδιοι πια, ενταγμένοι στο σύστημα υποταγής και αλλοτρίωσης τάχθηκαν στο πλευρό των ντόπιων κατοίκων, επιτροπάτων, κομμάτων, εθνικιστών και μπάτσων. Αυτή η βίαιη εκδίωξη των εξαθλιωμένων μεταναστών είχε σαν αποτέλεσμα την συνάθροισή τους σε άλλες κοντινές πλατείες της περιοχής π.χ. Πλατεία Αττικής.

Όλα αυτά τα γεγονότα διαδραματίζονται κατά την προεκλογική περίοδο και αυτό, απ' ότι φάνηκε, σήμαινε πολλά. Πραγματοποιείται παρέμβαση αναρχικών-αντιεξουσιαστών στην συγκεκριμένη περιοχή. Η δράση είναι σύντομη χρονικά και περιορίζεται στην αφαίρεση της καγκελόπορτας, που κρατά κλειστή την είσοδο για τους εξαθλιωμένους μετανάστες και την πρόσβασή τους στην παιδική χαρά. Αξίζει να σημειωθεί ότι η παιδική χαρά είχε κλειδωθεί με απόφαση της επιτροπής κατοίκων και εθνικιστικών στοιχείων της περιοχής, αφού πρώτα είχαν εκδιώξει με τη βία τους μετανά-

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Χωρίς αμφιβολία πολιτική και εξαπάτηση είναι αδιαχώριστες.
Η χειραγώγηση παραμένει πάντα το ζητούμενο, η γη της επαγγελίας για κάθε εξουσιαστή μικρότερο ή μεγαλύτερο. Είτε πρόκειται για καταστάσεις απλούστερες είτε για περισσότερο σύνθετες. Η συνταγή αξεπέραστη: η δοσμένη «αφετηρία» να μην αμφισβητείται, οι «υποψιασμένοι» να απομονώνονται, η δοσμένη «τελική κατεύθυνση» να αφήνει στα μισά του δρόμου, αν όχι στα σπάργανα, κάθε προσπάθεια προσέγγισης της πραγματικότητας.
Η περίπτωση της «σύλληψης» στην Γερμανία του Μ. Χριστοφοράκου πρώην διευθυντικού στελέχους της Ζήμενς Ελλάς είναι χαρακτηριστική. Η προβολή των «συνθηκών» της «σύλληψης» ως το σημαίνον ζήτημα των εξελίξεων έρχεται να σκεπάσει τους συνολικότερους όρους της υπόθεσης, και κυρίως την διαπραγμάτευση ως σταθερό χαρακτηριστικό της σχέσης, που διέπει τους ποικιλώνυμους διαχειριστές της (πολιτικούς, δικαστικούς, δημοσιογράφους, οικονομικούς παράγοντες κα). «Σύλληψη», λοιπόν, ή «παράδοση» ή «κάτι» ανάμεσα; Και εδώ ακριβώς έρχεται η εστίαση στα διάφορα μέρη, δικαστικά ή άλλα, απαραίτητη για την μετακίνηση του λεγόμενου δημόσιου ενδιαφέροντος από την ουσία. Ερωτήματα του είδους «γιατί τώρα» ή «γιατί εκεί» έρχονται να απαντηθούν με «επιχειρήματα», που δεν κατακερματίζουν απλά την πραγματικότητα, αλλά κυριολεκτικά της αλλάζουν τα φώτα!!!
Στην ίδια κατεύθυνση βρίσκονται και οι γλαφυρές περιγραφές της «ανακάλυψής» του από ...ιδιωτικό ερευνητή, των πάνοπλων ειδικών κατασταλτικών δυνάμεων του γερμανικού κράτους που έφεραν με «αποφασιστικότητα» εις πέρας την «επιχείρηση», οι διαβεβαιώσεις ότι ο «συλληφθείς» (παραληφθείς) δεν έφερε ...αντίσταση, που έρχονται να σφραγίσουν την αληθοφάνεια ενός κακότεχνου σκηνικού. «Παράνομος», λοιπόν, ο «συλληφθείς» ή μήπως ουδέποτε βρέθηκε εκτός της προστασίας των νόμων και των αρμόδιων κατά τόπο κρατικών οργάνων, ύστερα του-

δηγεί καταπιεσμένες πληθυσμιακές ομάδες στη μεταξύ τους σύγκρουση. Το πολωτικό κλίμα εξυπηρετεί τους σκοπούς των εξουσιαστών που με κατασκευασμένες τεχνητά συνθήκες δημιουργούν μια επίπλαστη «αναγκαιότητα» για μαθηματική ακρίβεια η δράση, εντάσσεται στον ευρύτερο κρατικό σχεδιασμό.

Στο σημείο αυτό θα κάνουμε μια σύντομη ανασκόπηση των γεγονότων που εκτυλίχθηκαν στην πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα και τα οποία αποτέλεσαν τον προπομπό των ευρύτερων εξελίξεων.

Οι τελευταίοι τρεις μήνες σηματοδοτήθηκαν από την έντονη κινητικότητα και δραστηριοποίηση μιας ακόμα επιτροπής κατοίκων και φασιστοειδών. Η δράση τους κινείται στη λογική της κάθαρσης της πλατείας του Αγίου Παντελεήμονα από τους εξαθλιωμένους μετανάστες «Ασιατικής» προέλευσης που συγκεντρώνονται στην παιδική χαρά. Εναντίον των εξαθλιωμένων μεταναστών καταφέρονται κάτοικοι, καταστηματάρχες, τοπικό επιτροπάτο, και εθνικιστικά στοιχεία (σας θυμίζει τίποτα αυτή η «ιερή συμμαχία»;). Ακόμα και ο παπάς της ενορίας προπηλακίζεται δεχόμενος απειλές, επειδή

νες» μέχρι τις ρατσιστικές φωνές, «**Ναι είναι άνθρωποι και αυτοί, αλλά να φύγουν γιατί δεν αντέχουμε τη βρώμα τους**»

Την ίδια χρονική περίοδο οι αριστεροί αντιρατσιστές του ΣΥΡΙΖΑ κλιμακώνοντας την προπαγάνδα τους και οξύνοντας την πολωτική διαδικασία, επιχειρούν μια συγκέντρωση στην πλατεία, η οποία αποτυγχάνει παταγωδώς. Λίγες ημέρες αργότερα ξεσπούν συγκρούσεις στην Αθήνα από μετανάστες μ' αφορμή το σκίσιμο σελίδων θρησκευτικού περιεχομένου από αστυνομικό, ενώ πραγματοποιείται επίθεση και στο Α.Τ. του Αγίου Παντελεήμονα.

Τα φασιστοειδή κινητοποιούνται βάζοντας φωτιά σε υπόγειο χώρο της περιοχής που λειτουργεί ως τζαμί. Στη συνέχεια προχωρούν στη βίαιη εκδίωξη των εξαθλιωμένων μεταναστών με την πλήρη κάλυψη και συνδρομή των μπάτσων. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι σημαντική υποστήριξη στην εκδίωξη των εξαθλιωμένων μεταναστών από την παιδική χαρά του Αγίου Παντελεήμονα, δόθηκε και με την υπογραφή 600 και πλέον «νόμιμων» μεταναστών κυρίως Βαλκανικής προέλευσης. Νοικοκυραίοι και οι ίδιοι πια, ενταγμένοι στο σύστημα υποταγής και αλλοτρίωσης τάχθηκαν στο πλευρό των ντόπιων κατοίκων, επιτροπάτων, κομμάτων, εθνικιστών και μπάτσων. Αυτή η βίαιη εκδίωξη των εξαθλιωμένων μεταναστών είχε σαν αποτέλεσμα την συνάθροισή τους σε άλλες κοντινές πλατείες της περιοχής π.χ. Πλατεία Αττικής.

Όλα αυτά τα γεγονότα διαδραματίζονται κατά την προεκλογική περίοδο και αυτό, απ' ότι φάνηκε, σήμαινε πολλά. Πραγματοποιείται παρέμβαση αναρχικών-αντιεξουσιαστών στην συγκεκριμένη περιοχή. Η δράση είναι σύντομη χρονικά και περιορίζεται στην αφαίρεση της καγκελόπορτας, που κρατά κλειστή την είσοδο για τους εξαθλιωμένους μετανάστες και την πρόσβασή τους στην παιδική χαρά. Αξίζει να σημειωθεί ότι η παιδική χαρά είχε κλειδωθεί με απόφαση της επιτροπής κατοίκων και εθνικιστικών στοιχείων της περιοχής, αφού πρώτα είχαν εκδιώξει με τη βία τους μετανάστες που συγκεντρώνονταν εκεί.

Ακολουθεί, μετεκλογικά και δεύτερη παρέμβαση από 100 περίπου αναρχικούς - αντιεξουσιαστές, όπου μοιράζεται έντυπο υλικό, ακούγονται συνθήματα αλληλεγγύης προς τους μετανάστες, ενώ δημιουργείται αρχικά μικροσυμπλοκή με κατοίκους της περιοχής και διάφορα φασιστοειδή. Οι διμοιρίες των μπάτσων που είναι παρατεταγμένες στην περιοχή και παρακολουθούν, παρεμβαίνουν επιθετικά. Κατά την αποχώρηση των συντρόφων στο ύψος Δεριγνύ και Πατησίων, συγκρούονται με τους νεοσύστατους μπάτσους της ομάδας Δέλτα. Αποτέλεσμα της σύγκρουσης αυτής ήταν οι τραυματισμοί μπάτσων και συντρόφων αλλά και 5 συλληφθέντες οι οποίοι οδηγούνται στο αυτόφωρο, παίρνουν αναβολή και αφήνονται ελεύθεροι.

Η καταγραφή του σύντομου αυτού ιστορικού ως συνολικό γεγονός, χρησιμοποιήθηκε από το κράτος και τους λακέδες του για να ανακοινώσουν σε περιορισμένο βαθμό, βεβαίως, τις προθέσεις τους. Η νέα «επιχείρηση Αρετή», που βρίσκεται σε ανάπτυξη το τελευταίο διάστημα, συνοδεύεται και με την ανακοίνωση δημιουργίας και άλλων στρατοπέδων συγκέντρωσης για τους μετανάστες, τη μετα-

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Χωρίς αμφιβολία πολιτική και εξαπάτηση είναι αδιαχώριστες.

Η χειραγώγηση παραμένει πάντα το ζητούμενο, η γη της επαγγελίας για κάθε εξουσιαστή μικρότερο ή μεγαλύτερο. Είτε πρόκειται για καταστάσεις απλούστερες είτε για περισσότερο σύνθετες. Η συνταγή αξεπέραστη: η δοσμένη «αφετηρία» να μην αμφισβητείται, οι «υποψιασμένοι» να απομονώνονται, η δοσμένη «τελική κατεύθυνση» να αφήνει στα μισά του δρόμου, αν όχι στα σπάργανα, κάθε προσπάθεια προσέγγισης της πραγματικότητας.

Η περίπτωση της «σύλληψης» στην Γερμανία του Μ. Χριστοφοράκου πρώην διευθυντικού στελέχους της Ζήμενς Ελλάς είναι χαρακτηριστική. Η προβολή των «συνθηκών» της «σύλληψης» ως το σημαίνον ζήτημα των εξελίξεων έρχεται να σκεπάσει τους συνολικότερους όρους της υπόθεσης, και κυρίως την διαπραγμάτευση ως σταθερό χαρακτηριστικό της σχέσης, που διέπει τους ποικιλώνυμους διαχειριστές της (πολιτικούς, δικαστικούς, δημοσιογράφους, οικονομικούς παράγοντες κα). «Σύλληψη», λοιπόν, ή «παράδοση» ή «κάτι» ανάμεσα; Και εδώ ακριβώς έρχεται η εστίαση στα διάφορα μέρη, δικαστικά ή άλλα, απαραίτητη για την μετακίνηση του λεγόμενου δημόσιου ενδιαφέροντος από την ουσία. Ερωτήματα του είδους «γιατί τώρα» ή «γιατί εκεί» έρχονται να απαντηθούν με «επιχειρήματα», που δεν κατακερματίζουν απλά την πραγματικότητα, αλλά κυριολεκτικά της αλλάζουν τα φώτα!!!

Στην ίδια κατεύθυνση βρίσκονται και οι γλαφυρές περιγραφές της «ανακάλυψής» του από ...ιδιωτικό ερευνητή, των πάνοπλων ειδικών κατασταλτικών δυνάμεων του γερμανικού κράτους που έφεραν με «αποφασιστικότητα» εις πέρας την «επιχείρηση», οι διαβεβαιώσεις ότι ο «συλληφθείς» (παραληφθείς) δεν έφερε ...αντίσταση, που έρχονται να σφραγίσουν την αληθοφάνεια ενός κακότεχνου σκηνικού. «Παράνομος», λοιπόν, ο «συλληφθείς» ή μήπως ουδέποτε βρέθηκε εκτός της προστασίας των νόμων και των αρμόδιων κατά τόπο κρατικών οργάνων, ύστερα τουλάχιστον από την δημοσιοποίηση της εμπλοκής του; Ξαφνικά δήλωσε διατεθειμένος να προβεί σε μια ελεγχόμενη «ομολογία» και ζήτησε προστασία επικαλούμενος «κίνδυνο για την ζωή του» σε περίπτωση «εκδόσεώς» του στο ελληνικό κράτος, ή μήπως ουδέποτε βρέθηκε έξω από το δίκτυ προστασίας των γνωστών «ευαγών» ιδρυμάτων (κατά κόσμον μυστικών υπηρεσιών);

Βέβαια κάθε διαχείριση έρχεται να διαπραγματευθεί και τους όρους χειρισμού και διάφορων «απρόβλεπτων» παραγόντων ή «τυχοδιωκτικών» περιπτώσεων (βλ. Καραβέλα, που για την ώρα έχει προτιμήσει να εξαφανιστεί αφήνοντας πίσω προφυλακισμένα μέλη της οικογένειας του...), που δεν προσανατολίζονται στην ανάληψη ή στον προσδιορισμό της πολιτικής τους ευθύνης (λ.χ. ο Χριστοφοράκος ανέλαβε την ευθύνη για τις «δωρεές» σε πολιτικά κόμματα και πολιτικούς, αλλά «μέχρι εκεί»...).

Παρ' όλα αυτά κάθε «ξεκαθάρισμα» εξουσιαστικών λογαριασμών προχωρά κατά περίπτωση χωρίς να διακυβεύεται αυτό καθαυτό από τις συνήθεις τελικά «ιδιαιτερότητες».

Το ξαναμοίρασμα της πίττας δεν στοχεύει να «περιορίσει» κάποιους συνδαιτυμόνες στο εξουσιαστικό φαγοπότι στο ρόλο του «χαμένου» ή να στείλει στα ύψη κάποιους άλλους. Στόχος είναι να βγει απ' αυτή τη διαδικασία ενισχυμένη η κυριαρχία στο σύνολό της, έστω και αν επιφανειακά προβάλλεται η ενδυνάμωση «ακραίων» σχηματισμών. Σ' αυτή την κατεύθυνση οι εκλογές παραμένουν ένα εργαλείο, αλλά δεν αποτελούν το μόνο. Η αποσυμφόρηση των εξουσιαστικών προβλημάτων επιτυγχάνεται σταθερά με την «επιλογή» εναλλακτικών δρόμων αντιθετικών, όχι στην πολιτική αυτή καθεαυτή, αλλά σε συγκεκριμένες εκφράσεις της. Τότε είναι που οι «εναλλακτικές» πλειοψηφίες μεγαλοπιάνονται αναλογιζόμενες τα κινηματικά κέρδη που προσφέρονται, πρόσκαιρα μεν, αφειδώς δε σε κάθε θιασώτη παρόμοιων λογικών.

Το σημαίνον ζήτημα των εξελίξεων έρχεται να σκεπάσει τους συνολικότερους όρους της υπόθεσης, και κυρίως την διαπραγμάτευση ως σταθερό χαρακτηριστικό της σχέσης, που διέπει τους ποικιλώνυμους διαχειριστές της (πολιτικούς, δικαστικούς, δημοσιογράφους, οικονομικούς παράγοντες κα). «Σύλληψη», λοιπόν, ή «παράδοση» ή «κάτι» ανάμεσα; Και εδώ ακριβώς έρχεται η εστίαση στα διάφορα μέρη, δικαστικά ή άλλα, απαραίτητη για την μετακίνηση του λεγόμενου δημόσιου ενδιαφέροντος από την ουσία. Ερωτήματα του είδους «γιατί τώρα» ή «γιατί εκεί» έρχονται να απαντηθούν με «επιχειρήματα», που δεν κατακερματίζουν απλά την πραγματικότητα, αλλά κυριολεκτικά της αλλάζουν τα φώτα!!!

Στην ίδια κατεύθυνση βρίσκονται και οι γλαφυρές περιγραφές της «ανακάλυψής» του από ...ιδιωτικό ερευνητή, των πάνοπλων ειδικών κατασταλτικών δυνάμεων του γερμανικού κράτους που έφεραν με «αποφασιστικότητα» εις πέρας την «επιχείρηση», οι διαβεβαιώσεις ότι ο «συλληφθείς» (παραληφθείς) δεν έφερε ...αντίσταση, που έρχονται να σφραγίσουν την αληθοφάνεια ενός κακότεχνου σκηνικού. «Παράνομος», λοιπόν, ο «συλληφθείς» ή μήπως ουδέποτε βρέθηκε εκτός της προστασίας των νόμων και των αρμόδιων κατά τόπο κρατικών οργάνων, ύστερα τουλάχιστον από την δημοσιοποίηση της εμπλοκής του; Ξαφνικά δήλωσε διατεθειμένος να προβεί σε μια ελεγχόμενη «ομολογία» και ζήτησε προστασία επικαλούμενος «κίνδυνο για την ζωή του» σε περίπτωση «εκδόσεώς» του στο ελληνικό κράτος, ή μήπως ουδέποτε βρέθηκε έξω από το δίκτυ προστασίας των γνωστών «ευαγών» ιδρυμάτων (κατά κόσμον μυστικών υπηρεσιών);

Βέβαια κάθε διαχείριση έρχεται να διαπραγματευθεί και τους όρους χειρισμού και διάφορων «απρόβλεπτων» παραγόντων ή «τυχοδιωκτικών» περιπτώσεων (βλ. Καραβέλα, που για την ώρα έχει προτιμήσει να εξαφανιστεί αφήνοντας πίσω προφυλακισμένα μέλη της οικογένειας του...), που δεν προσανατολίζονται στην ανάληψη ή στον προσδιορισμό της πολιτικής τους ευθύνης (λ.χ. ο Χριστοφοράκος ανέλαβε την ευθύνη για τις «δωρεές» σε πολιτικά κόμματα και πολιτικούς, αλλά «μέχρι εκεί»...).

Παρ' όλα αυτά κάθε «ξεκαθάρισμα» εξουσιαστικών λογαριασμών προχωρά κατά περίπτωση χωρίς να διακυβεύεται αυτό καθαυτό από τις συνήθεις τελικά «ιδιαιτερότητες».

Το ξαναμοίρασμα της πίττας δεν στοχεύει να «περιορίσει» κάποιους συνδαιτυμόνες στο εξουσιαστικό φαγοπότι στο ρόλο του «χαμένου» ή να στείλει στα ύψη κάποιους άλλους. Στόχος είναι να βγει απ' αυτή τη διαδικασία ενισχυμένη η κυριαρχία στο σύνολό της, έστω και αν επιφανειακά προβάλλεται η ενδυνάμωση «ακραίων» σχηματισμών. Σ' αυτή την κατεύθυνση οι εκλογές παραμένουν ένα εργαλείο, αλλά δεν αποτελούν το μόνο. Η αποσυμφόρηση των εξουσιαστικών προβλημάτων επιτυγχάνεται σταθερά με την «επιλογή» εναλλακτικών δρόμων αντιθετικών, όχι στην πολιτική αυτή καθεαυτή, αλλά σε συγκεκριμένες εκφράσεις της. Τότε είναι που οι «εναλλακτικές» πλειοψηφίες μεγαλοπιάνονται αναλογιζόμενες τα κινηματικά κέρδη που προσφέρονται, πρόσκαιρα μεν, αφειδώς δε σε κάθε θιασώτη παρόμοιων λογικών.

Και είναι βέβαιο, όπως άλλωστε έχει συμβεί και στο παρελθόν, ότι όταν οι κυρίαρχοι νιώθουν αποδυναμωμένοι ύστερα από το πέρας μιας εκλογικής διαδικασίας καταφεύγουν στην σκλήρυνση του κατασταλτικού τους προσώπου αναζητώντας εκ νέου τους όρους διασφάλισης του κοινωνικού ελέγχου. Πρωταρχικός στόχος οι απόκληροι, οι πλέον αδύναμοι, οι στρατιές των εξαθλιωμένων που βρίσκονται στους δρόμους ανεξαρτήτου καταγωγής και φυλής δήθεν παράταιροι στην «κοινωνική» θέληση για τάξη και ασφάλεια, αλλά και όσοι αγωνίζονται με πείσμα και συνέπεια ενάντια στην κρατική λαίλαπα.

Μόνο που οι απλουστεύσεις, όσον αφορά τις απαντήσεις, αποδεικνύονται συνήθως ανεπαρκείς, και τα αποτελέσματα άκρως βραχυπρόθεσμα. Και τα θεωρούμενα κεκτημένα απλώς ανύπαρκτα. Ίδωμεν...

Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

τους κινείται στη λογική της κάθαρσης της πλατείας του Αγίου Παντελεήμονα από τους εξαθλιωμένους μετανάστες «Ασιατικής» προέλευσης που συγκεντρώνονται στην παιδική χαρά. Εναντίον των εξαθλιωμένων μεταναστών καταφέρονται κάτοικοι, καταστηματάρχες, τοπικό επιτροπάτο, και εθνικιστικά στοιχεία (σας θυμίζει τίποτα αυτή η «ιερή συμμαχία»;). Ακόμα και ο παπάς της ενορίας προπηλακίζεται δεχόμενος απειλές, επειδή σύστημα υποταγής και αλλοτρίωσης τάχθηκαν στο πλευρό των ντόπιων κατοίκων, επιτροπάτων, κομμάτων, εθνικιστών και μπάτσων. Αυτή η βίαιη εκδίωξη των εξαθλιωμένων μεταναστών είχε σαν αποτέλεσμα την συνάθροισή τους σε άλλες κοντινές πλατείες της περιοχής π.χ. Πλατεία Αττικής.

Όλα αυτά τα γεγονότα διαδραματίζονται κατά την προεκλογική περίοδο και αυτό, απ' ότι φάνηκε, σήμαινε πολλά. Πραγματοποιείται παρέμβαση αναρχικών-αντιεξουσιαστών στην συγκεκριμένη περιοχή. Η δράση είναι σύντομη χρονικά και περιορίζεται στην αφαίρεση της καγκελόπορτας, που κρατά κλειστή την είσοδο για τους εξαθλιωμένους μετανάστες και την πρόσβασή τους στην παιδική χαρά. Αξίζει να σημειωθεί ότι η παιδική χαρά είχε κλειδωθεί με απόφαση της επιτροπής κατοίκων και εθνικιστικών στοιχείων της περιοχής, αφού πρώτα είχαν εκδιώξει με τη βία τους μετανάστες που συγκεντρώνονταν εκεί.

Ακολουθεί, μετεκλογικά και δεύτερη παρέμβαση από 100 περίπου αναρχικούς - αντιεξουσιαστές, όπου μοιράζεται έντυπο υλικό, ακούγονται συνθήματα αλληλεγγύης προς τους μετανάστες, ενώ δημιουργείται αρχικά μικροσυμπλοκή με κατοίκους της περιοχής και διάφορα φασιστοειδή. Οι διμοιρίες των μπάτσων που είναι παρατεταγμένες στην περιοχή και παρακολουθούν, παρεμβαίνουν επιθετικά. Κατά την αποχώρηση των συντρόφων στο ύψος Δεριγνύ και Πατησίων, συγκρούονται με τους νεοσύστατους μπάτσους της ομάδας Δέλτα. Αποτέλεσμα της σύγκρουσης αυτής ήταν οι τραυματισμοί μπάτσων και συντρόφων αλλά και 5 συλληφθέντες οι οποίοι οδηγούνται στο αυτόφωρο, παίρνουν αναβολή και αφήνονται ελεύθεροι.

Η καταγραφή του σύντομου αυτού ιστορικού ως συνολικό γεγονός, χρησιμοποιήθηκε από το κράτος και τους λακέδες του για να ανακοινώσουν σε περιορισμένο βαθμό, βεβαίως, τις προθέσεις τους. Η νέα «επιχείρηση Αρετή», που βρίσκεται σε ανάπτυξη το τελευταίο διάστημα, συνοδεύεται και με την ανακοίνωση δημιουργίας και άλλων στρατοπέδων συγκέντρωσης για τους μετανάστες, τη μετα-

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης
(Εθνική Τράπεζα)
116/611–838–03

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 8ος•ΦΥΛΛΟ 85•
ΙΟΥΛΙΟΣ– ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2009

ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 – ΑΘΗΝΑ – Τ.Κ. 10682

Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Λιόλιος

ΜΟΝΟΣ ΤΟ ...ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

φορά των τόπων διακίνησης ναρκωτικών ουσιών, ενώ οι τοξικοεξαρτημένοι θα εγκλωβιστούν σε αχανείς εκτάσεις μεγάλων νοσοκομείων, κυρίως Ψυχιατρικών. Η λίστα, όμως, του κράτους εμπεριέχει και την απειλή για το σπάσιμο καταλήψεων και τη συστηματική επίθεση και εκδίωξη σε βάρος των αναρχικών. Η δήλωση Μαρκογιαννάκη πως «ο αναρχικός χώρος, πλέον, αποτελεί το φυτώριο της «τρομο»-κρατίας στον Ελλαδικό χώρο» είναι ενδεικτικές στο τι προτίθενται να κάνουν.

Οι νέες «επιχειρήσεις Αρετής» στοχεύουν στο να ξεμπερδεύουν από αυτούς που το κράτος θεωρεί επικίνδυνους για τη διατάραξη της κοινωνικής συνοχής και ομαλότητας. Στη βάση αυτή πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρχει απεγκλωβισμός από την τακτική της μερικότητας σε όλα τα επίπεδα που επιχειρεί να μας σύρει ο κρατικός σχεδιασμός.

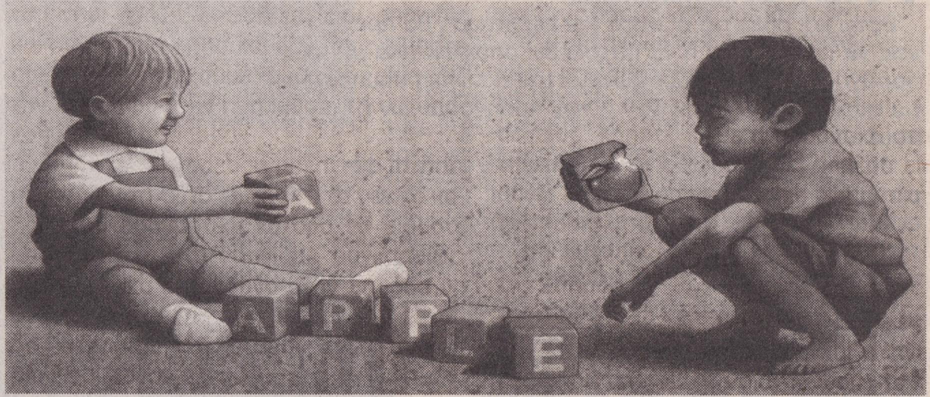
Και εξηγούμαστε.

Όπως προαναφέραμε πρώτο επίπεδο αποσπασματικής προσέγγισης, είναι ο γεωγραφικός προσδιορισμός που έχει ως επίκεντρο το λεγόμενο ιστορικό κέντρο της Αθήνας και τον Άγιο Παντελεήμονα. Το ζήτημα όμως της δημιουργίας συνθηκών μετανάστευσης, της διόγκωσης και καταστολής αφορά κυρίως τη Δυτική και Ευρωπαϊκή βιομηχανία πολέμου, η οποία ξεκληρίζει εκατοντάδες χιλιάδες ζωές ανθρώπων και δημιουργεί συνθήκες φυγής ιδιαίτερα την τελευταία δεκαετία σε χώρες όπως το Ιράκ, Αφγανιστάν κ.α.

Η διαρκής μετακίνηση πληθυσμών, ξεκινά με το αιματοκύλισμα ανθρώπων που γεννά από τη μια πρόσφυγες και από την άλλη ανθρώπους που αναζητούν μια καλύτερη ζωή (μετανάστες). Από εκεί και πέρα αναλαμβάνουν συνήθως τα κυκλώματα εμπορίας ανθρώπινου πόνου να εξασφαλίσουν την είσοδο των εξαθλιωμένων μεταναστών στον Ελλαδικό χώρο. Όσοι βέβαια καταφέρουν να βγουν ζωντανοί από σφαίρες μπάτσων, συνοριοφυλάκων, λιμενόμπατσων και βυθισμούς πλοίων, νάρκες κ.ά.

Ο Ελλαδικός χώρος λόγω της γεωγραφικής θέσεώς του αποτελεί τον πρώτο τόπο προσέλευσης των μεταναστών και προσφύγων, που στην πλειοψηφία τους, στη συνέχεια, εγκλωβίζονται εδώ. Μετά την είσοδο των εξαθλιωμένων μεταναστών, σειρά αναλαμβάνουν τα μικρά και μεγάλα αφεντικά που τους ξεζουμίζουν για ένα κομμάτι ψωμί (βλέπε περιφέρεια).

σορροπίας σε συγκεκριμένες εστίες. Η τεχνική είναι συνηθισμένη. Με την επιβολή συνθηκών φτώχιας και εξαθλίωσης, το κράτος οδηγεί στην αύξηση της λεγόμενης εγκληματικότητας με σκοπό την εδραίωση του τρόμου και της διαρκούς ανασφάλειας ευρύτατων κοινωνικών κομματιών. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, οι άνθρωποι αδρανοποιούνται αυξάνοντας μια φοβικά επιθετική ετοιμότητα. Η εξαναγκαστική αυτή κατάσταση, που βιώνεται ως ανυπόφορη, δημιουργεί την λήθη ή τον αποπροσανατολισμό από τα κύρια αίτια των συνθηκών εξαθλίωσης. Η μέθοδος αυτή συμβάλει στην προσπάθεια, από μεριάς του κράτους, να κατασκευάζει πειθήνιους υπηκόους. Με τον τρόπο αυτό, η οποία εξεγερτική διάθεση ενάντια στο κράτος, ως κύριο υπαίτιο, μετασχηματίζεται σε αντιπαράθεση ανάμεσα σε εξουσιαζόμενες κοινωνικές ομάδες. Έτσι το κράτος εξουσιοδοτείται να καταστείλει τις βιαιότητες που το ίδιο κατασκευάσε, εδραιώνοντας βαθύτερα την εξουσία του στους ανθρώπους.



Η προμελετημένη, λοιπόν, και τεχνητή όξυνση, οδηγεί στην πόλωση μεταξύ κοινωνικών ομάδων π.χ. κάτοικοι εναντίον μεταναστών, κάτοικοι εναντίον τοξικοεξαρτημένων κλπ. Πριν την παρέμβασή του, το κράτος υποκαθίσταται ή υποβοηθείται από διάφορες πρωτοβουλίες που συγκροτούν αυτό-οργανωμένες επιτροπές κατοίκων. Όπως συμβαίνει και σε πολλές άλλες περιοχές, έτσι και στον Άγιο Παντελεήμονα, δημιουργήθηκε μία επιτροπή κατοίκων, η οποία αυτό-οργανώθηκε γύρω από ένα και μόνο κεντρικό ζήτημα (μετανάστες).

Οι αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες και οι κατά πλειοψηφία αποφάσεις τής εν λόγω επιτροπής, την οδήγησε σε συγκεκριμένες εθνικιστικού και ρατσιστικού περιεχομένου δραστηριότητες εναντίον μεταναστών. Στο σημείο αυτό χρειάζεται να επισημανθεί, ότι εμείς ως αναρχικοί διαφωνούμε ολοκληρωτικά με τέτοιου είδους εγχειρήματα (επιτροπάτα, κλπ) για πολλούς λόγους. Φυσικά, όχι μόνο γι' αυ-

στες. Σαφώς και δεν παραγνωρίζουμε το γεγονός πως κάποιοι συμμετέχοντες είναι και φασίστες. Η διαφορά, όμως, μεταξύ μιας ρατσιστικής συμπεριφοράς, η οποία εκδηλώνεται αντανακλώντας ουσιαστικά την αποδοχή της υποταγής στις κυρίαρχες νόρμες και πρακτικές, οι οποίες εν συντομία αναλύθηκαν παραπάνω, είναι πολύ μακριά μέχρι τη συμπαγή ιδεολογικοπολιτική βάση και πρακτική του φασισμού.

Εξ άλλου, η προσέγγιση με σκοπό την επίλυση ενός ζητήματος μέσω της αναγωγής των αναλογιών σε ομοιότητες, με στόχο την προσέγγιση της αιτιότητας, στο ελάχιστο που πραγματώνεται είναι από λαθεμένη έως (ανάλογα με το βαθμό συνειδητότητας) εξουσιαστική πρακτική αποπροσανατολισμού. Η αληθινή βάση, όμως, μήπως βρίσκεται στο ότι τους αφήσαμε να δουλέψουν ανενόχλητοι διότι έλειπε ο αναρχικός λόγος με την κοινωνική του διάσταση; Μήπως η απουσία των αναρχικών δημιούργησε κενό χώρο τον οποίο εκμεταλλεύτηκαν και συνεχίζουν να εκμεταλλεύονται οι εθνικιστές; Αυτό το έλλειμμα αναφέρεται προς χάριν της συνολικής αυτοκριτικής.

Στην περίπτωση που δεν γίνουν κατανοητά μερικά ζητήματα, θεωρούμε πως θα οδηγηθεί κάποιος κόσμος να ταχθεί με το ένα μέρος μιας τεχνητά πολωτικής διαδικασίας π.χ. με το μέρος των εκδιωγμένων μεταναστών ή με το μέρος των ενσωματωμένων μεταναστών και των κατοίκων, δηλαδή με τους «φασίστες» ή με τους «αντιφασίστες». Σκοπός δεν είναι η εξ ορισμού αγιοποίηση ή ο εξοβελισμός των μεταναστών, ούτε η απόδοση ευσήμων ή η κατηγοριοποίηση των κατοίκων ως «φασιστών». Είναι εμφανές ότι η τεχνική αυτή είναι βαθιά αντικοινωνική και συμβάλλει στην όξυνση αυτής της κατασκευασμένης διαδικασίας.

Η πόλωση αυτή, όπως εξηγήθηκε εν συντομία, δημιουργεί για κάποιους επίδικο σχέσεων, λαϊκιστί άνοιγμα και ξεκαθάρισμά λογαριασμών. Είναι προφανές, πως ως αναρχικοί δεν μπορούμε ούτε να ασπαστούμε, ούτε να το κατανοήσουμε από αναρχικής σκοπιάς και φυσικά σε καμία των περιπτώσεων να συμμετάσχουμε σε κάποιον από τους προαναφερθέ-

των αναρχικών. Η δήλωση Μαρκογιαννάκη πως «ο αναρχικός χώρος, πλέον, αποτελεί το φυτώριο της «τρομο»-κρατίας στον Ελλαδικό χώρο» είναι ενδεικτικές στο τι προτίθενται να κάνουν.

Οι νέες «επιχειρήσεις Αρετής» στοχεύουν στο να ξεμπερδεύουν από αυτούς που το κράτος θεωρεί επικίνδυνους για τη διατάραξη της κοινωνικής συνοχής και ομαλότητας. Στη βάση αυτή πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρχει απεγκλωβισμός από την τακτική της μερικότητας σε όλα τα επίπεδα που επιχειρεί να μας σύρει ο κρατικός σχεδιασμός.

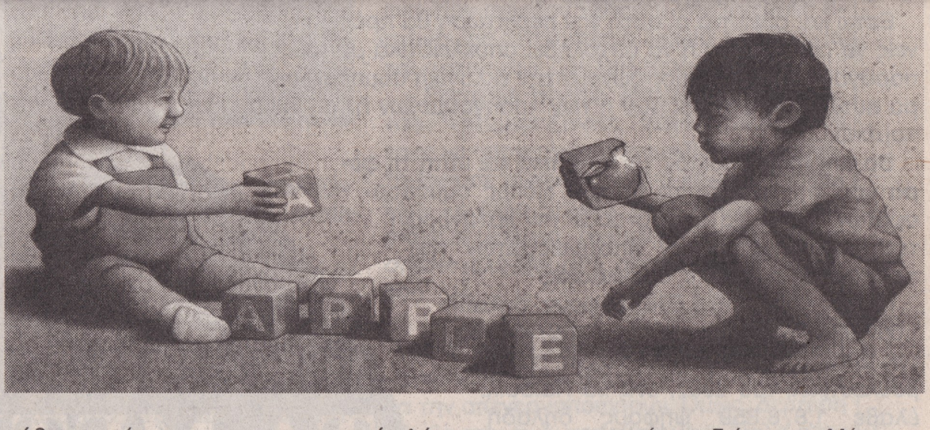
Και εξηγούμαστε.

Όπως προαναφέραμε πρώτο επίπεδο αποσπασματικής προσέγγισης, είναι ο γεωγραφικός προσδιορισμός που έχει ως επίκεντρο το λεγόμενο ιστορικό κέντρο της Αθήνας και τον Άγιο Παντελεήμονα. Το ζήτημα όμως της δημιουργίας συνθηκών μετανάστευσης, της διόγκωσης και καταστολής αφορά κυρίως τη Δυτική και Ευρωπαϊκή βιομηχανία πολέμου, η οποία ξεκληρίζει εκατοντάδες χιλιάδες ζωές ανθρώπων και δημιουργεί συνθήκες φυγής ιδιαίτερα την τελευταία δεκαετία σε χώρες όπως το Ιράκ, Αφγανιστάν κ.α.

Η διαρκής μετακίνηση πληθυσμών, ξεκινά με το αιματοκύλισμα ανθρώπων που γεννά από τη μια πρόσφυγες και από την άλλη ανθρώπους που αναζητούν μια καλύτερη ζωή (μετανάστες). Από εκεί και πέρα αναλαμβάνουν συνήθως τα κυκλώματα εμπορίας ανθρώπινου πόνου να εξασφαλίσουν την είσοδο των εξαθλιωμένων μεταναστών στον Ελλαδικό χώρο. Όσοι βέβαια καταφέρουν να βγουν ζωντανοί από σφαίρες μπάτσων, συνοριοφυλάκων, λιμενόμπατσων και βυθισμούς πλοίων, νάρκες κ.ά.

Ο Ελλαδικός χώρος λόγω της γεωγραφικής θέσεώς του αποτελεί τον πρώτο τόπο προσέλευσης των μεταναστών και προσφύγων, που στην πλειοψηφία τους, στη συνέχεια, εγκλωβίζονται εδώ. Μετά την είσοδο των εξαθλιωμένων μεταναστών, σειρά αναλαμβάνουν τα μικρά και μεγάλα αφεντικά που τους ξεζουμίζουν για ένα κομμάτι ψωμί (βλέπε περιφέρεια).

Το κράτος αναλαμβάνει το ρόλο του ρυθμιστή για την ομαλοποίηση της κοινωνικής συνοχής και της εδραίωσης των όρων εξουσίας του. Τα κατά τόπους αφεντικά, λαμβάνοντας το μήνυμα το κράτους, κάνουν ακόμα πιο οδυνηρούς τους όρους σκλαβιάς των μεταναστών και όχι μόνο. Όσοι από τους εξαθλιωμένους μετανάστες καταφέρουν να φύγουν από τις περιφέρειες και τα νησιά κατευθυνόμενοι στην Αθήνα, αναγκάζονται να συγκεντρωθούν σε συγκεκριμένες περιοχές και πλατείες. Η ταξινόμηση και εν συνεχεία η κατάταξη ενός συγκεκριμένου συνόλου ανθρώπων, προϋποθέτει την συγκέντρωση τους σε σημεία ελέγχου. Το κράτος γνωρίζει πως η αναγκαστική προώθηση των μεταναστών σε πλατείες και συνοικίες, ακολουθείται από αναπόφευκτες αντιδράσεις των ντόπιων, και όχι μόνο, κατοίκων. Τις εν λόγω προβλεπόμενες αντιδράσεις το κράτος, στη συνέχεια, τις χρησιμοποιεί για να κατασκευάσει συνθήκες τεχνητής αντιπαλότητας...



αυτό το πλαίσιο, οι άνθρωποι αδρανοποιούνται αυξάνοντας μια φοβική επιθετική ετοιμότητα. Η εξαναγκαστική αυτή κατάσταση, που βιώνεται ως ανυποφόρη, δημιουργεί την λήθη ή τον αποπροσανατολισμό από τα κύρια αίτια των συνθηκών εξαθλίωσης. Η μέθοδος αυτή συμβάλει στην προσπάθεια, από μεριάς του κράτους, να κατασκευάζει πειθήνιους υπηκόους. Με τον τρόπο αυτό, η οποία εξεγερτική διάθεση ενάντια στο κράτος, ως κύριο υπαίτιο, μετασχηματίζεται σε αντιπαράθεση ανάμεσα σε εξουσιαζόμενες κοινωνικές ομάδες. Έτσι το κράτος εξουσιοδοτείται να καταστείλει τις βιαιότητες που το ίδιο κατασκεύασε, εδραιώνοντας βαθύτερα την εξουσία του στους ανθρώπους.

Η προμελετημένη, λοιπόν, και τεχνητή όξυνση, οδηγεί στην πόλωση μεταξύ κοινωνικών ομάδων π.χ. κάτοικοι εναντίον μεταναστών, κάτοικοι εναντίον τοξικοεξαρτημένων κλπ. Πριν την παρέμβασή του, το κράτους υποκαθίσταται ή υποβοηθείται από διάφορες πρωτοβουλίες που συγκροτούν αυτό-οργανωμένες επιτροπές κατοίκων. Όπως συμβαίνει και σε πολλές άλλες περιοχές, έτσι και στον Άγιο Παντελεήμονα, δημιουργήθηκε μία επιτροπή κατοίκων, η οποία αυτό-οργανώθηκε γύρω από ένα και μόνο κεντρικό ζήτημα (μετανάστες).

Οι αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες και οι κατά πλειοψηφία αποφάσεις της εν λόγω επιτροπής, την οδήγησε σε συγκεκριμένες εθνικιστικού και ρατσιστικού περιεχομένου δραστηριότητες εναντίον μεταναστών. Στο σημείο αυτό χρειάζεται να επισημανθεί, ότι εμείς ως αναρχικοί διαφωνούμε ολοκληρωτικά με τέτοιου είδους εγχειρήματα (επιτροπάτα, κλπ) για πολλούς λόγους. Φυσικά, όχι μόνο γι' αυτή την περίπτωση αλλά και γενικότερα.

Εν συντομία αναφέρουμε.

Η μονοθεματική διάσταση που οδηγεί τους κατοίκους στη συγκρότηση επιτροπών, λειτουργεί αποσπασματικά, εξυπηρετώντας συγκεκριμένα κατά τόπους συμφέροντα, τα οποία συνήθως για να επιτευχθούν στρέφονται εναντίον των αδύναμων και εξαθλιωμένων της κοινωνίας. Η ετερόκλητη προσχώρηση ανθρώπων με διαφορετικές κοινωνικές αφετηρίες έως και αντίθετες, γεννά προς χάριν της «αναγκαιότητας» συνύπαρξης, διαδικασίες πολιτικής διαχείρισης που αποδέχονται τη λογική του μέσου όρου. Δηλαδή ανάμεσα σε αντίθετες προτάσεις, χαμηλώνουν οι προσδοκίες για να βρεθεί η μεσοβέζικη λύση- πρόταση που θα ικανοποιεί σχεδόν τους πάντες.

Επίσης, η λειτουργία τέτοιων συνοθυλευμάτων, δρα μέσω της «αυτο»-θέσμισης μέσα από τη νομιμότητα των θεσμών του κράτους, τους οποίους και ενισχύει. Ο κύριος λόγος που διαφωνούμε με την αυτο-οργάνωση είναι γιατί μέσα από την πολυπλοκότητά της μπορεί να εμπεριέχει στην δυναμική της και τα προαναφερθέντα. Σε αντίθεση με την αναρχική οργάνω-

αναρχικός λόγος με την κοινωνική του διάσταση; Μήπως η απουσία των αναρχικών δημιούργησε κενό χώρο τον οποίο εκμεταλλεύτηκαν και συνεχίζουν να εκμεταλλεύονται οι εθνικιστές; Αυτό το έλλειμμα αναφέρεται προς χάριν της συνολικής αυτοκριτικής.

Στην περίπτωση που δεν γίνουν κατανοητά μερικά ζητήματα, θεωρούμε πως θα οδηγηθεί κάποιος κόσμος να ταχθεί με το ένα μέρος μιας τεχνητά πολωτικής διαδικασίας π.χ. με το μέρος των εκδιωγμένων μεταναστών ή με το μέρος των ενσωματωμένων μεταναστών και των κατοίκων, δηλαδή με τους «φασίστες» ή με τους «αντιφασίστες». Σκοπός δεν είναι η εξ ορισμού αγιοποίηση ή ο εξοβελισμός των μεταναστών, ούτε η απόδοση ευσήμων ή η κατηγοριοποίηση των κατοίκων ως «φασιστών». Είναι εμφανές ότι η τεχνική αυτή είναι βαθιά αντικοινωνική και συμβάλλει στην όξυνση αυτής της κατασκευασμένης διαδικασίας.

Η πόλωση αυτή, όπως εξηγήθηκε εν συντομία, δημιουργεί για κάποιους επίδικο σχέσεων, λαϊκιστί άνοιγμα και ξεκαθάρισμά λογαριασμών. Είναι προφανές, πως ως αναρχικοί δεν μπορούμε ούτε να ασπαστούμε, ούτε να το κατανοήσουμε από αναρχικής σκοπιάς και φυσικά σε καμία των περιπτώσεων να συμμετάσχουμε σε κάποιον από τους προαναφερθέντες πόλους.

Η γενίκευση της δράσης μας σκοπεύει στην καταστροφή του κράτους, που ως ένας εξουσιαστικός μηχανισμός εδώ και χιλιετίες αποτελεί την μόνιμη απειλή εναντίον της ανθρωπότητας. Η παραταμένη δράση και ύπαρξη του το καθιστά τον κύριο ηθικό και φυσικό αυτουργό της δολοφονίας, εξόντωσης και αποκτήνωσης του ανθρώπου.

Ο σχεδιασμός του κράτους με τη γενικευμένη επίθεση του απέναντι στους εξαθλιωμένους μετανάστες, τους τοξικοεξαρτημένους, τους άστεγους, τις πόρνες, τους ανυπότακτους νεολαίους και αναρχικούς, μας οδηγεί στην επιτακτική αναγκαιότητα της οργάνωσης μιας συνολικότερης επιθετικής απάντησης από τη μεριά των αναρχικών. Διαφωνούμε με την προσήλωση της δραστηριοποίησης σε ένα και μόνο σημείο, που για κάποιους αποτελεί συμβολικό χαρακτήρα, διότι αναπόφευκτα η απάντηση, εκτός του ότι είναι αποσπασματική και συμβολική, σε καμία περίπτωση δεν είναι ουσιαστική. Τη συνδικαλιστική - πολιτική αιτηματολογία την αφήνουμε, όπως πάντα, για τους αριστερούς αναμορφωτές του κράτους και επίδοξους εξουσιαστές που προσδοκούν να καρπωθούν την πολιτική υπεραξία από οποιοδήποτε κοινωνικό γεγονός.

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5-7...

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ συναντιέται κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας (Σαριπόλου 8, δίπλα στο Αρχαιολογικό

την άλλη ανθρώπους που αναζητούν μια καλύτερη ζωή (μετανάστες). Από εκεί και πέρα αναλαμβάνουν συνήθως τα κυκλώματα εμπορίας ανθρώπινου πόνου να εξασφαλίσουν την είσοδο των εξαθλιωμένων μεταναστών στον Ελλαδικό χώρο. Όσοι βέβαια καταφέρουν να βγουν ζωντανοί από σφαίρες μπάτσων, συνοριοφυλάκων, λιμενόμπατσων και βυθισμούς πλοίων, νάρκες κ.ά.

Ο Ελλαδικός χώρος λόγω της γεωγραφικής θέσεώς του αποτελεί τον πρώτο τόπο προσέλευσης των μεταναστών και προσφύγων, που στην πλειοψηφία τους, στη συνέχεια, εγκλωβίζονται εδώ. Μετά την είσοδο των εξαθλιωμένων μεταναστών, σειρά αναλαμβάνουν τα μικρά και μεγάλα αφεντικά που τους ξεζουμίζουν για ένα κομμάτι ψωμί (βλέπε περιφέρεια).

Το κράτος αναλαμβάνει το ρόλο του ρυθμιστή για την ομαλοποίηση της κοινωνικής συνοχής και της εδραίωσης των όρων εξουσίας του. Τα κατά τόπους αφεντικά, λαμβάνοντας το μήνυμα το κράτους, κάνουν ακόμα πιο οδυνηρούς τους όρους σκλαβιάς των μεταναστών και όχι μόνο. Όσοι από τους εξαθλιωμένους μετανάστες καταφέρουν να φύγουν από τις περιφέρειες και τα νησιά κατευθυνόμενοι στην Αθήνα, αναγκάζονται να συγκεντρωθούν σε συγκεκριμένες περιοχές και πλατείες. Η ταξινόμηση και εν συνεχεία η κατάταξη ενός συγκεκριμένου συνόλου ανθρώπων, προϋποθέτει την συγκέντρωση τους σε σημεία ελέγχου. Το κράτος γνωρίζει πως η αναγκαστική προώθηση των μεταναστών σε πλατείες και συνοικίες, ακολουθείται από αναπόφευκτες αντιδράσεις των ντόπιων, και όχι μόνο, κατοίκων. Τις εν λόγω προβλεπόμενες αντιδράσεις το κράτος, στη συνέχεια, τις χρησιμοποιεί για να κατασκευάσει συνθήκες τεχνητής ανι-

κλπ. Πριν την παρέμβασή του, το κράτους υποκαθίσταται ή υποβοηθείται από διάφορες πρωτοβουλίες που συγκροτούν αυτό-οργανωμένες επιτροπές κατοίκων. Όπως συμβαίνει και σε πολλές άλλες περιοχές, έτσι και στον Άγιο Παντελεήμονα, δημιουργήθηκε μία επιτροπή κατοίκων, η οποία αυτό-οργανώθηκε γύρω από ένα και μόνο κεντρικό ζήτημα (μετανάστες).

Οι αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες και οι κατά πλειοψηφία αποφάσεις τής εν λόγω επιτροπής, την οδήγησε σε συγκεκριμένες εθνικιστικού και ρατσιστικού περιεχομένου δραστηριότητες εναντίον μεταναστών. Στο σημείο αυτό χρειάζεται να επισημανθεί, ότι εμείς ως αναρχικοί διαφωνούμε ολοκληρωτικά με τέτοιου είδους εγχειρήματα (επιτροπάτα, κλπ) για πολλούς λόγους. Φυσικά, όχι μόνο γι' αυτή την περίπτωση αλλά και γενικότερα.

Εν συντομία αναφέρουμε.

Η μονοθεματική διάσταση που οδηγεί τους κατοίκους στη συγκρότηση επιτροπών, λειτουργεί αποσπασματικά, εξυπηρετώντας συγκεκριμένα κατά τόπους συμφέροντα, τα οποία συνήθως για να επιτεχθούν στρέφονται εναντίον των αδύναμων και εξαθλιωμένων της κοινωνίας. Η ετερόκλητη προσχώρηση ανθρώπων με διαφορετικές κοινωνικές αφετηρίες έως και αντίθετες, γεννά προς χάριν της «αναγκαιότητας» συνύπαρξης, διαδικασίες πολιτικής διαχείρισης που αποδέχονται τη λογική του μέσου όρου. Δηλαδή ανάμεσα σε αντίθετες προτάσεις, χαμηλώνουν οι προσδοκίες για να βρεθεί η μεσοβέζικη λύση- πρόταση που θα ικανοποιεί σχεδόν τους πάντες.

Επίσης, η λειτουργία τέτοιων συνονθυλευμάτων, δρα μέσω της «αυτο»-θέσμισης μέσα από τη νομιμότητα των θεσμών του κράτους, τους οποίους και ενισχύει. Ο κύριος λόγος που διαφωνούμε με την αυτο-οργάνωση είναι γιατί μέσα από την πολυπλοκότητά της μπορεί να εμπεριέχει στην δυναμική της και τα προαναφερθέντα. Σε αντίθεση με την αναρχική οργάνωση, που με τη δράση της οξύνει τις αντιθέσεις με το κράτος αποσκοπώντας αρχικά στη γενικευμένη αποσταθεροποίηση των δομών και θεσμών εξουσίας και εν συνεχεία την ολοκληρωτική καταστροφή του κράτους. Έξω από πολιτικές σκοπιές και σκοπιμότητες και στη βάση της ατομικής και κοινωνικής απελευθέρωσης.

Η σύντομη αυτή και ενδεικτική ανάλυση (για πρακτικούς λόγους) που μας εναντιώνει σε τέτοιου είδους προαναφερθέντα μορφώματα, είναι πολύ μακριά, όμως, από το να μας οδηγήσει στο λάθος χαρακτηρισμό, πως όσοι πλαισιώνουν τέτοιου είδους επιτροπάτα γενικά και ειδικά είναι φασί-

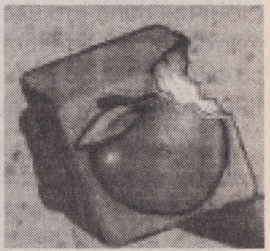
π.χ. με το μέρος των εκδιωγμένων μεταναστών ή με το μέρος των ενσωματωμένων μεταναστών και των κατοίκων, δηλαδή με τους «φασίστες» ή με τους «αντιφασίστες». Σκοπός δεν είναι η εξ ορισμού αγιοποίηση ή ο εξοβελισμός των μεταναστών, ούτε η απόδοση ευσήμων ή η κατηγοριοποίηση των κατοίκων ως «φασιστών». Είναι εμφανές ότι η τεχνική αυτή είναι βαθιά αντικοινωνική και συμβάλλει στην όξυνση αυτής της κατασκευασμένης διαδικασίας.

Η πόλωση αυτή, όπως εξηγήθηκε εν συντομία, δημιουργεί για κάποιους επίδικο σχέσεων, λαϊκιστί άνοιγμα και ξεκαθάρισμά λογαριασμών. Είναι προφανές, πως ως αναρχικοί δεν μπορούμε ούτε να ασπαστούμε, ούτε να το κατανοήσουμε από αναρχικής σκοπιάς και φυσικά σε καμία των περιπτώσεων να συμμετάσχουμε σε κάποιον από τους προαναφερθέντες πόλους.

Η γενίκευση της δράσης μας σκοπεύει στην καταστροφή του κράτους, που ως ένας εξουσιαστικός μηχανισμός εδώ και χιλιετίες αποτελεί την μόνιμη απειλή εναντίον της ανθρωπότητας. Η παρατεταμένη δράση και ύπαρξή του το καθιστά τον κύριο ηθικό και φυσικό αυτουργό της δολοφονίας, εξόντωσης και αποκτήνωσης του ανθρώπου.

Ο σχεδιασμός του κράτους με τη γενικευμένη επίθεση του απέναντι στους εξαθλιωμένους μετανάστες, τους τοξικοεξαρτημένους, τους άστεγους, τις πόρνες, τους ανυπότακτους νεολαίους και αναρχικούς, μας οδηγεί στην επιτακτική αναγκαιότητα της οργάνωσης μιας συνολικότερης επιθετικής απάντησης από τη μεριά των αναρχικών. Διαφωνούμε με την προσήλωση της δραστηριοποίησης σε ένα και μόνο σημείο, που για κάποιους αποτελεί συμβολικό χαρακτήρα, διότι αναπόφευκτα η απάντηση, εκτός του ότι είναι αποσπασματική και συμβολική, σε καμία περίπτωση δεν είναι ουσιαστική. Τη συνδικαλιστική - πολιτική αιτηματολογία την αφήνουμε, όπως πάντα, για τους αριστερούς αναμορφωτές του κράτους και επίδοξους εξουσιαστές που προσδοκούν να καρπωθούν την πολιτική υπεραξία από οποιοδήποτε κοινωνικό γεγονός.

Εμείς δεν θα καταντήσουμε πεμπτοφαλαγγίτες ή αναρχικοί ψάλτες της αριστεράς, ούτε προσδοκούμε να την αντικαταστήσουμε. Αφήνουμε, επίσης, την πρεμούρα των πρόσφατων εκλογικών αποτελεσμάτων σε αυτούς που την έχουν. Επίσης, επανειλημμένως ως αναρχικοί έχουμε πει και γράψει πως διαφωνούμε καθολικά με τις λογικές περί καθαρών πλατειών, συνοικιών κλπ. Διότι η αντικοινωνική πρακτική που χρησιμοποιείται για τη βίαιη εκδίωξη των χαρακτηριζόμενων «μιασμάτων» από τους αυτόκλητους «καθαριστές», είναι βαθιά εξουσιαστική και θα συναντά, όπου και όποτε πραγματοποιείται, το τοίχος της οργής μας..



Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5–7μμ

***

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
είναι ανοικτά Τετάρτη
5.30 – 8 το απόγευμα
και Σάββατο από 10.30πμ – 2.00μμ
τηλέφωνο επικοινωνίας
69 92 23 12 86

***

Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ συναντιέται κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας (Σαριπόλου 8, δίπλα στο Αρχαιολογικό Μουσείο)

****

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα, θα πρέπει να απευθύνονται στον Παναγιώτη Λιόλιο, ή στον Γιώργο Βλασσόπουλο

Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι:
diadromi@revolution.gr,
& το τηλέφωνο επικοινωνίας
69 73 79 92 07

Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΑ, ΚΑΘΕ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

ΤΑ ΜΕΤΕΚΛΟΓΙΚΑ ΚΟΥΛΟΥΒΑΧΑΤΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

«Οι πολιτικοί σχολιαστές έχουν κι αυτοί πάντα κάτι να πουν, διακηρύσσοντας λ.χ. ότι οι εκλογές αντικατοπτρίζουν μια «στροφή του λαϊκού αισθήματος». Το πρόβλημα ωστόσο, είναι ότι όλοι αυτοί οι ισχυρισμοί και οι ερμηνείες χαρακτηρίζονται από μεγάλη δόση αυθαιρεσίας· κάθε απόπειρα απόδοσης «νοήματος» στις εκλογές εγκυμονεί σοβαρούς κινδύνους. Μπορεί ο λαός να μίλησε, είναι όμως απελπιστικά δύσκολο να μάθουμε τι είπε!»

Andrew Heywood, *Εισαγωγή στην Πολιτική, Αντιπροσώπευση, Εκλογές και Ψηφοφόροι*

Πράγματι είναι μια ορθάνοικτη παγίδα η στενή ενασχόληση με το νόημα αυτών των εκλογών ή των επόμενων ή των προγενέστερων.

Έστω και αθέλητα σ' αυτή την περίπτωση θα πρέπει κανείς να ρίξει βάρος ή να ασχοληθεί αποκλειστικά με τους παράγοντες, που διαμορφώνουν την εκλογική συμπεριφορά αυτών των ψηφοφόρων ή των προηγούμενων ή των επομένων.

Θα απέχουμε, λοιπόν, με συνέπεια και αυτή τη φορά από την αναζήτηση τέτοιου είδους συμπερασμάτων, χωρίς να αποφύγουμε την καταγραφή των καταγεγραμμένων αποτελεσμάτων της πρόσφατης εκλογικής διαδικασίας.

Η ΝΔ πήρε 1.655.636 ψήφους δηλαδή 1.007.938 λιγότερες από τις ευρωεκλογές του 2004 και 1.338.843 λιγότερες από τις βουλευτικές του 2007, ενώ το Πα.σο.κ. έλαβε 1.878.859 ψήφους δηλαδή 848.420 ψήφους λιγότερες από τις βουλευτικές του 2007 και 204.468 λιγότερες από τις ευρωεκλογές του 2004. Ο Συ.ριζ.α. με 240.898 ψήφους έχασε 120.203 ψήφους από τις εκλογές του 2007 και 13.549 ψήφους από τις ευρωεκλογές του 2004, το ΚΚΕ με 428.283 έχασε 155.467 ψήφους έναντι του 2007 και 152.113 έναντι του 2004, το ΛΑ.Ο.Σ. με 366.615 ψήφους πρόσθεσε στους ψηφοφόρους του 94.806 σε σχέση με το 2007 και 114.186 έναντι των ευρωεκλογών του 2004, ενώ οι Οικολόγοι έλαβαν 178.964 ψήφους, δηλαδή 75.702 περισσότερες από το 2007 και 138.091 περισσότερες από το 2004 και τα εξωκοινοβουλευτικά κόμματα πήραν στο σύνολο τους 377.982 ψήφους δηλαδή 233.596 περισσότερους από το 2007 και 130.396 περισσότερους από το 2004.

Τέλος οι 5.261.036 ψηφοφόροι των ευρωεκλογών του 2009 είναι κατά 995.395 λιγότεροι από εκείνους που ψηφ-

θανα ύψη θεωρώντας προφανώς καλαμπουράκια τα περί Ε.Ε. των λαών, που διατυμπανίζονται δεόντως από τα ΜΜΕ.

Τα ζητήματα, όμως, για εμάς εξακολουθούν να είναι συγκεκριμένα.

Η εξασθένηση της κομματικής αφοσίωσης δεν μπορεί να ταυτίζεται ή να συγχέεται σε καμία περίπτωση με την άρνηση συμμετοχής στην εκλογική διαδικασία, αφού κάλλιστα μπορεί να εκφράζεται με την μετακίνηση ενός ψηφοφόρου από το ένα κόμμα στο άλλο. Έχουμε επιμείνει και θα εξακολουθήσουμε να το κάνουμε, στην επισήμανση ότι ο καταρχήν στόχος των εξουσιαστών είναι να εξασφαλίζονται οι προϋποθέσεις διατήρησης της εκλογικής πελατείας και ακολούθως της διεύρυνσής της.

Η λεγόμενη, λοιπόν, κομματική απευθυγράμμιση από μόνη της δεν σημαίνει τίποτα παραπάνω από μια ελεγχόμενη,

δων ασφαλείας, είτε για την προσέλκυση εκ νέου των απολωλότων προβάτων (λ.χ. παροχές όπως η μείωση της στρατιωτικής θητείας ή προσλήψεις), είτε για την περαιτέρω εξασφάλιση της αδρανοποίησής τους.

Θα υπενθυμίσουμε ότι η δυνατότητα, αλλά και η επιλογή, εκ μέρους των κομματικών μηχανισμών να προβάλλουν ιδεολογικές διαφορές μεταξύ τους, δεν είναι πλέον απλά πενιχρές, αλλά στην κυριολεξία αποστεωμένες. Την θέση τους έχει πάρει προ καιρού η προβολή προσώπων και μάλιστα με βάση τον χαρακτήρα τους.

Η δυνατότητα ευρύτερου κοινωνικού ελέγχου μέσω της προσφυγής στις κάλπες φαίνεται να περιορίζεται για την ώρα στην προσμέτρηση των αφοσιωμένων οπαδών, που είναι προσδεμένοι λόγω συγκεκριμένων προσωπικών συμφερόντων.

Όσο για την «αποκάλυψη» πολιτικών ή οικονομικών «σκανδάλων» έχει επιβεβαιωθεί περίτρανα αυτό που υποστηρίξαμε πριν από χρόνια, ότι δηλαδή είναι απολύτως διαμεσολαβημένη, ελέγξιμη, και σχετίζεται με την έκταση κάθε πολιτικού μετασχηματισμού. Έτσι η ελεγχόμενη ροή της ποσότητας των πληροφοριών, που διακινούνται ως τροφοδότης της «σκανδαλολογίας» από τα ΜΜΕ, κατ' επέκταση εξασφαλίζει την επιβράδυνση ή επιτάχυνση των δικαστικών εξελίξεων.

Αυτό δεν σημαίνει ότι ο έλεγχος της λεγόμενης πολιτικής ατζέντας βρέθηκε ή βρίσκεται στα χέρια κάποιων «παράκεντρων» εξουσίας που διευθύνουν τα ΜΜΕ ή έχουν πρόσβαση στους δικαστές. Ενδεικτική είναι η πρόσφατη κορύφωση του «δράματος» του «σκανδάλου» της Ζήμενς μόλις μία εβδομάδα πριν τις εκλογές με τις συλλήψεις και προφυλακίσεις μελών της οικογένειας του Καραβέλα (συνυπεύθυνου για τα «μαύρα» ταμεία), ο οποίος είχε ήδη φροντίσει να διαφύγει στο εξωτερικό. Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκε και η προφυλάκιση του πρώην διοικητή του ΟΤΕ Σκαρπέλη.

Και η «κάθαρση» συνεχίζεται με την «οικειοθελή» απομάκρυνση από τα πολιτικά πράγματα του τέως κυβερνητικού εκπρόσωπου Θ. Ρουσόπουλου, το πέρασμα από τον ανακριτή του κάποτε φοβερού και τρομερού Σημιτικού Θ. Τσουκάτου για την υπόθεση της χρηματοδότησης των κομματικών ταμείων του Πασοκ με ένα εκατομμύριο ευρώ και πάει λέγοντας.

Είχαμε καταγράψει, επίσης πριν τρία χρόνια, αναφερόμενοι στο «σκάνδαλο» Γουότεργκεϊτ στις ΗΠΑ, ότι μια βασική απόληξη της διαχείρισης των «σκανδάλων» βρίσκ-

ΤΑ ΜΕΤΕΚΛΟΓΙΚΑ ΚΟΥΛΟΥΒΑΧΑΤΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

κινδύνους. Μπορεί ο λαός να μίλησε, είναι όμως απελπιστικά δύσκολο να μάθουμε τι είπε!»

Andrew Heywood, *Εισαγωγή στην Πολιτική, Αντιπροσώπευση, Εκλογές και Ψηφοφόροι*

Πράγματι είναι μια ορθάνοικτη παγίδα η στενή ενασχόληση με το νόημα αυτών των εκλογών ή των επόμενων ή των προγενέστερων.

Έστω και αθέλητα σ' αυτή την περίπτωση θα πρέπει κανείς να ρίξει βάρος ή να ασχοληθεί αποκλειστικά με τους παράγοντες, που διαμορφώνουν την εκλογική συμπεριφορά αυτών των ψηφοφόρων ή των προηγούμενων ή των επομένων.

Θα απέχουμε, λοιπόν, με συνέπεια και αυτή τη φορά από την αναζήτηση τέτοιου είδους συμπερασμάτων, χωρίς να αποφύγουμε την καταγραφή των καταγεγραμμένων αποτελεσμάτων της πρόσφατης εκλογικής διαδικασίας.

Η ΝΔ πήρε 1.655.636 ψήφους δηλαδή 1.007.938 λιγότερες από τις ευρωεκλογές του 2004 και 1.338.843 λιγότερες από τις βουλευτικές του 2007, ενώ το Πα.σο.κ. έλαβε 1.878.859 ψήφους δηλαδή 848.420 ψήφους λιγότερες από τις βουλευτικές του 2007 και 204.468 λιγότερες από τις ευρωεκλογές του 2004. Ο Συ.ριζ.α. με 240.898 ψήφους έχασε 120.203 ψήφους από τις εκλογές του 2007 και 13.549 ψήφους από τις ευρωεκλογές του 2004, το ΚΚΕ με 428.283 έχασε 155.467 ψήφους έναντι του 2007 και 152.113 έναντι του 2004, το ΛΑ.Ο.Σ. με 366.615 ψήφους πρόσθεσε στους ψηφοφόρους του 94.806 σε σχέση με το 2007 και 114.186 έναντι των ευρωεκλογών του 2004, ενώ οι Οικολόγοι έλαβαν 178.964 ψήφους, δηλαδή 75.702 περισσότερες από το 2007 και 138.091 περισσότερες από το 2004 και τα εξωκοινοβουλευτικά κόμματα πήραν στο σύνολο τους 377.982 ψήφους δηλαδή 233.596 περισσότερους από το 2007 και 130.396 περισσότερους από το 2004.

Τέλος οι 5.261.036 ψηφοφόροι των ευρωεκλογών του 2009 είναι κατά 995.395 λιγότεροι από εκείνους που ψήφισαν το 2004 και κατά 2.031.269 λιγότεροι από το 2007.

Θα πρέπει να λάβει κανείς υπ' όψη του ότι ο καταγεγραμμένος πληθυσμός το 2005 συμπεριελάμβανε 10.149.453 ημεδαπούς από τους οποίους 8.333.095 είχαν δικαίωμα ψήφου και 891.000 αλλοδαπούς, ενώ οι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους ήταν 9.777.873 άνθρωποι (διαφορά που οφείλεται στους διαμένοντες στο εξωτερικό).

Σε γενικές γραμμές όπως είναι γνωστό η θεωρητική «αντιπαράθεση» στους κόλπους της ευρωπαϊκής κυριαρχικής ελίτ συνίσταται στο αν η Ε.Ε. θα αποτελέσει ένα από τα σημαντικά μπλοκ ισχύος, που θα ανταγωνιστούν για ένα ακόμη μοίρασμα του κόσμου ή θα αποτελέσει μιαν από τις «με-

ση συμμετοχής στην εκλογική διαδικασία, αφού κάλλιστα μπορεί να εκφράζεται με την μετακίνηση ενός ψηφοφόρου από το ένα κόμμα στο άλλο. Έχουμε επιμείνει και θα εξακολουθήσουμε να το κάνουμε, στην επισήμανση ότι ο καταρχήν στόχος των εξουσιαστών είναι να εξασφαλίζονται οι προϋποθέσεις διατήρησης της εκλογικής πελατείας και ακολούθως της διεύρυνσής της.

Η λεγόμενη, λοιπόν, κομματική απευθυγράμμιση από μόνη της δεν σημαίνει τίποτα παραπάνω από μια ελεγχόμενη,

τελικά, «ρευστότητα» στην μετακίνηση των ψηφοφόρων από κόμμα σε κόμμα, την αύξηση των «αιωρούμενων» ψηφοφόρων και την ενίσχυση, πρόσκαιρη ή μη, των μικρών κομμάτων. Οι εκλογικές «επιλογές» δεν παύουν βέβαια, σε καμία περίπτωση, να διαμορφώνονται σταθερά από μια διαδικασία ιδεολογικής χειραγώγησης και ελέγχου. Η διαδικασία αυτή δεν διαταράσσεται από τυχόν προβλεπόμενες ή «απάντεχα» διογκούμενες «ακραίες» επιλογές.

Το αντίθετο μάλιστα.

λογικές διαφορές μεταξύ τους, δεν είναι πλέον απλά πενιχρές, αλλά στην κυριολεξία αποστεωμένες. Την θέση τους έχει πάρει προ καιρού η προβολή προσώπων και μάλιστα με βάση τον χαρακτήρα τους.

Η δυνατότητα ευρύτερου κοινωνικού ελέγχου μέσω της προσφυγής στις κάλπες φαίνεται να περιορίζεται για την ώρα στην προσμέτρηση των αφοσιωμένων οπαδών, που είναι προσδεμένοι λόγω συγκεκριμένων προσωπικών συμφερόντων.

Όσο για την «αποκάλυψη» πολιτικών ή οικονομικών «σκανδάλων» έχει επιβεβαιωθεί περίτρανα αυτό που υποστηρίξαμε πριν από χρόνια, ότι δηλαδή είναι απολύτως διαμεσολαβημένη, ελέγξιμη, και σχετίζεται με την έκταση κάθε πολιτικού μετασχηματισμού. Έτσι η ελεγχόμενη ροή της ποσότητας των πληροφοριών, που διακινούνται ως τροφοδότης της «σκανδαλολογίας» στα ΜΜΕ, κατ' επέκταση εξασφαλίζει την επιβράδυνση ή επιτάχυνση των δικαστικών εξελίξεων.

Αυτό δεν σημαίνει ότι ο έλεγχος της λεγόμενης πολιτικής ατζέντας βρέθηκε ή βρίσκεται στα χέρια κάποιων «παράκεντρων» εξουσίας που διευθύνουν τα ΜΜΕ ή έχουν πρόσβαση στους δικαστές. Ενδεικτική είναι η πρόσφατη κορύφωση του «δράματος» του «σκανδάλου» της Ζήμενς μόλις μία εβδομάδα πριν τις εκλογές με τις συλλήψεις και προφυλακίσεις μελών της οικογένειας του Καραβέλα (συνυπεύθυνου για τα «μαύρα» ταμεία), ο οποίος είχε ήδη φροντίσει να διαφύγει στο εξωτερικό. Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκε και η προφυλάκιση του πρώην διοικητή του ΟΤΕ Σκαρπέλη.

Και η «κάθαρση» συνεχίζεται με την «οικειοθελή» απομάκρυνση από τα πολιτικά πράγματα του τέως κυβερνητικού εκπρόσωπου Θ. Ρουσόπουλου, το πέρασμα από τον ανακριτή του κάποτε φοβερού και τρομερού Σημιτικού Θ. Τσουκάτου για την υπόθεση της χρηματοδότησης των κομματικών ταμείων του Πασοκ με ένα εκατομμύριο ευρώ και πάει λέγοντας.

Είχαμε καταγράψει, επίσης πριν τρία χρόνια, αναφερόμενοι στο «σκάνδαλο» Γουότεργκεϊτ στις ΗΠΑ, ότι μια βασική απόληξη της διαχείρισης των «σκανδάλων» βρίσκεται **στο προχώρημα των λεγόμενων μεταρρυθμίσεων** ή των ευρύτερων λεγόμενων εκσυγχρονιστικών σχεδιασμών, που θα διασφαλίζουν δήθεν τη διαφάνεια και την εξυγίανση των θεσμών και των μηχανισμών κάθε εξουσίας. Σ' αυτήν ακριβώς την προβλεπόμενη κατεύθυνση βρίσκεται και η ικανοποίηση του «κοινού αισθήματος» με την μετάλλαξη του νόμου περί ευθύνης υπουργών και την συγκρότηση δικαστικού συμβουλίου που θα εξετάζει τις περιπτώσεις αυτές. «Τι είχες Γιάννη μου; Ό,τι είχα πάντα», μ' άλλα λόγια.

Γιατί μόνο γέλιο μπορεί να προκαλούν οι ισχυρισμοί τους, ότι το κάνουν για να εξασφαλιστούν δήθεν οι όροι, ώστε να είναι υπόλογοι οι κρατικοί αξιωματούχοι ή οι οικονο-

ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

428.283 έχασε 155.467 ψήφους έναντι του 2007 και 152.113 έναντι του 2004, το ΛΑ.Ο.Σ. με 366.615 ψήφους πρόσθεσε στους ψηφοφόρους του 94.806 σε σχέση με το 2007 και 114.186 έναντι των ευρωεκλογών του 2004, ενώ οι Οικολόγοι έλαβαν 178.964 ψήφους, δηλαδή 75.702 περισσότερες από το 2007 και 138.091 περισσότερες από το 2004 και τα εξωκοινοβουλευτικά κόμματα πήραν στο σύνολο τους 377.982 ψήφους δηλαδή 233.596 περισσότερους από το 2007 και 130.396 περισσότερους από το 2004.

Τέλος οι 5.261.036 ψηφοφόροι των ευρωεκλογών του 2009 είναι κατά 995.395 λιγότεροι από εκείνους που ψήφισαν το 2004 και κατά 2.031.269 λιγότεροι από το 2007.

Θα πρέπει να λάβει κανείς υπ' όψη του ότι ο καταγεγραμμένος πληθυσμός το 2005 συμπεριελάμβανε 10.149.453 ημεδαπούς από τους οποίους 8.333.095 είχαν δικαίωμα ψήφου και 891.000 αλλοδαπούς, ενώ οι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους ήταν 9.777.873 άνθρωποι (διαφορά που οφείλεται στους διαμένοντες στο εξωτερικό).

Σε γενικές γραμμές όπως είναι γνωστό η θεωρητική «αντιπαράθεση» στους κόλπους της ευρωπαϊκής κυριαρχικής ελίτ συνίσταται στο αν η Ε.Ε. θα αποτελέσει ένα από τα σημαντικά μπλοκ ισχύος, που θα ανταγωνιστούν για ένα ακόμη μοίρασμα του κόσμου ή θα αποτελέσει μιαν από τις «μεσολαβήσεις», που θα συγκροτήσουν μια «νέα» αποκεντρωμένη οικονομική και πολιτική «τάξη» και ταυτόχρονα τους μηχανισμούς αναδιανομής της «πίτας» και συγκράτησης των ηγεμονικών αξιώσεων. Είναι χαρακτηριστικό ότι ακόμα και οι πληθυσμοί των νέων κρατών που έχουν γίνει δεκτά στην Ε.Ε. και προέρχονται από το πρώην ανατολικό μπλοκ αδιαφορούν πλήρως να συμμετάσχουν στην ευρωεκλογική διαδικασία εκτινάσσοντας τα ποσοστά της αποχής σε απίτελικά, «ρευστότητα» στην μετακίνηση των ψηφοφόρων από κόμμα σε κόμμα, την αύξηση των «αιωρούμενων» ψηφοφόρων και την ενίσχυση, πρόσκαιρη ή μη, των μικρών κομμάτων. Οι εκλογικές «επιλογές» δεν παύουν βέβαια, σε καμία περίπτωση, να διαμορφώνονται σταθερά από μια διαδικασία ιδεολογικής χειραγώγησης και ελέγχου. Η διαδικασία αυτή δεν διαταράσσεται από τυχόν προβλεπόμενες ή «απαντέχα» διογκούμενες «ακραίες» επιλογές.

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, για μια ακόμη φορά, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.

Όσοι/ες θέλουν να μοιράσουν –χωρίς αντίτιμο– προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ στην πόλη τους ή την περιοχή που δραστηριοποιούνται και ζουν ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο 69 73 79 92 07 ή μέσω του email:

diadromi@revolution.gr

Το αντίθετο μάλιστα.

Η πολυχρωμία του εκλογικού καμβά, όχι μόνο δεν ενοχλεί τους έχοντες την μερίδα του λέοντος κομματικούς σχηματισμούς, αλλά αποτελεί και ζητούμενο πρόσδεσης στην εκλογική διαδικασία όλο και περισσότερων ανθρώπων. Δεν πρέπει, λοιπόν, να ξενίζει το μένος, η αποκάλυπτη περιφρόνηση ακόμα και οι ευθείες απειλές (!!!) εκφραστών της κυριαρχικής ελίτ, όπως ο Πάγκαλος, εναντίον εκατομμυρίων ανθρώπων, που απείχαν από την εκλογική διαδικασία.(1)

Τι είναι μ' άλλα λόγια αυτό που διαβλέπουν οι εξουσιαστές να πηγαίνει περίπατο την ευρύτερη περίοδο που διανύουμε; Η αποδοχή του ρόλου του ενεργού πολίτη και η ευρεία επανα-νομιμοποίηση της σχέσης εξουσιαστών και εξουσιαζόμενων.

Αυτή ακριβώς η γενικευμένη άρνηση κοινωνικής αποδοχής της ιδιότητας του πολίτη έρχεται να ξεπεράσει μια απλή και ανώδυνη αντίθεση ή δυσαρέσκεια για την λειτουργία του πολιτικού συστήματος, για την διαφθορά των πολιτικών για το «κατάντημα» των ΜΜΕ ή την κρίση εμπιστοσύνης στους δικαστές.

Είναι, επίσης, φανερό ότι τα αίτια δεν ανάγονται, ούτε καν από τα ποικιλώνυμα κρατικά φερέφωνα, σε κανενός είδους κοινωνική αδιαφορία και παθητικοποίηση.(2) Άλλωστε σε μια τέτοια περίπτωση η έκδηλη ανησυχία τους δεν θα μπορούσε να δικαιολογηθεί, αφού θα αρκούσε για το ξεπέρασμα της «κρίσης» η ενεργοποίηση παραδοσιακών δικλείμήκος κύματος κινήθηκε και η προφυλάκιση του πρώην διοικητή του ΟΤΕ Σκαρπέλη.

Και η «κάθαρση» συνεχίζεται με την «οικειοθελή» απομάκρυνση από τα πολιτικά πράγματα του τέως κυβερνητικού εκπρόσωπου Θ. Ρουσόπουλου, το πέρασμα από τον ανακριτή του κάποτε φοβερού και τρομερού Σημιτικού Θ. Τσουκάτου για την υπόθεση της χρηματοδότησης των κομματικών ταμείων του Πασοκ με ένα εκατομμύριο ευρώ και πάει λέγοντας.

Είχαμε καταγράψει, επίσης πριν τρία χρόνια, αναφερόμενοι στο «σκάνδαλο» Γουότεργκεϊτ στις ΗΠΑ, ότι μια βασική απόληξη της διαχείρισης των «σκανδάλων» βρίσκεται **στο προχώρημα των λεγόμενων μεταρρυθμίσεων** ή των ευρύτερων λεγόμενων εκσυγχρονιστικών σχεδιασμών, που θα διασφαλίζουν δήθεν τη διαφάνεια και την εξυγίανση των θεσμών και των μηχανισμών κάθε εξουσίας. Σ' αυτήν ακριβώς την προβλεπόμενη κατεύθυνση βρίσκεται και η ικανοποίηση του «κοινού αισθήματος» με την μετάλλαξη του νόμου περί ευθύνης υπουργών και την συγκρότηση δικαστικού συμβουλίου που θα εξετάζει τις περιπτώσεις αυτές. «Τι είχες Γιάννη μου; Ό,τι είχα πάντα», μ' άλλα λόγια.

Γιατί μόνο γέλιο μπορεί να προκαλούν οι ισχυρισμοί τους, ότι το κάνουν για να εξασφαλιστούν δήθεν οι όροι, ώστε να είναι υπόλογοι οι κρατικοί αξιωματούχοι ή οι οικονομικοί παράγοντες που διαπλέκονται μαζί τους.

Οι κομματικές επιχειρήσεις «καθαρά χέρια» μικρότερης ή μεγαλύτερης εμβέλειας για ένα «ξεκαθάρισμα» στα βουλευτικά έδρανα αφορούν όλα τα κόμματα και βέβαια δεν είναι ελληνικό φαινόμενο, που έρχεται να κλείσει «τρύπες» στις δύσκολες στιγμές. Μπορεί κανείς να θυμηθεί περιπτώσεις, όπως εκείνη της χριστιανοδημοκρατικής κυβέρνησης Αντρεότι πριν πολλά χρόνια στην Ιταλία ή παρόμοιες κινήσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη στην Μ. Βρετανία, όπου μόλις πριν ένα μήνα τα ΜΜΕ κατέγραφαν συχνά περιστατικά με οργισμένους ανθρώπους να κυνηγούν βουλευτές στο δρόμο φωνάζοντας τους «είστε βρομιάρηδες».

Ο Alexis de Tocqueville είχε εύστοχα παρατηρήσει ότι «στην πολιτική, τα κοινά μίση είναι σχεδόν πάντα η βάση της φιλίας». Και οι πάσης φύσεως εξουσιαστές το επιβεβαιώνουν με συνέπεια, όποιο προσωπείο και αν φορούν.

Οι δηλώσεις και οι απειλές του Πάγκαλου ενάντια σ' όσους απείχαν από την εκλογική διαδικασία δεν συνιστούν, βέβαια, το χαρακτηριστικό δείγμα έκφρασης του «τρελού» του πολιτικού χωριού. Αμέσως μετά τις εκλογές το Πασοκ ξεκαθαρίζει τις προθέσεις του για μηδενική ανοχή στην «λαθρο»μετανάστευση, προσθέτοντας ότι τα θέματα της ασφάλειας δεν είναι θέματα της δεξιάς και της ακροδεξιάς και ότι δεν προτίθεται να τα αφήσει στην ΝΔ και στον Καρατζαφέρη. Για του λόγου το αληθές τα πασοκικά στελέχη δεν σταματούν να υπενθυμίζουν ποια κυβέρνηση εξάρθρω-



σε τους «τρομοκράτες» της Ε.Ο. 17Ν, επιδεικνύοντας τον εαυτό τους ως το καταλληλότερο διαχειριστή της συνέχειας.

Όσο για τον ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να φταίει η αγνωριμότητα των ασεβών πληβείων, που δεν συγκινήθηκαν από την κινηματική διάσταση της φυσιογνωμίας του(3) και την μεγαλοψυχία του να τους δανείσει την φωνή και την αγκάλη του, αλλά δεν το βάζει κάτω στα λόγια για την αποτυχημένη προσφυγή του σε μια «ακτιβιστική» αντιπολίτευση. Στην πρά-

σμού.

Τι λένε, λόγου χάρη, οι αριστεροί διαφωνούντες για τον «κουκουλονόμο»; Απλά ότι δεν θα βοηθήσει στον σκοπό για τον οποίο θεσπίζεται, γιατί διευρύνει τον κύκλο των «υπόπτων», προκαλεί κοινωνικές αντιδράσεις, θα υπάρξουν προβλήματα στην εφαρμογή του και τελικά δεν είναι ενδεδειγμένος για την πάταξη των ταραξιών. Μέχρι εκεί και μη παρέκει. Όχι πως θα μπορούσε να ήταν αλλιώς βέβαια. Το ζητούμενο για το σύ-

Δεν υπάρχει, λοιπόν, αμφιβολία για εμάς ότι το σκληρό πρόσωπο της εξουσίας θα σημαδέψει τους άμεσα εφαρμοζόμενους σχεδιασμούς, που φέρουν ήδη εις πέρας οι κατασταλτικοί μηχανισμοί. Θα επαναλάβουμε και πάλι ότι **η κοινωνική εξέγερση του Δεκέμβρη, δεν θεωρούμε ότι αποτέλεσε το απόγειο της αναρχικής μας δράσης, ούτε την ευκαιρία να αποκομίσουμε οποιουδήποτε είδους κινηματικούς πόρους.** Ακόμα περισσότερο, δεν μπορούμε να δεχθούμε άκριτα και επιπόλαια πως ο,τιδήποτε την ακολούθησε ήταν εξεγερτικό ή πως θα είναι οιονεί εξεγερτικό. Θα επιμείνουμε ότι η μεγάλη ευκαιρία που ίσως ήδη χάνεται, βρίσκεται στις κοινωνικές δυνατότητες σύνθεσης που απελευθερώθηκαν και, αυτά κάνουν ακόμη τους κρατιστές να χάνουν τον ύπνο τους.

Μια παλιά κινέζικη παροιμία λέει ότι «όταν ένας ηλίθιος πετάξει μια πέτρα στη θάλασσα, χίλιοι σοφοί δεν μπορούν να την μαζέψουν». Μόνο που η επανάληψη δεν δείχνει ηλιθιότητα. Μόνο σκοπιμότητα μπορεί να κρύβει, ώστε να απαξιωθούν και να καταντήσουν κοινωνικώς περίγελος μορφές και πρακτικές κοινωνικού αγώνα.

Μόνο που αυτή τη φορά ο καθένας θα πάρει τις ευθύνες που του αναλογούν και τίποτα περισσότερο. Μ' ό,τι αυτό συνεπάγεται...

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. «Αντιλαμβάνομαι απολύτως ότι υπάρχουν πολίτες απογοητευμένοι. Έχουμε όμως ένα πολίτευμα που προσδιορίζει το Σύνταγμα. Όποιος το αρνείται μπορεί να επαναστατήσει. Εάν δεν επαναστατεί δεν μπορεί να απολαμβάνει τις λειτουργίες της κοινωνίας χωρίς το στοιχειώδες τίμημα να προσέρχεται κάθε 3-4 χρόνια στην κάλπη. Είμαι οπαδός του Περικλή που έλεγε ότι όποιος δεν μετέχει στα κοινά δεν είναι απράγμων, αλλά αχρείος. Δηλαδή άχρηστος και ανάξιος να ζει μαζί μας, στην ίδια κοινωνία». Καθημερινή, 14/6/2009, Θ. Πάγκαλος.

2. «Οι νέοι τα τελευταία χρόνια απομακρύνονται σταθερά από την πολιτική, οι κομματικές νεολαίες φθίνουν, στις φοιτητικές εκλογές η αποχή χτυπάει κόκκινο. Είναι όμως απολιτικοί; Μήπως συγκινούνται από άλλα πράγματα, για τα οποία δεν διστάζουν να κατεβούν στους δρόμους; Μπορούν τα κόμματα να τους προσεγγίσουν με τις κλασσικές μεθόδους;» Βήμα, 14/6/2009, Δήμητρα Κρουστάλλη

3. «Και χρειαζόταν τελικά μια ευρεία γκάμα της Αριστεράς με σχεδόν όλες τις επώνυμες συνιστώσες (σοσιαλδημοκράτες, κομμουνιστές, ευρωκομμουνιστές, τροτσκιστές, μαοϊκούς, ανένταχτους και αναρχίζοντες), που διαπίστωσαν πως ή ο καθένας βουλιάζει ξεχωριστά ή όλοι μαζί χτίζουμε καινούργιο πλοίο. [...] Ο ΣΥΝ, αλλά και όλες οι συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να καταλάβουν πως είναι το παρελθόν του ΣΥΡΙΖΑ, όχι το μέλλον του. Αν αυτή η αλήθεια δεν γίνει κατανοητή και αν δεν μεθοδευτεί αυτή η πορεία προς το μέλλον, ας αναλάβουμε όλοι τις ευθύνες μας [...]». Ελευθεροτυπία, 12/6/2009, Π. Κοροβέσης, βουλευτής, Ο ΣΥΡΙΖΑ και η φούσκα του

4. «Λυπάμαι που το λέω, αλλά ο Καρατζαφέρης μίλησε για αυτά που δεν μιλούν οι άλλοι. Η περίφημη «ατζέντα Καρατζαφέρη» δεν είναι παρά η αυτονόητη ατζέντα της καθημερινότητας του έλληνα πολίτη. Δεν θα είχε καν κομματικό πρόσημο αν τα κόμματα άφηναν λίγο την ίντριγκα για να ασχοληθούν και με τη ζωή των ψηφοφόρων τους». Βήμα, 14/6/2009, Ι. Πρετεντέρης, Οι εκλογές θα κριθούν δεξιά.

5. «Για όσους δεν το έχουν προσέξει κάποιες διαφημίσεις στο κέντρο της Αθήνας καταστρέφονται. Όποια αφίσα δείχνει ακάλυπτα σώματα μουντζουρώνεται με σχόλια στα αραβικά. Ρωτήστε γυναίκες οδηγούς για επιπλήξεις που τυχόν έχουν ακούσει στα φανάρια επειδή καπνίζουν ή κάνουν κάτι άλλο, αξιόποινο κατά τη σαρία. Οι μουσουλμάνοι της Αθήνας έχουν ξεθαρρέψει και εκδηλώνονται: τούτο γράφεται με πλήρη συναίσθηση. Όταν λέμε ότι έχουν «ξεθαρρέψει» εννοούμε ότι μεταπηδούν από το προσωπικό ιδεολόγημα στις δημόσιες επιπλήξεις». Βήμα 31/5/2009, Λ. Κέζα, Το τζαμί και το ντεκολτέ)

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...



σε τους «τρομοκράτες» της Ε.Ο. 17Ν, επιδεικνύοντας τον εαυτό τους ως το καταλληλότερο διαχειριστή της συνέχειας.

Όσο για τον ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να φταίει η αωριμότητα των ασεβών πληβείων, που δεν συγκινήθηκαν από την κινηματική διάσταση της φυσιογνωμίας του(3) και την μεγαλοψυχία του να τους δανείσει την φωνή και την αγκάλη του, αλλά δεν το βάζει κάτω στα λόγια για την αποτυχημένη προσφυγή του σε μια «ακτιβιστική» αντιπολίτευση. Στην πράξη, όμως, δηλώνει έτοιμος να «πληρώσει» με την ευθυγράμμισή του και στις πιο σκληρές πολιτικές για τα ίδια ζητήματα, αφού παραδέχεται μέσω στελεχών του ότι η καταστολή είναι απαραίτητη.

Από κοντά και το ΚΚΕ που επίσης δεν απέφυγε την καταμέτρηση ενός σημαντικού «παθητικού» και έχει βάλει από καιρό πλάτη σε κάθε ευρύτερη κατασταλτική αντιμετώπιση των ταραξιών, όπως στην περίπτωση της κοινωνικής εξέγερσης του Δεκέμβρη και όχι μόνο.

Θα αδικούσαμε τον οικολόγο Τρεμόπουλο (και έχει και βαθιές κινηματικές ρίζες, πανάθεμά τον και δεν θα μας συγχωρούσε) αν δεν αναφέραμε τις αγωνιώδεις μετεκλογικές διαβεβαιώσεις του προς πάσαν κατεύθυνση ότι οι Οικολόγοι είναι «η πιο γνήσια πατριωτική δύναμη» και βέβαια ανοικτοί στις συνεργασίες…

Για ποιαν «ατζέντα» Καρατζαφέρη, λοισμού.

Τι λένε, λόγου χάρη, οι αριστεροί διαφωνούντες για τον «κουκουλονόμο»; Απλά ότι δεν θα βοηθήσει στον σκοπό για τον οποίο θεσπίζεται, γιατί διευρύνει τον κύκλο των «υπόπτων», προκαλεί κοινωνικές αντιδράσεις, θα υπάρξουν προβλήματα στην εφαρμογή του και τελικά δεν είναι ενδεδειγμένος για την πάταξη των ταραξιών. Μέχρι εκεί και μη παρέκει. Όχι πως θα μπορούσε να ήταν αλλιώς βέβαια. Το ζητούμενο για το σύνολο των εξουσιαστών είναι η απομόνωση κάθε ανεξέλεγκτης κοινωνικής σύγκρουσης. Τα πογκρόμ ενάντια σε πρόσφυγες και «λαθραίους» μετανάστες εκτός των άλλων αποσκοπούν στην «εκκαθάριση», με τις διαβόητες «επιχειρήσεις Αρετής», του λεγόμενου ιστορικού κέντρου από ένα συνεχώς διογκούμενο πλήθος εξαθλιωμένων ανθρώπων, για τους οποίους υπάρχουν πολλές πιθανότητες να συμμετάσχουν σε ένα νέο ξεσηκωμό.

Ο ελλαδικός χώρος έχει λειτουργήσει ως «φάκα» κυρίως για εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες, αλλά και για μετανάστες αφού τα ανατολικά σύνορα είναι διάτρητα και τα δυτικά απροσπέλαστα.

Ο πληθυσμός τους γιγαντώνεται και οι δυνατότητες απορρόφησης, έστω και σχετικής ενσωμάτωσης είναι ελάχιστες. Μόνο το 2008 συνελήφθησαν 25.517 Αφγανοί, που επιχειρούσαν να εισέλθουν στον ελλα-

γάλη ευκαιρία που ίσως ήδη χάνεται, βρίσκεται στις κοινωνικές δυνατότητες σύνθεσης που απελευθερώθηκαν και, αυτά κάνουν ακόμη τους κρατιστές να χάνουν τον ύπνο τους.

Μια παλιά κινέζικη παροιμία λέει ότι «όταν ένας ηλίθιος πετάξει μια πέτρα στη θάλασσα, χίλιοι σοφοί δεν μπορούν να την μαζέψουν». Μόνο που η επανάληψη δεν δείχνει ηλιθιότητα. Μόνο σκοπιμότητα μπορεί να κρύβει, ώστε να απαξιωθούν και να καταντήσουν κοινωνικός περίγελος μορφές και πρακτικές κοινωνικού αγώνα.

Μόνο που αυτή τη φορά ο καθένας θα πάρει τις ευθύνες που του αναλογούν και τίποτα περισσότερο. Μ' ό,τι αυτό συνεπάγεται…

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. «Αντιλαμβάνομαι απολύτως ότι υπάρχουν πολίτες απογοητευμένοι. Έχουμε όμως ένα πολίτευμα που προσδιορίζει το Σύνταγμα. Όποιος το αρνείται μπορεί να επαναστατήσει. Εάν δεν επαναστατεί δεν μπορεί να απολαμβάνει τις λειτουργίες της κοινωνίας χωρίς το στοιχειώδες τίμημα να προσέρχεται κάθε 3-4 χρόνια στην κάλπη. Είμαι οπαδός του Περικλή που έλεγε ότι όποιος δεν μετέχει στα κοινά δεν είναι απράγμων, αλλά

νταχτους και αναρχίζοντες), που διαπίστωσαν πως ή ο καθένας βουλιάζει ξεχωριστά ή όλοι μαζί χτίζουμε καινούργιο πλοίο. […] Ο ΣΥΝ, αλλά και όλες οι συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να καταλάβουν πως είναι το παρελθόν του ΣΥΡΙΖΑ, όχι το μέλλον του. Αν αυτή η αλήθεια δεν γίνει κατανοητή και αν δεν μεθοδευτεί αυτή η πορεία προς το μέλλον, ας αναλάβουμε όλοι τις ευθύνες μας […]». Ελευθεροτυπία, 12/6/2009, Π. Κοροβέσης, βουλευτής, Ο ΣΥΡΙΖΑ και η φούσκα του

4. «Λυπάμαι που το λέω, αλλά ο Καρατζαφέρης μίλησε για αυτά που δεν μιλούν οι άλλοι. Η περίφημη «ατζέντα Καρατζαφέρη» δεν είναι παρά η αυτονόητη ατζέντα της καθημερινότητας του έλληνα πολίτη. Δεν θα είχε καν κομματικό πρόσημο αν τα κόμματα άφηναν λίγο την ίντριγκα για να ασχοληθούν και με τη ζωή των ψηφοφόρων τους». Βήμα, 14/6/2009, Ι. Πρετεντέρης, Οι εκλογές θα κριθούν δεξιά.

5. «Για όσους δεν το έχουν προσέξει κάποιες διαφημίσεις στο κέντρο της Αθήνας καταστρέφονται. Όποια αφίσα δείχνει ακάλυπτα σώματα μουντζουρώνεται με σχόλια στα αραβικά. Ρωτήστε γυναίκες οδηγούς για επιπλήξεις που τυχόν έχουν ακούσει στα φανάρια επειδή καπνίζουν ή κάνουν κάτι άλλο, αξιόποινο κατά τη σαρία. Οι μουσουλμάνοι της Αθήνας έχουν ξεθαρρέψει και εκδηλώνονται: τούτο γράφεται με πλήρη συναίσθηση. Όταν λέμε ότι έχουν «ξεθαρρέψει» εννοούμε ότι μεταπηδούν από το προσωπικό ιδεολόγημα στις δημόσιες επιπλήξεις». Βήμα 31/5/2009, Λ. Κέζα, Το τζαμί και το ντεκολτέ)

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ…

Επειδή εξάρτηση και Ελευθερία είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ καταστάσεις

Επειδή το παραμύθι περί «ελεύθερης επιλογής» στο ντοπάρισμα δεν μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, το ΦΟΒΟ, την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ, την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ, την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, την ΠΛΗΞΗ που έχουν επιβληθεί…

…γι αυτό δεν μπορεί να χτιστεί μια ανθρώπινη και ελεύθερη κοινωνία με μέσα που καταστρέφουν ανθρώπινες υπάρξεις και συμπορεύονται με τα σχέδια των κρατιστών



σε τους «τρομοκράτες» της Ε.Ο. 17Ν, επιδεικνύοντας τον εαυτό τους ως το καταλληλότερο διαχειριστή της συνέχειας.

Όσο για τον ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να φταίει η ανωριμότητα των ασεβών πληβείων, που δεν συγκινήθηκαν από την κινηματική διάσταση της φυσιογνωμίας του[3] και την μεγαλοψυχία του να τους δανείσει την φωνή και την αγκάλη του, αλλά δεν το βάζει κάτω στα λόγια για την αποτυχημένη προσφυγή του σε μια «ακτιβιστική» αντιπολίτευση. Στην πράξη, όμως, δηλώνει έτοιμος να «πληρώσει» με την ευθυγράμμισή του και στις πιο σκληρές πολιτικές για τα ίδια ζητήματα, αφού παραδέχεται μέσω στελεχών του ότι η καταστολή είναι απαραίτητη.

Από κοντά και το ΚΚΕ που επίσης δεν απέφυγε την καταμέτρηση ενός σημαντικού «παθητικού» και έχει βάλει από καιρό πλάτη σε κάθε ευρύτερη κατασταλτική αντιμετώπιση των ταραξιών, όπως στην περίπτωση της κοινωνικής εξέγερσης του Δεκέμβρη και όχι μόνο.

Θα αδικούσαμε τον οικολόγο Τρεμόπουλο (και έχει και βαθιές κινηματικές ρίζες, πανάθεμά τον και δεν θα μας συγχωρούσε) αν δεν αναφέραμε τις αγωνιώδεις μετεκλογικές διαβεβαιώσεις του προς πάσαν κατεύθυνση ότι οι Οικολόγοι είναι «η πιο γνήσια πατριωτική δύναμη» και βέβαια ανοικτοί στις συνεργασίες...

Για ποιαν «ατζέντα» Καρατζαφέρη, λοιπόν, μας μιλούν;[4]

Η πολιτική συναίνεση για την αντιμετώπιση του ζητήματος της «δημόσιας» τάξης και ασφάλειας είναι δεδομένη απ' όλους τους και προχωρεί ήδη με την ενίσχυση του θεσμικού οπλοστασίου (DNA, κάμερες, άρση του «απορρήτου» των συνδιαλλαγών, νόμος που εισάγει ως επιβαρυντική περίσταση σε περίπτωση σύλληψης και απόδοσης κατηγοριών ύστερα από ταραχές σε πορείες την κάλυψη του προσώπου, στρατόπεδα συγκέντρωσης για τους πρόσφυγες και τους «λαθραίους» μετανάστες, απειλές για εισβολή σε κατειλημμένους χώρους κ.λ.π). Οι διαφοροποιήσεις τους σε επιμέρους σημεία όχι μόνο είναι αμελητέες, αλλά ενισχυτικές του συνολικότερου σχεδιασμού.

Τι λένε, λόγου χάρη, οι αριστεροί διαφωνούντες για τον «κουκουλονόμο»; Απλά ότι δεν θα βοηθήσει στον σκοπό για τον οποίο θεσπίζεται, γιατί διευρύνει τον κύκλο των «υπόπτων», προκαλεί κοινωνικές αντιδράσεις, θα υπάρξουν προβλήματα στην εφαρμογή του και τελικά δεν είναι ενδεδειγμένος για την πάταξη των ταραξιών. Μέχρι εκεί και μη παρέκει. Όχι πως θα μπορούσε να ήταν αλλιώς βέβαια. Το ζητούμενο για το σύνολο των εξουσιαστών είναι η απομόνωση κάθε ανεξέλεγκτης κοινωνικής σύγκρουσης. Τα πογκρόμ ενάντια σε πρόσφυγες και «λαθραίους» μετανάστες εκτός των άλλων αποσκοπούν στην «εκκαθάριση», με τις διαβόητες «επιχειρήσεις Αρετής», του λεγόμενου ιστορικού κέντρου από ένα συνεχώς διογκούμενο πλήθος εξαθλιωμένων ανθρώπων, για τους οποίους υπάρχουν πολλές πιθανότητες να συμμετάσχουν σε ένα νέο ξεσηκωμό.

Ο ελλαδικός χώρος έχει λειτουργήσει ως «φάκα» κυρίως για εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες, αλλά και για μετανάστες αφού τα ανατολικά σύνορα είναι διάτρητα και τα δυτικά απροσπέλαστα.

Ο πληθυσμός τους γιγαντώνεται και οι δυνατότητες απορρόφησης, έστω και σχετικής ενσωμάτωσης είναι ελάχιστες. Μόνο το 2008 συνελήφθησαν 25.517 Αφγανοί, που επιχειρούσαν να εισέλθουν στον ελλαδικό χώρο, υπερδιπλάσιοι από τους 11.611 που είχαν συλληφθεί το 2007, ενώ συνολικά το 2008 συνελήφθησαν για «παράνομη» είσοδο σχεδόν 150.000 άνθρωποι.

Προοίμιο, όμως, της καταστολής δεν είναι μόνο η προβαλλόμενη εικόνα της εξαθλίωσης τους, αλλά και για πρώτη φορά η συκοφάντησή τους ως έναν ισλαμικό πληθυσμό που αρχίζει να διεκδικεί την παρουσία τους ως τέτοιος.[5] Ακριβώς σ' αυτήν την κατεύθυνση ελέγχου ύστερα μάλιστα από τις ταραχές μ' αφορμή σκίσιμο σελίδων θρησκευτικού περιεχομένου εξελίσσονται και οι διαπραγματεύσεις για το κτίσιμο τζαμιού, ενώ συνυπολογίζονται και οι επιπτώσεις από την πιθανή ανάπτυξη ισλαμικής κοινότητας στην γειτονιά που θα χτιστεί (λ.χ. στην Παιανία ή στον Ελαιώνα).

τευμα που προσδιορίζει το Σύνταγμα. Όποιος το αρνείται μπορεί να επαναστατήσει. Εάν δεν επαναστατεί δεν μπορεί να απολαμβάνει τις λειτουργίες της κοινωνίας χωρίς το στοιχειώδες τίμημα να προσέρχεται κάθε 3-4 χρόνια στην κάλπη. Είμαι οπαδός του Περικλή που έλεγε ότι όποιος δεν μετέχει στα κοινά δεν είναι απράγμων, αλλά

κάνουν κάτι άλλο, αξιόποινο κατά τη σαρία. Οι μουσουλμάνοι της Αθήνας έχουν ξεθαρρέψει και εκδηλώνονται: τούτο γράφεται με πλήρη συναίσθηση. Όταν λέμε ότι έχουν «ξεθαρρέψει» εννοούμε ότι μεταπηδούν από το προσωπικό ιδεολόγημα στις δημόσιες επιπλήξεις». Βήμα 31/5/2009, Λ. Κέζα, Το τζαμί και το ντεκολτέ)

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή εξάρτηση και Ελευθερία είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ καταστάσεις

Επειδή το παραμύθι περί «ελεύθερης επιλογής» στο ντοπάρισμα δεν μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, το ΦΟΒΟ, την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ, την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ, την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, την ΠΛΗΞΗ που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να χτιστεί μια ανθρώπινη και ελεύθερη κοινωνία με μέσα που καταστρέφουν ανθρώπινες υπάρξεις και συμπορεύονται με τα σχέδια των κρατιστών



...ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι,
Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ,
Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΘΕΩΡΗΣΗΣ

Πολιτική: Ένα πανίσχυρο όπλο στη διάθεση της κάθε εξουσίας...

Το κείμενο που ακολουθεί είναι καταγραφή βασικών σημείων της συζήτησης που πραγματοποιήθηκε στην Αναρχική Αρχειοθήκη Αθήνας στη 4 Ιουνίου. Η συζήτηση είχε θέμα: «Εκλογές, πολιτική και Αναρχία στον «απόηχο» της εξέγερσης του Δεκέμβρη».

Α. Η προέλευση της πολιτικής

«Διότι δε πολιτικόν ο άνθρωπος ζώον πάσης μελίττης και παντός αγελαίου ζώου μάλλον, δήλον. Ουθέν γαρ, ως φαμέν, μάτην η φύσις ποιεί»,[1]

Με αυτές τις λέξεις συμπυκνώνει τα συμπεράσματά του ο Αριστοτέλης για την «φυσικότητα» της πόλης και την αναγκαιότητά της για το ανθρώπινο γένος. Διότι όπως αναφέρει σε άλλο σημείο του βιβλίου του: *«Από τις παραπάνω, λοιπόν, σκέψεις, γίνεται ολοφάνερο ότι η πόλη είναι μια φυσική πραγματικότητα και ότι ο άνθρωπος είναι από τη φύση του προορισμένος να ζήσει μέσα στην πόλη (πολιτικόν ζώον). Εκείνος δε που περνά τη ζωή του έξω από την πόλη, από τη φύση του και όχι από κάποια ατυχία, είναι ανήθικος (εκφυλισμένος) ή κάτι ανώτερο από άνθρωπος».*[2]

Μέσα από μια σειρά απλουστευμένους συλλογισμούς και θεωρώντας ως επιβράβευση των συμπερασμάτων την κυριαρχική κατάσταση, που ίσχυε στην εποχή του, προσπάθησε να την τονώσει και να τη ντύσει ιδεολογικά και φιλοσοφικά. Άλλωστε, αυτό είναι αναμενόμενο από ένα άτομο που αφιέρωσε τη ζωή του στο να ενισχύει με επιχειρήματα την

νες, όλοι, δηλαδή, αυτοί που τρέφονται και στηρίζουν τα συστήματα εξουσίας, «ο πολιτισμός», που είναι συνακόλουθο της ίδρυσης των πόλεων, «*αρχίζει στην καλύβα του χωρικού, αλλά μόνο στις πόλεις μπορεί να αναπτυχθεί και να ανθίσει*» και ότι «*εάν καταστρώναμε την απογραφή όλων των στοιχείων που συνιστούν τον πολιτισμό, θα διαπιστώναμε ότι οι γυμνοί αυτοί λαοί τα είχαν εφεύρει όλα*», όσα ήταν απαραίτητα για την διαβίωσή τους.

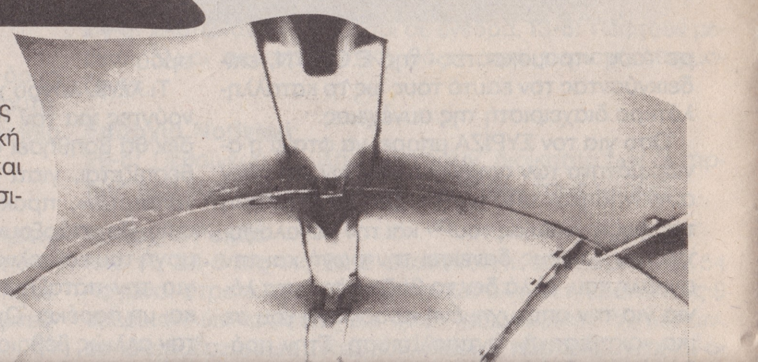
Βέβαια, όλοι τους αναγνωρίζουν πως υπάρχει διαφορά ανάμεσα **στην κουλτούρα και τον πολιτισμό**. Η μεν κουλτούρα εκφράζει την **ελεύθερη ανθρώπινη δημιουργικότητα**, που βρίσκεται **σε αλληλεξάρτηση αλλά και σε ισορροπημένη συνύπαρξη με τη φύση**, ενώ ο πολιτισμός αποσπά όλα τα δημιουργικά στοιχεία και τα εντάσσει μέσα στα όρια της πόλης και στη κατεύθυνση εξυπηρέτησης της εξουσίας. Ενοποιεί και αναμιγνύει με τη βία τις κουλτούρες που υπάρχουν και εξαναγκάζει τις ανθρώπινες οντότητες και ομάδες να υποταχτούν στα μοντέλα που προωθούν την θέληση της κυριαρχίας. Εμφανίζει την κτηνώδη υποταγή στις επιταγές της εξουσίας σαν μέγα επίτευγμα. Η βίαιη εξαναγκαστική ενοποίηση της κουλτούρας κάθε κοινότητας ξεχωριστά και πολλών μαζί οδηγεί στον εκμηδενισμό τους και στο στήσιμο του πολιτισμού.

Οι κρατιστές μπορούν να διαστρεβλώνουν την πραγματικότητα κομπάζοντας για το εκπολιτιστικό έργο των κατακτητικών εκστρατειών του Μακεδόνα Αλέξανδρου και των περί αυτών. Γνωρίζουν ό-

κρίνονται από την κατάσταση που υπάρχει την στιγμή κατά την οποία κατασκευάζεται μία θεωρία. Με αυτό τον τρόπο σβήνονται μια σειρά συνθήκες που προηγήθηκαν και συνέτειναν στο να λοξοδρομήσει η πορεία του ανθρώπινου γένους. Έτσι, το κράτος θεωρείται δεδομένο, απαραίτητο και συνυφασμένο με την επιβίωση, τη μακροημέρευση και την ευτυχία των ανθρώπων. ***«Με την πάροδο του χρόνου, ο πληθυσμός ελησμόνησε την προέλευσιν της εξουσίας που ασκείται επ' αυτού. Ο χρόνος δικαιώνει τα πάντα. Ακόμα και το προϊόν της πλέον αναισχύντου κλοπής μεταμορφώνεται, εις χείρας των απογόνων του κλέπτου, εις μίαν απαραβίαστον και ιεράν ιδιοκτησίαν. Κάθε κράτος, άρχισε με τον καταναγκασμόν, έπειτα η υπακοή έγινε ασυνείδητος και μετ' ολίγον, ο κάθε πολίτης αισθάνεται έντονον πατριωτικήν συγκίνησιν».***[3]

Είναι προφανές πως οι περισσότεροι θεωρητικοί του κρατισμού παραδέχονται άλλοτε με ειλικρίνεια και άλλοτε κομψά (μέσα από περίπλοκους και αντιφατικούς συλλογισμούς) την προέλευση του κράτους. «Το κράτος είναι προϊόν της βίας και διατηρείται δια της βίας».[4]

Η πόλη συνεπώς είναι συνυφασμένη με τις δομημένες εξουσιαστικές σχέσεις (κράτος) οι οποίες αποσκοπούν στον έλεγχο και την χειραγώγηση ενός μεγάλου αριθμού ανθρώπων, για τους οποίους έχει εκλείψει η ουσιαστική σχέση της φυλής και της κοινότητας. Η όποια τυπική (επιφανειακή) διατήρησή τους δεν ανταποκρίνεται στην πραγματική τους διάσταση, εφ' όσον είτε εντάσσονται σε ένα συνολικότερο πλέγμα με κυρίαρχα τα



Πολιτική:

Ένα πανίσχυρο όπλο στη διάθεση της κάθε εξουσίας...

Με αυτές τις λέξεις συμπυκνώνει τα συμπεράσματά του ο Αριστοτέλης για την «φυσικότητα» της πόλης και την αναγκαιότητά της για το ανθρώπινο γένος. Διότι όπως αναφέρει σε άλλο σημείο του βιβλίου του: «*Από τις παραπάνω, λοιπόν, σκέψεις, γίνεται ολοφάνερο ότι η πόλη είναι μια φυσική πραγματικότητα και ότι ο άνθρωπος είναι από τη φύση του προορισμένος να ζήσει μέσα στην πόλη (πολιτικόν ζώον). Εκείνος δε που περνά τη ζωή του έξω από την πόλη, από τη φύση του και όχι από κάποια ατυχία, είναι ανήθικος (εκφυλισμένος) ή κάτι ανώτερο από άνθρωπος*».[2]

Μέσα από μια σειρά απλουστευμένους συλλογισμούς και θεωρώντας ως επιβράβευση των συμπερασμάτων την κυριαρχική κατάσταση, που ίσχυε στην εποχή του, προσπάθησε να την τονώσει και να τη ντύσει ιδεολογικά και φιλοσοφικά. Άλλωστε, αυτό είναι αναμενόμενο από ένα άτομο που αφιέρωσε τη ζωή του στο να ενισχύει με επιχειρήματα την κυριαρχία της εποχής του, εκπαιδεύοντας και οπλίζοντας με νοήματα πωρωμένους εξουσιαστές, όπως τον Αλέξανδρο της Μακεδονίας.

Δεν είναι σκοπός του παρόντος κειμένου να αναλύσουμε περισσότερο τους λόγους για τους οποίους ο Αριστοτέλης παραμένει στην πρώτη γραμμή των επιχειρημάτων που προβάλλουν οι κρατιστές, εδώ και περισσότερο από πεντακόσια χρόνια, προκειμένου να δικαιολογήσουν το καθεστώς τους και τις εκτρωματικές καταστάσεις, που έχουν επιβάλει στους ανθρώπους και τη φύση. Πρόκειται για ένα σύστημα θεωριών που έρχεται με αφαιρετικό τρόπο μέχρι τις μέρες μας.

Απλά θα επισημάνουμε πως όλα τα έμβια όντα που ζουν σε αγέλες δεν δρουν συμπτωματικά και τυχαία, όπως προκύπτει από το «επιχείρημα» του Αριστοτέλη, αλλά σε συγκεκριμένες σχέσεις με την πραγματικότητα που τα περιβάλλει. Η θέση με την οποία ο φυσικός χώρος του ανθρώπου είναι η πόλις δεν είναι σωστή και αυτό προκύπτει από το γεγονός πως αποσπά τον άνθρωπο από το φυσικό του περιβάλλον και το εντάσσει σ' ένα χώρο, που τον ορίζει σαν φυσικό, την πόλη.

Εδώ, έχουμε ένα **αναποδογύρισμα της πραγματικότητας**, όπου το κατασκεύασμα προβάλλεται ως φυσικό και το φυσικό θεωρείται κάτι το κακό που χρήζει εξοβελισμού. Έτσι

που βρίσκεται **σε αλληλεξάρτηση αλλά και σε ισορροπημένη συνύπαρξη με τη φύση**, ενώ ο πολιτισμός αποσπά όλα τα δημιουργικά στοιχεία και τα εντάσσει μέσα στα όρια της πόλης και στη κατεύθυνση εξυπηρέτησης της εξουσίας. Ενοποιεί και αναμιγνύει με τη βία τις κουλτούρες που υπάρχουν και εξαναγκάζει τις ανθρώπινες οντότητες και ομάδες να υποταχτούν στα μοντέλα που προωθούν την θέληση της κυριαρχίας. Εμφανίζει την κτηνώδη υποταγή στις επιταγές της εξουσίας σαν μέγα επίτευγμα. Η βίαιη εξαναγκαστική ενοποίηση της κουλτούρας κάθε κοινότητας ξεχωριστά και πολλών μαζί οδηγεί στον εκμηδενισμό τους και στο στήσιμο του πολιτισμού.

Οι κρατιστές μπορούν να διαστρεβλώνουν την πραγματικότητα κομπάζοντας για το εκπολιτιστικό έργο των κατακτητικών εκστρατειών του Μακεδόνα Αλέξανδρου και των περί αυτών. Γνωρίζουν όμως πολύ καλά, όπως άλλωστε και εμείς, πως αυτός ο εκπολιτισμός λεηλάτησε και εκμηδένισε άλλους πολιτισμούς και την κουλτούρα απειράριθμων ανθρώπινων ομάδων. Η επιβολή της μακεδονικής κυριαρχίας συσσώρευσε πλούτη, έπνιξε στο αίμα και παρέδωσε στις φλόγες σημαντικό μέρος του πλανήτη και επέβαλε την κυριαρχία και τον πολιτισμό της.

Όμως, η μοίρα των πολιτισμών είναι να καταστρέφονται καθώς η κυριαρχία μεταλλάσσεται προκειμένου να ανταπεξέλθει στον διαρκή κοινωνικό ανταγωνισμό, μέρους του οποίου είναι οι κοινωνικές εξεγέρσεις και επαναστάσεις.

Είναι αναμενόμενο, αυτή η βίαιη απομάκρυνση των ανθρώπων από το φυσικό τους περιβάλλον και η εξαναγκαστική συγκέντρωσή τους σε πόλεις να συνδέεται και με την «επιβολή της τάξης». Αυτή η τάξη, ταυτίζεται συνήθως με την ησυχία των υποταγμένων, την λεγόμενη **κοινωνική ειρήνη**. Χωρίς να απομακρυνθούμε από αυτό το δεδομένο, θα πρέπει να τονίσουμε πως η τάξη έχει, επίσης, σχέση με την ταξινόμηση των ανθρώπων που βρίσκονται σε μια πόλη.

Αυτή η ταξινόμηση καθιερώνει διαχωρισμούς, κοινωνικές υποχρεώσεις και καθήκοντα, αλλά και διαστρωματώσεις των πληθυσμών ανάλογα με τα συμφέροντα της κυριαρχίας, που εκφράζονται από τους εκάστοτε διαχειριστές της.

μίαν απαραβίαστον και ιεράν ιδιοκτησίαν. Κάθε κράτος, άρχισε με τον καταναγκασμόν, έπειτα η υπακοή έγινε ασυνείδητος και μετ' ολίγον, ο κάθε πολίτης αισθάνεται έντονον πατριωτικήν συγκίνησιν».[3]

Είναι προφανές πως οι περισσότεροι θεωρητικοί του κρατισμού παραδέχονται άλλοτε με ειλικρίνεια και άλλοτε άκομψα (μέσα από περίπλοκους και αντιφατικούς συλλογισμούς) την προέλευση του κράτους. «Το κράτος είναι προϊόν της βίας και διατηρείται δια της βίας».[4]

Η πόλη συνεπώς είναι συνυφασμένη με τις δομημένες εξουσιαστικές σχέσεις (κράτος) οι οποίες αποσκοπούν στον έλεγχο και την χειραγώγηση ενός μεγάλου αριθμού ανθρώπων, για τους οποίους έχει εκλείψει η ουσιαστική σχέση της φυλής και της κοινότητας. Η όποια τυπική (επιφανειακή) διατήρησή τους δεν ανταποκρίνεται στην πραγματική τους διάσταση, εφ' όσον είτε εντάσσονται σε ένα συνολικότερο πλέγμα με κυρίαρχα τα



εξουσιαστικά χαρακτηριστικά και τις αλλοτριωτικές διαδικασίες, είτε έχουν μετασχηματιστεί ή αλλοιωθεί σε τέτοιο βαθμό ώστε να αποτελούν απλά δείγματα μιας προγενέστερης κατάστασης. Η πλέον αποτροπιαστική εκδήλωση τέτοιων καταστάσεων είναι να διατηρούνται διάφορες «συνήθειες» (που τα ονομάζουν «ήθη», «έθιμα» και «παραδόσεις») προς τέρψιν των επισκεπτών που θα ταξιδέψουν γι' αυτό το σκοπό και θα αφήσουν το «συνάλλαγμά» τους στους ντόπιους.

της κάθε εξουσίας...

σε ένα συνολικότερο πλέγμα με κυρίαρχα τα

του προορισμένος να ζήσει μέσα στην πόλη (πολιτικόν ζώον). Εκείνος δε που περνά τη ζωή του έξω από την πόλη, από τη φύση του και όχι από κάποια ατυχία, είναι ανήθικος (εκφυλισμένος) ή κάτι ανώτερο από άνθρωπος».[2]

Μέσα από μια σειρά απλουστευμένους συλλογισμούς και θεωρώντας ως επιβράβευση των συμπερασμάτων την κυριαρχική κατάσταση, που ίσχυε στην εποχή του, προσπάθησε να την τονώσει και να τη ντύσει ιδεολογικά και φιλοσοφικά. Άλλωστε, αυτό είναι αναμενόμενο από ένα άτομο που αφιέρωσε τη ζωή του στο να ενισχύει με επιχειρήματα την κυριαρχία της εποχής του, εκπαιδεύοντας και οπλίζοντας με νοήματα πωρωμένους εξουσιαστές, όπως τον Αλέξανδρο της Μακεδονίας.

Δεν είναι σκοπός του παρόντος κειμένου να αναλύσουμε περισσότερο τους λόγους για τους οποίους ο Αριστοτέλης παραμένει στην πρώτη γραμμή των επιχειρημάτων που προβάλλουν οι κρατιστές, εδώ και περισσότερο από πεντακόσια χρόνια, προκειμένου να δικαιολογήσουν το καθεστώς τους και τις εκτρωματικές καταστάσεις, που έχουν επιβάλει στους ανθρώπους και τη φύση. Πρόκειται για ένα σύστημα θεωριών που έρχεται με αφαιρετικό τρόπο μέχρι τις μέρες μας.

Απλά θα επισημάνουμε πως όλα τα έμβια όντα που ζουν σε αγέλες δεν δρουν συμπτωματικά και τυχαία, όπως προκύπτει από το «επιχείρημα» του Αριστοτέλη, αλλά σε συγκεκριμένες σχέσεις με την πραγματικότητα που τα περιβάλλει. Η θέση με την οποία ο φυσικός χώρος του ανθρώπου είναι η πόλις δεν είναι σωστή και αυτό προκύπτει από το γεγονός πως αποσπά τον άνθρωπο από το φυσικό του περιβάλλον και το εντάσσει σ' ένα χώρο, που τον ορίζει σαν φυσικό, την πόλη.

Εδώ, έχουμε ένα **αναποδογύρισμα της πραγματικότητας**, όπου το κατασκεύασμα προβάλλεται ως φυσικό και το φυσικό θεωρείται κάτι το κακό που χρήζει εξοβελισμού. Έτσι, το ξερίζωμα των ανθρώπων και ο εγκλωβισμός τους στις πόλεις, κάτω από συνθήκες καταναγκασμού, επενδύεται με την καλλιέργεια του απατηλού ισχυρισμού περί δήθεν ανωτερότητας τους απέναντι σ' όσους δεν εντάσσονται ή δεν ανήκουν σε πόλεις. Αυτό έχει το ανάλογό του με την περίπτωση του φυλακισμένου, ο οποίος βλέποντας, μέσα από τα κάγκελα του κελιού του τον έξω κόσμο, αρχίζει να τον οικτίρει για την κατάσταση που βρίσκεται!

Κι όμως. Η ανθρωπότητα μπόρεσε να επιζήσει και να μετασχηματιστεί για εκατομμύρια χρόνια πριν κατασκευαστούν οι πόλεις που κατέληξαν, είτε με τον Α είτε με τον Β τρόπο να είναι οι χώροι φυλάκισης των ανθρώπων και το μέσο για τον θρίαμβο της εξουσίας και της κυριαρχίας. Άλλωστε, όπως αναγκάζονται να παραδεχτούν οι επιστήμοκυριαρχίας. Εμφανίζει την κτηνώδη υποταγή στις επιταγές της εξουσίας σαν μέγα επίτευγμα. Η βίαιη εξαναγκαστική ενοποίηση της κουλτούρας κάθε κοινότητας ξεχωριστά και πολλών μαζί οδηγεί στον εκμηδενισμό τους και στο στήσιμο του πολιτισμού.

Οι κρατιστές μπορούν να διαστρεβλώνουν την πραγματικότητα κομπάζοντας για το εκπολιτιστικό έργο των κατακτητικών εκστρατειών του Μακεδόνα Αλέξανδρου και των περί αυτών. Γνωρίζουν όμως πολύ καλά, όπως άλλωστε και εμείς, πως αυτός ο εκπολιτισμός λεηλάτησε και εκμηδένισε άλλους πολιτισμούς και την κουλτούρα απειράριθμων ανθρώπινων ομάδων. Η επιβολή της μακεδονικής κυριαρχίας συσσώρευσε πλούτη, έπνιξε στο αίμα και παρέδωσε στις φλόγες σημαντικό μέρος του πλανήτη και επέβαλε την κυριαρχία και τον πολιτισμό της.

Όμως, η μοίρα των πολιτισμών είναι να καταστρέφονται καθώς η κυριαρχία μεταλλάσσεται προκειμένου να ανταπεξέλθει στον διαρκή κοινωνικό ανταγωνισμό, μέρους του οποίου είναι οι κοινωνικές εξεγέρσεις και επαναστάσεις.

Είναι αναμενόμενο, αυτή η βίαιη απομάκρυνση των ανθρώπων από το φυσικό τους περιβάλλον και η εξαναγκαστική συγκέντρωσή τους σε πόλεις να συνδέεται και με την «επιβολή της τάξης». Αυτή η τάξη, ταυτίζεται συνήθως με την ησυχία των υποταγμένων, την λεγόμενη **κοινωνική ειρήνη**. Χωρίς να απομακρυνθούμε από αυτό το δεδομένο, θα πρέπει να τονίσουμε πως η τάξη έχει, επίσης, σχέση με την ταξινόμηση των ανθρώπων που βρίσκονται σε μια πόλη.

Αυτή η ταξινόμηση καθιερώνει διαχωρισμούς, κοινωνικές υποχρεώσεις και καθήκοντα, αλλά και διαστρωματώσεις των πληθυσμών ανάλογα με τα συμφέροντα της κυριαρχίας, που εκφράζονται από τους εκάστοτε διαχειριστές της. Κι ενώ ανέκαθεν οι υποστηρικτές της πόλης προβάλλουν τον ισχυρισμό πως μέσα σ' αυτήν εξασφαλίζεται η ευημερία των ανθρώπων, η πραγματικότητα βρίσκεται αλλού. Γιατί εκείνο που εξασφαλίζει η πόλη είναι η διατήρηση της κυριαρχίας, **αναπαράγοντας και καθιερώνοντας τις σχέσεις αλλοτρίωσης και υποταγής**. Ιδιαίτερα στην εποχή που ζούμε οι πόλεις έχουν απογυμνωθεί από οποιοδήποτε επίχρισμα και αναδεικνύεται αυτό που ανέκαθεν ήταν: **χώροι φυλάκισης, εγκλωβισμού και αλλοτρίωσης των ανθρώπων**. Χώροι όπου πραγματώνονται οι αξιώσεις της κυριαρχίας με βάναυσο τρόπο, όπως και σε προηγούμενες περιόδους.

Ο εκθειασμός της πόλης –και του κράτους– και η ταύτιση της με την ανθρώπινη ύπαρξη στηρίζεται, όπως ήδη είπαμε στο γνωστό εξουσιαστικό δόγμα σύμφωνα με το οποίο **όλα**



εξουσιαστικά χαρακτηριστικά και τις αλλοτριωτικές διαδικασίες, είτε έχουν μετασχηματιστεί ή αλλοιωθεί σε τέτοιο βαθμό ώστε να αποτελούν απλά δείγματα μιας προγενέστερης κατάστασης. Η πλέον αποτροπιαστική εκδήλωση τέτοιων καταστάσεων είναι να διατηρούνται διάφορες «συνήθειες» (που τα ονομάζουν «ήθη», «έθιμα» και «παραδόσεις») προς τέρψιν των επισκεπτών που θα ταξιδέψουν γι' αυτό το σκοπό και θα αφήσουν το «συνάλλαγμά» τους στους ντόπιους.

Είναι ευνόητο πως μικρές αριθμητικά ομάδες ανθρώπων δεν μπορούν να διαμορφώσουν δομημένες εξουσιαστικές σχέσεις με θεσμούς και μηχανισμούς, επειδή καθοριστικός παράγοντας σ' αυτές είναι **η απλότητα των σχέσεων και των λειτουργιών** ανάμεσα στους ανθρώπους. Σε τέτοιες συνθήκες ο διαχειριστικός ρόλος είναι αμελητέος, η υποκρισία δεν μπορεί να βρει έδαφος να αναπτυχθεί και η τεχνική της επιβολής πέφτει στο κενό. Συνεπώς, κάθε σκέψη για εφαρμογή της πολιτικής ή ανάλογων διαδικασιών περιττεύει.

Β. Η πολιτική και οι επιπτώσεις της

Αναφέρθηκαν όλα τα προηγούμενα προκειμένου να γίνει κατανοητή η σχέση της πολιτικής με την δομημένη εξουσία

(κράτος) και τον πολιτισμό. Η **πολιτική**, ως έννοια και ως συνθήκη, προέρχεται από τη λέξη **πόλις** της οποίας αποτελεί παράγωγο και ταυτίζεται με την έννοια του Κράτους.

Πολιτική, πόλις και πολιτισμός είναι αλληλένδετα και αποτελούν συστατικά της δομημένης εξουσίας. Όπως, λοιπόν, το κράτος επιβλήθηκε δια της βίας είναι προφανές πως και τα καθοριστικά στοιχεία αυτής της επιβολής είναι διάφορα μέσα και δομές όπως αυτά που προαναφέρθηκαν και τα οποία, επίσης, επιβλήθηκαν με βίαιο τρόπο στις διάφορες ανθρώπινες ομάδες.

Η πόλις και η πολιτική συνδέονται στενά με το καθεστώς, τη μορφή που παίρνει **η πολιτική διαχείριση**.

Είναι καθοριστικός, λοιπόν, ο ρόλος της πόλης. Η συγκέντρωση μεγάλου αριθμού ανθρώπινων ομάδων κάτω από συνθήκες εξαναγκασμού, απαιτεί τον έλεγχο και την καταστολή τους. Αποτελεί ταυτόχρονα και την δικαιολόγηση για την άσκηση της πολιτικής. Η οποία με τη σειρά της καθιερώνει και δικαιολογεί την ύπαρξη της εξουσίας και της εκμετάλλευσης.

Η πολιτική από τη στιγμή που καθιερώθηκε ως μέσο «συνεννόησης» ανάμεσα στους καταπιεστές και τους καταπιεσμένους, αποτέλεσε ένα καθοριστικό εργαλείο για την αναχαίτιση των εξεγέρσεων και των επαναστάσεων. Η αναχαίτιση αυτή πολλές φορές δεν ωφέλησε μόνο βραχυπρόθεσμα τους κρατούντες, αλλά και μακροπρόθεσμα. Κι αυτό συνέβη επειδή, μέσω των πολιτικών χειρισμών, αυτά τα γεγονότα διαστρεβλώθηκαν και εν συνεχεία, τα καθοριστικά για την επαναβεβαίωση της κυριαρχίας, αφομοιώθηκαν και εντάχθηκαν στο ιδεολογικό της οπλοστάσιο. Για να μη γίνουμε κουραστικοί αρκεί να αναφέρουμε την κοινωνική επανάσταση του 1821 κατά την πρώτη περίοδό της και την κοινωνική εξέγερση το Νοέμβρη του 1973.

Εκτός όμως από αυτή την διάσταση της πολιτικής έχουμε και την ιδιαίτερα σοβαρή εφαρμογή της. Πρόκειται για την χρησιμοποίηση της από τους καταπιεσμένους. Έχοντας υπ' όψη μας μια τέτοια κατάσταση θεωρούμε πως είναι δυνατό να λυθεί η «απορία» για κάποια καθοριστικά στοιχεία με τα οποία γίνεται δυνατή η επαναφορά των εξουσιαστικών δομών και σχέσεων ύστερα από μια επιτυχημένη εξέγερση ή επανάσταση.

Η πολιτική είναι το μεγάλο κακό που έχει προκύψει εδώ και χιλιάδες χρόνια. Πρόκειται για μια αρρώστια που βασανίζει την ανθρωπότητα από τότε που η εξουσία εγκαθιδρύθηκε πάνω στους ανθρώπους. Από τότε που ξεκίνησαν μια σειρά από στρεβλώσεις στην ανθρώπινη ιστορία. Αυτή η αρρώστια έχει αγγίξει με έναν επικίνδυνο, πραγματικά, τρόπο και τις αναρχικές τοποθετήσεις, αναλύσεις και ιδιαίτερα τις πρακτικές.

Δεν είναι τυχαίο άλλωστε πως η κακοποίηση της αναρχίας έχει καθιερωθεί με τον διαδεδομένο ορισμό όπου **αναρ-**

με σκοπό την δημιουργία συνθηκών ελευθερίας, αμοιβαιότητας και συνεργασίας των ανθρώπων στη βάση της κοινοτικής διαβίωσης. Αυτός **ο τρόπος δράσης και η συνακόλουθη στάση ζωής δεν στρέφονται ενάντια στο κράτος χρησιμοποιώντας εξουσιαστικές μεθόδους**. Αυτά είναι καθοριστικά ζητήματα. Πως λοιπόν ο αναρχισμός που χρησιμοποιεί εξουσιαστικές μεθόδους (π.χ.πολιτική) είναι δυνατόν να οδηγήσει σε μία κοινωνία(;) εθελοντικής συνεργασίας ατόμων και ομάδων; Εδώ γίνεται ξεκάθαρο πως υπάρχει μια αξεπέραστη ασυμβατότητα.

Στην διάρκεια αυτής της στρεβλής πορείας που ακολούθησε το ανθρώπινο γένος, με την επιβολή εξουσιαστικών σχέσεων και δομών, μια πορεία που δυστυχώς συνεχίζεται μέχρι τις μέρες που ζούμε, **οι διαμορφωμένες και συγκροτημένες ομάδες εξουσίας ανακάλυπταν συνεχώς όλο και πιο περίπλοκα μέσα και τρόπους με τους οποίους αναπαρήγαν της ισχύ τους και εδραίωναν την θέση τους απέναντι στους υποταγμένους.**

Καθοριστικός παράγοντας για την επίτευξη αυτών των συνθηκών είναι η πολιτική ως τέχνη και ως τεχνική. Με αυτήν επιτυγχάνεται η διαχείριση ανθρώπων, πραγμάτων και καταστάσεων.

Έχουμε αναφερθεί και σε προηγούμενα κείμενα μας στο πρόβλημα και τον ρόλο της πολιτικής. Σε ορισμένες μάλιστα περιπτώσεις έχει συμβεί μέσα από την περιγραφή ορισμένων εκδηλώσεων της συμπεριφοράς αυτού που κάνει πολιτική, να ανακαλύπτουν κάποιοι την δική τους πολιτική συμπεριφορά, παρ' ότι αυτό δεν εντάσσεται στις προθέσεις του κειμένου.

Άλλοτε, πάλι, βρίσκουν την ευκαιρία για να ενταχθούν σε προδιαγεγραμμένες καταστάσεις, προβάλλοντας προσχηματικές διαφωνίες. Το ζητούμενο όμως δεν βρίσκεται σ' αυτά τα περιστατικά αλλά στην αναζήτηση των αιτιών, των προσχημάτων και των πραγματικών διαστάσεων που έχει η πολιτική και η αρνητική επίδρασή της στους αναρχικούς απελευθερωτικούς αγώνες.

Εκείνο που θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε από την αρχή είναι πως ανάμεσα σ' αυτούς που ασκούν πολιτική υπάρχουν εκείνοι οι οποίοι έχουν επίγνωση της σημασίας της και εφαρμόζουν όλες τις τεχνικές που απορρέουν από αυτήν –την κατ' ουσίαν επιστήμη της εξαπάτησης– **που μετατρέπει τους ανθρώπους σ' ένα απρόσωπο σύνολο, που άγεται και χρησιμοποιείται για τη διεκπεραίωση επί μέρους διαδικασιών και τους υποβιβάζει στην κατάσταση της λεγόμενης μάζας και που συνεχώς επιδιώκει τη διατήρησή τους σ' αυτή την κατάσταση.**

Βεβαίως, δεν είναι άμοιροι των συνεπειών που προκαλούν και όσοι «ελαφρά τη καρδία» υποστηρίζουν και πολλές φορές με τον φανατισμό που προέρχεται από την άγνοια, την πολιτική ως μέσο για την αναρχική δράση. Σε

«Η πολιτική τεχνική έχει κανόνες, προσφέρει ένα πλούσιο ρεπερτόριο από ρόλους, θεωρήματα και έτοιμα πορίσματα. Ο πολιτικός χρησιμοποιεί την απειλή και τον εκβιασμό με ένα τρόπο που να δείχνει πως βρίσκεται σε άμυνα. Πρέπει να είναι ευρηματικός, να κατασκευάζει εχθρούς και καταστάσεις ικανές να πείσουν τον κόσμο. Προσπαθεί να το παίξει αδικημένος και αμυνόμενος απέναντι σ' όσους δεν τηρούν κανόνες, που αυτός θα παρουσιάσει σαν αυθεντικούς. Υπονομεύει τις θέσεις και τις απόψεις του αντιπάλου, ή έστω αυτού που θέλει να εμφανίσει σαν αντίπαλο και κακό. Γι' αυτό ποτέ δεν χτυπάει άμεσα αυτόν ή αυτούς που είναι ο στόχος του. Δεν έχει ποτέ δικές του ολοκληρωμένες απόψεις, αλλά με βάση γενικά ιδεολογήματα δημιουργεί μια σύγχυση για να πετύχει την ανάδειξή του. Οι απόψεις του είναι δανεικές. Τις έχει, όμως, αποστηθίσει τόσο καλά που μπορεί εύκολα να τις παρουσιάσει σαν δικές του. Συνήθως είναι ό,τι πιο αδρανές και βλαβερό, που έχει την τάση να αυτοπροβάλλεται με κάθε τρόπο. Προσπαθεί να εμφανιστεί σαν υπέρμαχος αρχών, αξιών και απόψεων για τις οποίες ουδέποτε ενδιαφέρθηκε ουσιαστικά, ούτε προσπάθησε να εμβαθύνει στη σημασία τους. Θα τις προβάλλει και θα προσπαθήσει να φανεί υπερασπιστής αρχών, όταν κρίνει ότι έτσι μπορεί να αναδειχθεί ή να αποσπάσει δηλώσεις και συμπεριφορές αναγνώρισης και υποταγής σ' αυτόν. Προτιμά να αναφέρεται σε επιφανειακά ζητήματα και να αφήνει πάντα ανοιχτό το δρόμο για γενικόλογες απαντήσεις όταν βρεθεί σε δύσκολη θέση. Είναι αρκετά πονηρός ώστε να κολακεύει αυτούς που πρόθυμα θα ανταποκριθούν με υποτέλεια».[5]

Χρησιμοποιεί ακόμα και όρους αντικειμενικότητας προκειμένου να μπορεί να ελίσσεται και να ξεγελά. Ο πολιτικός είναι ένα εξεζητημένο είδος προβοκάτορα. Στην πολιτική τεχνική, η πρόκληση είναι μια συνηθισμένη πρακτική. Με την συνεχή επανάληψη προκλητικών ενεργειών επιδιώκεται η εκ των πραγμάτων αναμενόμενη απάντηση του προκαλούμενου. Γι' αυτή την απάντηση έχει ήδη προετοιμαστεί το κατάλληλο προπαγανδιστικό υλικό, τα μέσα για την αποκλειστική ενοχοποίηση του προκαλούμενου αλλά και ομάδες στήριξής της.

Ο πολιτικός αναζητά πάντοτε την ευκαιρία να κάνει κινήσεις-κλειδιά από τις οποίες **ανεξαρτήτου απαντήσεως** θα βγει κερδισμένος απέναντι στους ανταγωνιστές του. Χρησιμοποιεί την **γενικολογία** αλλά ταυτόχρονα δεν χάνει την ευκαιρία να παρασύρει τους άλλους στη **μερικότητα**. Όταν βρεθεί στην ανάγκη να αναλύσει ένα ζήτημα σφαιρικά, τότε θα προσφύγει σε επιφανειακές τοποθετήσεις τονίζοντας εκείνα που θα επηρεάσουν τους ακροατές του με λογοτεχνικούς όρους, βερμπαλισμούς και παρομοιώσεις.

Έχει επικρατήσει μια στάση στον εκάστοτε κοινωνικό χώρο σύμφωνα με την οποία ο πολιτικός γίνεται ιδιαίτερα απεχθής, όταν αποκομίζει οικονομικά οφέλη. Εδώ θα πρέπει να

συνοπτικής εξαναγκασμού, απαιτεί τον έλεγχο και την κατα-στολή τους. Αποτελεί ταυτόχρονα και την δικαιολόγηση για την άσκηση της πολιτικής. Η οποία με τη σειρά της καθιερώνει και δικαιολογεί την ύπαρξη της εξουσίας και της εκμετάλλευσης.

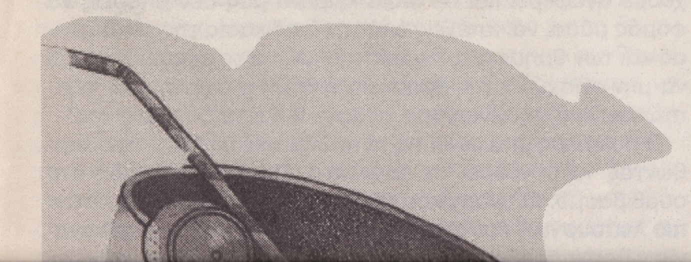
Η πολιτική από τη στιγμή που καθιερώθηκε ως μέσο «συνεννόησης» ανάμεσα στους καταπιεστές και τους καταπιεσμένους, αποτέλεσε ένα καθοριστικό εργαλείο για την αναχαίτιση των εξεγέρσεων και των επαναστάσεων. Η αναχαίτιση αυτή πολλές φορές δεν ωφέλησε μόνο βραχυπρόθεσμα τους κρατούντες, αλλά και μακροπρόθεσμα. Κι αυτό συνέβη επειδή, μέσω των πολιτικών χειρισμών, αυτά τα γεγονότα διαστρεβλώθηκαν και εν συνεχεία, τα καθοριστικά για την επαναβεβαίωση της κυριαρχίας, αφομοιώθηκαν και εντάχθηκαν στο ιδεολογικό της οπλοστάσιο. Για να μη γίνουμε κουραστικοί αρκεί να αναφέρουμε την κοινωνική επανάσταση του 1821 κατά την πρώτη περίοδό της και την κοινωνική εξέγερση το Νοέμβρη του 1973.

Εκτός όμως από αυτή την διάσταση της πολιτικής έχουμε και την ιδιαίτερα σοβαρή εφαρμογή της. Πρόκειται για την χρησιμοποίηση της από τους καταπιεσμένους. Έχοντας υπ' όψη μας μια τέτοια κατάσταση θεωρούμε πως είναι δυνατό να λυθεί η «απορία» για κάποια καθοριστικά στοιχεία με τα οποία γίνεται δυνατή η επαναφορά των εξουσιαστικών δομών και σχέσεων ύστερα από μια επιτυχημένη εξέγερση ή επανάσταση.

Η πολιτική είναι το μεγάλο κακό που έχει προκύψει εδώ και χιλιάδες χρόνια. Πρόκειται για μια αρρώστια που βασανίζει την ανθρωπότητα από τότε που η εξουσία εγκαθιδρύθηκε πάνω στους ανθρώπους. Από τότε που ξεκίνησαν μια σειρά από στρεβλώσεις στην ανθρώπινη ιστορία. Αυτή η αρρώστια έχει αγγίξει με έναν επικίνδυνο, πραγματικά, τρόπο και τις αναρχικές τοποθετήσεις, αναλύσεις και ιδιαίτερα τις πρακτικές.

Δεν είναι τυχαίο άλλωστε πως η κακοποίηση της αναρχίας έχει καθιερωθεί με τον διαδεδομένο ορισμό όπου ***αναρχισμός είναι η πολιτική θεωρία*** *σύμφωνα με την οποία όλες οι μορφές κυβέρνησης είναι αχρείαστες και ανεπιθύμητες και υιοθετεί μια κοινωνία βασισμένη στην εθελοντική και ελεύθερη συνεργασία των ατόμων και των ομάδων.* Είναι ένας ορισμός ο οποίος διαπιστωμένα είναι γενικά αποδεκτός (ακόμη και από τους πολιτικούς, θεωρητικούς και ιδεολογικούς υποστηρικτές και στυλοβάτες του συστήματος).

Από τη στιγμή, όμως, που ο αναρχισμός είναι πολιτική θεωρία τότε θα ακολουθήσει τους κανόνες της πολιτικής, που αντιστοιχούν σε όρους άσκησης εξουσιαστικών μεθόδων και χειραγώγησης. Από την άλλη, σαν θεωρία βρίσκεται σε αντίθεση με την αναρχία που είναι τρόπος ζωής και δράσης



τήσεις ομάδες εξουσίας ανακαλύπτουν συνεχώς όλο και πιο περίπλοκα μέσα και τρόπους με τους οποίους αναπαρήγαν της ισχύ τους και εδραίωναν την θέση τους απέναντι στους υποταγμένους.

Καθοριστικός παράγοντας για την επίτευξη αυτών των συνθηκών είναι η πολιτική ως τέχνη και ως τεχνική. Με αυτήν επιτυγχάνεται η διαχείριση ανθρώπων, πραγμάτων και καταστάσεων.

Έχουμε αναφερθεί και σε προηγούμενα κείμενα μας στο πρόβλημα και τον ρόλο της πολιτικής. Σε ορισμένες μάλιστα περιπτώσεις έχει συμβεί μέσα από την περιγραφή ορισμένων εκδηλώσεων της συμπεριφοράς αυτού που κάνει πολιτική, να ανακαλύπτουν κάποιοι την δική τους πολιτική συμπεριφορά, παρ' ότι αυτό δεν εντάσσεται στις προθέσεις του κειμένου.

Άλλοτε, πάλι, βρίσκουν την ευκαιρία για να ενταχθούν σε προδιαγεγραμμένες καταστάσεις, προβάλλοντας προσχηματικές διαφωνίες. Το ζητούμενο όμως δεν βρίσκεται σ' αυτά τα περιστατικά αλλά στην αναζήτηση των αιτιών, των προσχημάτων και των πραγματικών διαστάσεων που έχει η πολιτική και η αρνητική επίδρασή της στους αναρχικούς απελευθερωτικούς αγώνες.

Εκείνο που θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε από την αρχή είναι πως ανάμεσα σ' αυτούς που ασκούν πολιτική υπάρχουν εκείνοι οι οποίοι έχουν επίγνωση της σημασίας της και εφαρμόζουν όλες τις τεχνικές που απορρέουν από αυτήν –την κατ' ουσίαν επιστήμη της εξαπάτησης– **που μετατρέπει τους ανθρώπους σ' ένα απρόσωπο σύνολο, που άγεται και χρησιμοποιείται για τη διεκπεραίωση επί μέρους διαδικασιών και τους υποβιβάζει στην κατάσταση της λεγόμενης μάζας και που συνεχώς επιδιώκει τη διατήρησή τους σ' αυτή την κατάσταση.**

Βεβαίως, δεν είναι άμοιροι των συνεπειών που προκαλούν και όσοι «ελαφρά τη καρδία» υποστηρίζουν και πολλές φορές με τον φανατισμό που προέρχεται από την άγνοια, την πολιτική ως μέσο για την αναρχική δράση. Σε σχέση με αυτή τη στάση θα υπενθυμίσουμε πως οι αναρχικοί οφείλουμε να αναζητούμε και να διακρίνουμε τις επιπτώσεις και την προέλευση μιας διαδικασίας και της μεθοδολογίας που προτάσσει.

Η προέλευση της πολιτικής και η εφαρμογή της δεν αφήνει αμφιβολίες για το τι παράγει.

Στην ανάδειξή της εκτός των άλλων συνεπικουρήθηκε και από την θεωρητική πλευρά. Είναι άλλωστε συστατικό της εξουσιαστικής μεθοδολογίας το να κατασκευάζονται θεωρίες, εκεί όπου στήνονται διάφορες συνθήκες, που αποβλέπουν στη εξυπηρέτηση συγκεκριμένων επιδιώξεων των κρατούντων –και όχι μόνον αυτών.

Σε αντιδιαστολή με αυτή την κατάσταση υπάρχουν οι απόψεις και θεωρήσεις οι οποίες περιγράφουν τις συνθήκες και τις δυνατότητες απελευθερωτικών διεργασιών **με βάση τα δεδομένα και τις σχέσεις που δημιουργούνται μέσα από την πραγματικότητα**. Μια πραγματικότητα που διασχίζει το χθες και φθάνει μέχρι σήμερα. Μια παρακαταθήκη όπου εκφράζονται οι διαστάσεις, οι δυνατότητες και η θέληση των ανθρώπων για ελεύθερη και δημιουργική διαβίωση χωρίς κράτη κι εκμεταλλευτές. Ως αναρχικοί αποδεχόμαστε και συμβάλλουμε στην ανάδειξη αυτής της ουσιαστικής πτυ-

Τις όχι, όμως, αποστηθίσει τόσο καλά που μπορεί εύκολα να τις παρουσιάσει σαν δικές του. Συνήθως είναι ό,τι πιο αδρανές και βλαβερό, που έχει την τάση να αυτοπροβάλλεται με κάθε τρόπο. Προσπαθεί να εμφανιστεί σαν υπέρμαχος αρχών, αξιών και απόψεων για τις οποίες ουδέποτε ενδιαφέρθηκε ουσιαστικά, ούτε προσπάθησε να εμβαθύνει στη σημασία τους. Θα τις προβάλλει και θα προσπαθήσει να φανεί υπερασπιστής αρχών, όταν κρίνει ότι έτσι μπορεί να αναδειχθεί ή να αποσπάσει δηλώσεις και συμπεριφορές αναγνώρισης και υποταγής σ' αυτόν. Προτιμά να αναφέρεται σε επιφανειακά ζητήματα και να αφήνει πάντα ανοιχτό το δρόμο για γενικόλογες απαντήσεις όταν βρεθεί σε δύσκολη θέση. Είναι αρκετά πονηρός ώστε να κολακεύει αυτούς που πρόθυμα θα ανταποκριθούν με υποτέλεια».[5]

Χρησιμοποιεί ακόμα και όρους αντικειμενικότητας προκειμένου να μπορεί να ελίσσεται και να ξεγελά. Ο πολιτικός είναι ένα εξεζητημένο είδος προβοκάτορα. Στην πολιτική τεχνική, η πρόκληση είναι μια συνηθισμένη πρακτική. Με την συνεχή επανάληψη προκλητικών ενεργειών επιδιώκεται η εκ των πραγμάτων αναμενόμενη απάντηση του προκαλούμενου. Γι' αυτή την απάντηση έχει ήδη προετοιμαστεί το κατάλληλο προπαγανδιστικό υλικό, τα μέσα για την αποκλειστική ενοχοποίηση του προκαλούμενου αλλά και ομάδες στήριξής της.

Ο πολιτικός αναζητά πάντοτε την ευκαιρία να κάνει κινήσεις-κλειδιά από τις οποίες **ανεξαρτήτου απαντήσεως** θα βγει κερδισμένος απέναντι στους ανταγωνιστές του. Χρησιμοποιεί την **γενικολογία** αλλά ταυτόχρονα δεν χάνει την ευκαιρία να παρασύρει τους άλλους στη **μερικότητα**. Όταν βρεθεί στην ανάγκη να αναλύσει ένα ζήτημα σφαιρικά, τότε θα προσφύγει σε επιφανειακές τοποθετήσεις τονίζοντας εκείνα που θα επηρεάσουν τους ακροατές του με λογοτεχνικούς όρους, βερμπαλισμούς και παρομοιώσεις.

Έχει επικρατήσει μια στάση στον εκάστοτε κοινωνικό χώρο σύμφωνα με την οποία ο πολιτικός γίνεται ιδιαίτερα απεχθής, όταν αποκομίζει οικονομικά οφέλη. Εδώ θα πρέπει να προσθέσουμε πως εξακολουθεί να είναι εχθρικός από και προς την ανθρωπότητα ακόμα κι όταν είναι ηθικά άμεμπτος, αφού οι ηθικοί κανόνες ενισχύουν την εύρυθμη εφαρμογή του συστήματος κυριαρχίας. Συνεπώς ο «ακέραιος» πολιτικός δεν παύει να είναι ένας στυγνός εξουσιαστής, ο οποίος επωφελείται με διαφορετικό τρόπο. Το κέρδος της εξουσίας και της συγκροτημένης έκφρασής της, της κυριαρχίας, δεν είναι πάντοτε υλικό, χειροπιαστό. **Η δόξα, η υστεροφημία, το κύρος είναι τα μη υλικά οφέλη του πολιτικού.** Αυτά τα χαρακτηριστικά εκτός από τον εξουσιαστή κατοχυρώνουν και τις συνθήκες που έχουν επιβληθεί πάνω στους ανθρώπους. Εδώ, λοιπόν, είναι που οι κανόνες της καταπίεσης κι εκμετάλλευσης δεν αντιμετωπίζονται από άποψη ουσίας, αλλά το βάρος έχει μεταφερθεί στο κατά πόσον εφαρμόζονται σωστά. Η αποθέωση της υποταγής, ο θρίαμβος της εξουσίας!

Ας δούμε, τώρα, κάποια από τα στοιχεία της πολιτικής όπως διατυπώνονται από ένα ειδικό.

«Πολιτική είναι η δραστηριότητα μέσω της οποίας αντιτιθέμενα συμφέροντα, μέσα σ' ένα δεδομένο πλαίσιο κανόνων, συμβιβάζονται παίρνοντας το καθένα μερίδιο εξουσίας

νατό να λύσει η «απορία» για κάποια καθοριστικά στοιχεία με τα οποία γίνεται δυνατή η επαναφορά των εξουσιαστικών δομών και σχέσεων ύστερα από μια επιτυχημένη εξέγερση ή επανάσταση.

Η πολιτική είναι το μεγάλο κακό που έχει προκύψει εδώ και χιλιάδες χρόνια. Πρόκειται για μια αρρώστια που βασανίζει την ανθρωπότητα από τότε που η εξουσία εγκαθιδρύθηκε πάνω στους ανθρώπους. Από τότε που ξεκίνησαν μια σειρά από στρεβλώσεις στην ανθρώπινη ιστορία. Αυτή η αρρώστια έχει αγγίξει με έναν επικίνδυνο, πραγματικά, τρόπο και τις αναρχικές τοποθετήσεις, αναλύσεις και ιδιαίτερα τις πρακτικές.

Δεν είναι τυχαίο άλλωστε πως η κακοποίηση της αναρχίας έχει καθιερωθεί με τον διαδεδομένο ορισμό όπου ***αναρχισμός είναι η πολιτική θεωρία*** *σύμφωνα με την οποία όλες οι μορφές κυβέρνησης είναι αχρείαστες και ανεπιθύμητες και υιοθετεί μια κοινωνία βασισμένη στην εθελοντική και ελεύθερη συνεργασία των ατόμων και των ομάδων*. Είναι ένας ορισμός ο οποίος διαπιστωμένα είναι γενικά αποδεκτός (ακόμη και από τους πολιτικούς, θεωρητικούς και ιδεολογικούς υποστηρικτές και στυλοβάτες του συστήματος).

Από τη στιγμή, όμως, που ο αναρχισμός είναι πολιτική θεωρία τότε θα ακολουθήσει τους κανόνες της πολιτικής, που αντιστοιχούν σε όρους άσκησης εξουσιαστικών μεθόδων και χειραγώγησης. Από την άλλη, σαν θεωρία βρίσκεται σε αντίθεση με την αναρχία που είναι τρόπος ζωής και δράσης



Εκείνο που θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε από την αρχή είναι πως ανάμεσα σ' αυτούς που ασκούν πολιτική υπάρχουν εκείνοι οι οποίοι έχουν επίγνωση της σημασίας της και εφαρμόζουν όλες τις τεχνικές που απορρέουν από αυτήν –την κατ' ουσίαν επιστήμη της εξαπάτησης– **που μετατρέπει τους ανθρώπους σ' ένα απρόσωπο σύνολο, που άγεται και χρησιμοποιείται για τη διεκπεραίωση επί μέρους διαδικασιών και τους υποβιβάζει στην κατάσταση της λεγόμενης μάζας και που συνεχώς επιδιώκει τη διατήρησή τους σ' αυτή την κατάσταση**.

Βεβαίως, δεν είναι άμοιροι των συνεπειών που προκαλούν και όσοι «ελαφρά τη καρδία» υποστηρίζουν και πολλές φορές με τον φανατισμό που προέρχεται από την άγνοια, την πολιτική ως μέσο για την αναρχική δράση. Σε σχέση με αυτή τη στάση θα υπενθυμίσουμε πως οι αναρχικοί οφείλουμε να αναζητούμε και να διακρίνουμε τις επιπτώσεις και την προέλευση μιας διαδικασίας και της μεθοδολογίας που προτάσσει.

Η προέλευση της πολιτικής και η εφαρμογή της δεν αφήνει αμφιβολίες για το τι παράγει.

Στην ανάδειξή της εκτός των άλλων συνεπικουρήθηκε και από την θεωρητική πλευρά. Είναι άλλωστε συστατικό της εξουσιαστικής μεθοδολογίας το να κατασκευάζονται θεωρίες, εκεί όπου στήνονται διάφορες συνθήκες, που αποβλέπουν στη εξυπηρέτηση συγκεκριμένων επιδιώξεων των κρατούντων –και όχι μόνον αυτών.

Σε αντιδιαστολή με αυτή την κατάσταση υπάρχουν οι απόψεις και θεωρήσεις οι οποίες περιγράφουν τις συνθήκες και τις δυνατότητες απελευθερωτικών διεργασιών **με βάση τα δεδομένα και τις σχέσεις που δημιουργούνται μέσα από την πραγματικότητα**. Μια πραγματικότητα που διασχίζει το χθες και φθάνει μέχρι σήμερα. Μια παρακαταθήκη όπου εκφράζονται οι διαστάσεις, οι δυνατότητες και η θέληση των ανθρώπων για ελεύθερη και δημιουργική διαβίωση χωρίς κράτη κι εκμεταλλευτές. Ως αναρχικοί αποδεχόμαστε και συμβάλλουμε στην ανάδειξη αυτής της ουσιαστικής πτυχής, **απορρίπτοντας τα θεωρητικά σχήματα και τις κατασκευές** που αποτελούν προϊόντα της εξουσιαστικής μηχανής που πολτοποιεί κάθε διάθεση ελευθερίας.

Η πολιτική είναι η αποθέωση του υποβιβασμού της ανθρωπινότητας. Ο άνθρωπος είναι αντικείμενο προς χρήσιν της εκάστοτε σκοπιμότητας, την οποία προτάσσουν και υπηρετούν οι αυτόκλητοι ή και ενταλμένοι, γι' αυτό το λόγο, ειδικοί. Όταν μάλιστα πάψει να εξυπηρετεί τους στόχους τότε παραμερίζεται με τον πλέον σκαιό τρόπο. Οι υπηρεσίες που έχει προσφέρει κατασυκοφαντούνται ή απαξιώνονται με τη διαδικασία της διαστρέβλωσης ή της σιωπής.

Είναι χαρακτηριστικό πως στους εξουσιαστικούς σχηματισμούς η λυσσαλέα διαμάχη ανάμεσα στις διάφορες μερίδες που μετέρχονται διάφορες πολιτικές τεχνικές προκειμένου να επικρατήσουν, συμπεριλαμβάνει, σε πολλές περιπτώσεις, την φυσική εξόντωση του αντιπάλου.

κλειστική ενοχοποίηση του προκαλούμενου αλλά και ομάδες στήριξής της.

Ο πολιτικός αναζητά πάντοτε την ευκαιρία να κάνει κινήσεις-κλειδιά από τις οποίες **ανεξαρτήτου απαντήσεως** θα βγει κερδισμένος απέναντι στους ανταγωνιστές του. Χρησιμοποιεί την **γενικολογία** αλλά ταυτόχρονα δεν χάνει την ευκαιρία να παρασύρει τους άλλους στη **μερικότητα**. Όταν βρεθεί στην ανάγκη να αναλύσει ένα ζήτημα σφαιρικά, τότε θα προσφύγει σε επιφανειακές τοποθετήσεις τονίζοντας εκείνα που θα επηρεάσουν τους ακροατές του με λογοτεχνικούς όρους, βερμπαλισμούς και παρομοιώσεις.

Έχει επικρατήσει μια στάση στον εκάστοτε κοινωνικό χώρο σύμφωνα με την οποία ο πολιτικός γίνεται ιδιαίτερα απεχθής, όταν αποκομίζει οικονομική οφέλη. Εδώ θα πρέπει να προσθέσουμε πως εξακολουθεί να είναι εχθρικός από και προς την ανθρωπότητα ακόμα κι όταν είναι ηθικά άμεμπτος, αφού οι ηθικοί κανόνες ενισχύουν την εύρυθμη εφαρμογή του συστήματος κυριαρχίας. Συνεπώς ο «ακέραιος» πολιτικός δεν παύει να είναι ένας στυγνός εξουσιαστής, ο οποίος επωφελείται με διαφορετικό τρόπο. Το κέρδος της εξουσίας και της συγκροτημένης έκφρασής της, της κυριαρχίας, δεν είναι πάντοτε υλικό, χειροπιαστό. **Η δόξα, η υστεροφημία, το κύρος είναι τα μη υλικά οφέλη του πολιτικού.** Αυτά τα χαρακτηριστικά εκτός από τον εξουσιαστή κατοχυρώνουν και τις συνθήκες που έχουν επιβληθεί πάνω στους ανθρώπους. Εδώ, λοιπόν, είναι που οι κανόνες της καταπίεσης κι εκμετάλλευσης δεν αντιμετωπίζονται από άποψη ουσίας, αλλά το βάρος έχει μεταφερθεί στο κατά πόσον εφαρμόζονται σωστά. Η αποθέωση της υποταγής, ο θρίαμβος της εξουσίας!

Ας δούμε, τώρα, κάποια από τα στοιχεία της πολιτικής όπως διατυπώνονται από ένα ειδικό.

«Πολιτική είναι η δραστηριότητα μέσω της οποίας αντιτιθέμενα συμφέροντα, μέσα σ' ένα δεδομένο πλαίσιο κανόνων, συμβιβάζονται παίρνοντας το καθένα μερίδιο εξουσίας ανάλογα με τη σημασία του για την ευημερία και την επιβίωσης ολόκληρης της κοινότητας».[6]

Πολιτική είναι η διαχείριση του ψέματος. Παρά την γνώση της αλήθειας έρχεται, από τους ειδικούς η προβολή του ψεύδους γιατί έτσι διευκολύνει τους σχεδιασμούς οι οποίοι είναι χειραγωγικοί και εξουσιαστικοί.

Η πολιτική είναι η τέχνη με την οποία κυβερνιούνται κοινωνικά σύνολα («τέχνη του κυβερνάν»).

Χρειάζεται να το διατυπώσουμε; Ας το κάνουμε, για μια ακόμη φορά. Ξεκαθαρίζουμε, λοιπόν, πως οι αναρχικοί αγωνίζονται για ένα κόσμο όπου δεν θα υπάρχουν κυβερνήτες και κυβερνώμενοι. Συνεπώς δεν χρειάζεται να εξασκούνται ή να ασκούν εξουσιαστικά μέσα.

Το μέσο καθορίζει το σκοπό. Όταν αυτό χρησιμοποιείται από τον εξουσιαστή για να διατηρεί τις συνθήκες υποδούλωσης δεν μπορεί το ίδιο μέσο να αποφέρει συνθήκες ε-

λευθερίας, επειδή θα χρησιμοποιηθεί από όσους νομίζουν ή διατείνονται ότι τις επιδιώκουν.

Βεβαίως, εμφανίζεται **η απατηλή διατύπωση πως πολιτική είναι η ενασχόληση με τα κοινά**.

Αυτή όντως είναι μια πολιτική διατύπωση! Μέσα σε ένα κράτος και ένα κοινωνικό χώρο, που αυτό έχει κατασκευάσει, πρέπει να αναζητηθεί με μεγάλη προσπάθεια (είναι αλήθεια) η κοινότητα συμφερόντων ανάμεσα στους εξουσιαστές και τους εξουσιαζόμενους, αν μάλιστα λάβουμε υπ' όψιν μας την πολυσυνθετότητα και διαστρωμάτωση του κοινωνικού χώρου και τους δεδομένους ανταγωνισμούς ανάμεσα στις διάφορες ομάδες.

Συνεπώς αυτά τα «κοινά» αναφέρονται, κυρίως, στις διάφορες ομάδες εξουσίας για τις οποίες αναζητείται πάντα ένας κοινός τόπος, όπου θα συγκλίνουν τα εκάστοτε συμφέροντα τους. Από την άλλη είναι η αναζήτηση ενός επιφανειακού **κοινού τόπου** ανάμεσα στους καταπιεστές και τους καταπιεσμένους (όπως π.χ. η πατρίδα) ή ανάμεσα στους εκμεταλλευτές και



τους εκμεταλλευόμενους (όπως π.χ. το εργοστάσιο, η επιχείρηση κλπ).

Άλλη πτυχή της πολιτικής είναι αυτή που παρουσιάζεται ως **συμβιβασμός και συναίνεση**. Όμως, συναίνεση μπορεί να υπάρξει μέσα από ισότιμη σχέση των ανθρώπων, ο συμβιβασμός προϋποθέτει υποχωρήσεις. Αυτό σημαίνει ανταγωνιστικά συμφέροντα. Μέσα στις εξουσιαστικές συνθή-

μορφή πλημμύρας. Το παλιό μοντέλο όμως με την μορφή της αυτοδιοίκησης έχει πάρει μόνιμο θεσμικό χαρακτήρα και ήδη στη σύγχρονη εποχή στήνονται και οι ανάλογοι μηχανισμοί.

Η «απολυτότητα» της πολιτικής επιχειρείται να στοιχειοθετηθεί μέσα από το δόγμα «τα πάντα είναι πολιτική».

Με την πολιτική τεχνική τονίζεται μια πλευρά του εκάστοτε ζητήματος προκειμένου να υποβαθμιστούν οι άλλες συνιστώσες του.

Εννοείται πως αυτή η πλευρά της τεχνικής συνδέεται κυρίως με την προπαγάνδα, που είναι η απόλυτη δικαιολόγηση της χειραγώγησης αυτών που όπως είπαμε χαρακτηρίζονται και ταξινομούνται με τον όρο «μάζες». Αυτό όμως είναι ένα άλλο μεγάλο θέμα στο οποίο έχουμε αναφερθεί (περιληπτικά είναι αλήθεια) στη ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, φύλλο 55.

Θα μπορούσαν να αναφερθούν άπειρα παραδείγματα με βάση τους κανόνες σύμφωνα με τους οποίους υλοποιείται η πολιτική και τα διάφορα στάδιά της. Αλλά δεν είναι του παρόντος κάτι τέτοιο.

Συστατικό της πολιτικής τεχνικής είναι να παρουσιάζεται ή να προτάσσεται μία άλλη πολιτική πρακτική ως αντιπολιτική στάση, προσπαθώντας να κερδίσει με το μέρος της όσους έχουν αηδιάσει από αυτό το διαρκές παιχνίδι εξαπάτησης. Άκομψες εκδοχές της είναι, ομολογουμένως, τα διάφορα κόμματα του ΛΕΥΚΟΥ και της ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.

Οι χρήστες της πολιτικής τεχνικής και όσοι τους ακολουθούν ανοίγουν και κλείνουν διάφορες τρύπες στο εξουσιαστικό οικοδόμημα χωρίς να κατορθώνουν να το καταστρέψουν. Αντίθετα, τα διάφορα μπαλώματα δίνουν μεγαλύτερη διάρκεια ζωής και πολλές φορές το καλλωπίζουν. Αυτό συμβαίνει όταν τα μπαλώματα φαντάζουν σαν εμπνευσμένες δημιουργίες, τις οποίες οι ειδικοί φροντίζουν να εκθειάσουν.

Χαρακτηριστικό στοιχείο της πολιτικής μεθοδολογίας είναι **η ανάδειξη του μέσου ως σκοπού** και μάλιστα με ένα τρόπο φετιχιστικό. Έτσι, για παράδειγμα, τα **κόμματα**, οι **εκλογές**, η **επανάσταση**, η **αυτοοργάνωση**, εμφανίζονται σαν σκοπός. Ντύνονται με φανταχτερά επιχρίσματα και πίσω από αυτές τις απατηλές φαντασμαγορίες επιχειρείται η συσπείρωση κομματιών της κοινωνίας. Χάνεται, όμως, ή κρύβεται ο σκοπός των οποίων εξυπηρετούν αυτά τα μέσα.

Ας το δούμε πιο προσεκτικά, για να μην θεωρηθεί πως υπερβάλλουμε.

Πίσω από τα κόμματα και τις εκλογικές διαδικασίες χάνεται (κρύβεται) ο σκοπός της διατήρησης του συστήματος επιβολής κι εκμετάλλευσης. Με την αναφορά στην επανά-

φθούν κάποιες αποφάσεις τότε χρησιμοποιείται το δέλεαρ και η συγκαλυμμένη απειλή ώστε να υπάρχει το επιθυμητό αποτέλεσμα. Στην τεχνική που ακολουθείται, περιλαμβάνεται η προβολή των άμεσων «ωφελημάτων» από μια γρήγορη απόφαση και η απειλή για ανυπολόγιστες «ζημιές», που θα προκύψουν σε αντίθετη περίπτωση μαζί με τις ευθύνες που επικρέμονται . Το κλασσικό πλέον επιχείρημα «ο χρόνος είναι εις βάρος μας», δίνει και παίρνει σ' αυτές τις περιπτώσεις. Αλλοίμονο. Έχει αποδειχτεί άπειρες φορές πως οι γρήγορες αποφάσεις και τα άμεσα αποτελέσματα είναι αόρατες χειροπέδες.

Το καθοριστικό ανάμεσα σ' όλα όσα παρατέθηκαν μέχρι τώρα είναι πως μια ενιαία λογική διατρέχει την πολιτική. Είναι η διαρκής προσπάθεια να ενισχυθεί η πεποίθηση στους ανθρώπους και να τους γίνει βίωμα το ότι η κοινωνία και το κράτος είναι ένα και το αυτό.

Γ. Η άρνηση της πολιτικής είναι αναρχικό απελευθερωτικό πρόταγμα

Μια λεπτομερειακή περιήγηση στο θέμα της πολιτικής θα μπορούσε να γίνει ιδιαίτερα κατατοπιστική αλλά θα ξεπερνούσε τις δυνατότητες και την λειτουργικότητα ενός άρθρου για μια εφημερίδα. Από μια πλευρά το θέμα φαντάζει ανεξάντλητο, αφού οι επινοήσεις και οι συνδυασμοί αυτής της εξουσιαστικής μεθόδου συνεχώς εμπλουτίζονται.

Υπάρχουν ακόμα εκείνα τα σημεία που χαρακτηρίζονται ως καμπή στην διαδικασία αυτή. Είναι οι περίοδοι (όπως η παρούσα), όπου εκδηλώνεται μια γενίκευση της τάσης από μέρους των πολιτικών να αρνούνται κανόνες, οι οποίοι σε προηγούμενες καταστάσεις θεωρούνταν καθοριστικοί για την διασφάλιση της βιτρίνας και του κύρους της πολιτικής διαδικασίας και του συστήματος. Πρόκειται, για παράδειγμα, για την υποχρέωση σε άμεση παραίτηση ενός βουλευτή, υπουργού ή και πρωθυπουργού στην παραμικρή νύξη, η οποία ανέτρεπε ή επιβουλευόταν την επιβαλλόμενη εικόνα ηθικής που θα έπρεπε να τον περιβάλλει.

Ποια είναι η στάση μας απέναντι στην πολιτική;

Μετά από όσα ήδη έχουν εκτεθεί είναι αναμφισβήτητο πως η χρησιμοποίηση πολιτικών μέσων και τεχνικών δρα ανταγωνιστικά και καταστροφικά προς την αναρχική απελευθερωτική προοπτική.

Απέναντι στο ζήτημα της πολιτικής οι αναρχικοί οφείλουν να έχουν ξεκάθαρες απόψεις και αναλύσεις αποφεύγοντας τους σκοπέλους διαφόρων θεωρητικών τοποθετήσεων. Αν η αναρχία δεν απεμπλακεί από αυτές τις θεωρητικές κατασκευές και αγκυλώσεις που την ταλαιπωρούν τον τελευταίο ενάμιση αιώνα, δεν θα μπορέσει να χαράξει την δικιά της ανεπηρέαστη και απρόσκοπτη απελευθερωτική πορεία.

νας κοινός τόπος, όπου θα συγκλίνουν τα εκάστοτε συμφέροντα τους. Από την άλλη είναι η αναζήτηση ενός επιφανειακού **κοινού τόπου** ανάμεσα στους καταπιεστές και τους καταπιεσμένους (όπως π.χ. η πατρίδα) ή ανάμεσα στους εκμεταλλευτές και



τους εκμεταλλευόμενους (όπως π.χ. το εργοστάσιο, η επιχείρηση κλπ).

Άλλη πτυχή της πολιτικής είναι αυτή που παρουσιάζεται ως **συμβιβασμός και συναίνεση**. Όμως, συναίνεση μπορεί να υπάρξει μέσα από ισότιμη σχέση των ανθρώπων, ο συμβιβασμός προϋποθέτει υποχωρήσεις. Αυτό σημαίνει ανταγωνιστικά συμφέροντα. Μέσα στις εξουσιαστικές συνθήκες, αρχόντων και αρχομένων, κάθε έννοια συμβιβασμού είναι ανύπαρκτη. Η «υποχώρηση» του άρχοντα σημαίνει έναν ελιγμό απέναντι σε μια πρόσκαιρη απώλεια, αφού με τα μέσα που διαθέτει μπορεί να αποκτήσει και πάλι τα όσα θα «δώσει» και πολύ περισσότερα. Παράλληλα, ο αρχόμενος είναι ο μεγάλος χαμένος, αφού όχι μόνο θα ξεγελαστεί ως προς τις συνθήκες υποδούλωσης, αλλά θα αισθανθεί πως πέτυχε νίκη. Η συναίνεση βέβαια, για να έρθουμε στο άλλο σκέλος της πτυχής που αναφέραμε, σημαίνει ολόπλευρη αποδοχή των όρων, που έχουν θέσει οι εξουσιαστές. Συναίνεση για λιτότητα, συναίνεση για λόγους «οικονομικής κρίσης», κ.λπ. Αυτά είναι τα μεγάλα επιτεύγματα της πολιτικής: **ο παντελώς χαμένος να εμφανίζεται ομότιμος, κερδισμένος και διαμορφωτής καταστάσεων...**

Μια άλλη παράμετρος αφορά την διανομή εξουσίας. Η πολιτική διαθέτει ένα ακόμη σημαντικό μέσο για την αναπαραγωγή της κυριαρχίας: **τη διανομή και την ανάθεση εξουσιών**. Ίσως η πρώτη ανάθεση εξουσίας και μια από τις πρωτοφανέρωτες πολιτικές κινήσεις να έγινε όταν οι κατακτητές ανάθεσαν σε κάποιους από τους σκλαβωμένους να επιτηρούν τους υπόλοιπους.

ριληπτικά είναι αλήθεια) στη ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, φύλλο 55.

Θα μπορούσαν να αναφερθούν άπειρα παραδείγματα με βάση τους κανόνες σύμφωνα με τους οποίους υλοποιείται η πολιτική και τα διάφορα στάδιά της. Αλλά δεν είναι του παρόντος κάτι τέτοιο.

Συστατικό της πολιτικής τεχνικής είναι να παρουσιάζεται ή να προτάσσεται μία άλλη πολιτική πρακτική ως αντιπολιτική στάση, προσπαθώντας να κερδίσει με το μέρος της όσους έχουν αηδιάσει από αυτό το διαρκές παιχνίδι εξαπάτησης. Άκομψες εκδοχές της είναι, ομολογουμένως, τα διάφορα κόμματα του ΛΕΥΚΟΥ και της ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.

Οι χρήστες της πολιτικής τεχνικής και όσοι τους ακολουθούν ανοίγουν και κλείνουν διάφορες τρύπες στο εξουσιαστικό οικοδόμημα χωρίς να κατορθώνουν να το καταστρέψουν. Αντίθετα, τα διάφορα μπαλώματα δίνουν μεγαλύτερη διάρκεια ζωής και πολλές φορές το καλλωπίζουν. Αυτό συμβαίνει όταν τα μπαλώματα φαντάζουν σαν εμπνευσμένες δημιουργίες, τις οποίες οι ειδικοί φροντίζουν να εκθειάσουν.

Χαρακτηριστικό στοιχείο της πολιτικής μεθοδολογίας είναι **η ανάδειξη του μέσου ως σκοπού** και μάλιστα με ένα τρόπο φετιχιστικό. Έτσι, για παράδειγμα, τα **κόμματα**, οι **εκλογές**, η **επανάσταση**, η **αυτοοργάνωση**, εμφανίζονται σαν σκοπός. Ντύνονται με φανταχτερά επιχρίσματα και πίσω από αυτές τις απατηλές φαντασμαγορίες επιχειρείται η συσπείρωση κομματιών της κοινωνίας. Χάνεται, όμως, ή κρύβεται ο σκοπός των οποίων εξυπηρετούν αυτά τα μέσα.

Ας το δούμε πιο προσεκτικά, για να μην θεωρηθεί πως υπερβάλλουμε.

Πίσω από τα κόμματα και τις εκλογικές διαδικασίες χάνεται (κρύβεται) ο σκοπός της διατήρησης του συστήματος επιβολής και εκμετάλλευσης. Με την αναφορά στην επανάσταση, γενικώς, ισχύει το ίδιο, αφού μια επανάσταση θα μπορούσε να οδηγήσει τους ανθρώπους στο να εγκαθιδρύσουν μια παραλλαγή του καθεστώτος που υπάρχει. Μπορεί, επίσης, να κατασκευάσει φασιστικό, ναζιστικό, κομμουνιστικό ή μια από τις παραλλαγές του δημοκρατικού καθεστώτος. Σε ότι αφορά την αυτοοργάνωση (για την οποία έχουμε αναφερθεί εκτεταμένα στη ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 82) κρύβονται προθέσεις, που αποσκοπούν στην επιδιόρθωση των κακώς κειμένων του συστήματος και η συμμόρφωση των διαχειριστών του, όταν παρεκτρέπονται. Ιδιαίτερα στην περίπτωση της πολυδιαφημισμένης αυτοοργάνωσης, σε πολλές περιπτώσεις δημιουργείται η εντύπωση πως είναι η πανάκεια, που θα λύσει όλα τα προβλήματα, αφού είναι προφανές πως έχει γίνει σκοπός και, για ορισμένους, ένα σημαντικό στάδιο.

Η πολιτική τεχνική απαιτεί μέτρα και αποφάσεις που θα πρέπει να εφαρμοστούν. Συνεπώς χρειάζονται ορισμένα οργανωτικά μέτρα καθώς και ομάδες οι οποίες θα πρέπει να υποστηρίζουν ορισμένες κινήσεις που πρόκειται να γίνουν. Αυτό το διαπιστώνουμε σε μεγάλη έκταση κατά τη διάρκεια των προεκλογικών συγκεντρώσεων των κομμά-

ανθρώπους και να τους γίνει βίωμα το ότι η κοινωνία και το κράτος είναι ένα και το αυτό.

Γ. Η άρνηση της πολιτικής είναι αναρχικό απελευθερωτικό πρόταγμα

Μια λεπτομερειακή περιήγηση στο θέμα της πολιτικής θα μπορούσε να γίνει ιδιαίτερα κατατοπιστική αλλά θα ξεπερνούσε τις δυνατότητες και την λειτουργικότητα ενός άρθρου για μια εφημερίδα. Από μια πλευρά το θέμα φαντάζει ανεξάντλητο, αφού οι επινοήσεις και οι συνδυασμοί αυτής της εξουσιαστικής μεθόδου συνεχώς εμπλουτίζονται.

Υπάρχουν ακόμα εκείνα τα σημεία που χαρακτηρίζονται ως καμπή στην διαδικασία αυτή. Είναι οι περίοδοι (όπως η παρούσα), όπου εκδηλώνεται μια γενίκευση της τάσης από μέρους των πολιτικών να αρνούνται κανόνες, οι οποίοι σε προηγούμενες καταστάσεις θεωρούνταν καθοριστικοί για την διασφάλιση της βιτρίνας και του κύρους της πολιτικής διαδικασίας και του συστήματος. Πρόκειται, για παράδειγμα, για την υποχρέωση σε άμεση παραίτηση ενός βουλευτή, υπουργού ή και πρωθυπουργού στην παραμικρή νύξη, η οποία ανέτρεπε ή επιβουλευόταν την επιβαλλόμενη εικόνα ηθικής που θα έπρεπε να τον περιβάλλει.

Ποια είναι η στάση μας απέναντι στην πολιτική;

Μετά από όσα ήδη έχουν εκτεθεί είναι αναμφισβήτητο πως η χρησιμοποίηση πολιτικών μέσων και τεχνικών δρα ανταγωνιστικά και καταστροφικά προς την αναρχική απελευθερωτική προοπτική.

Απέναντι στο ζήτημα της πολιτικής οι αναρχικοί οφείλουν να έχουν ξεκάθαρες απόψεις και αναλύσεις αποφεύγοντας τους σκοπέλους διαφόρων θεωρητικών τοποθετήσεων. Αν η αναρχία δεν απεμπλακεί από αυτές τις θεωρητικές κατασκευές και αγκυλώσεις που την ταλαιπωρούν τον τελευταίο ενάμισι αιώνα, δεν θα μπορέσει να χαράξει την δικιά της ανεπηρέαστη και απρόσκοπτη απελευθερωτική πορεία.

Για μας τους αναρχικούς **η πολιτική σαν μέσο δράσης και σαν τεχνική δεν είναι δυνατόν να μας αφορά.** Ή θα εγκαταλείψουμε κάθε σχέση με αυτήν ή θα ακολουθήσουμε την διαδικασία της αναπαραγωγής του εξουσιαστικού κι εκμεταλλευτικού συστήματος.

Και εξηγούμαστε. Όταν ένα μέσο χρησιμοποιείται από δύο ανταγωνιστικά μεταξύ τους, μέρη τότε μοιραία έχουμε να εξετάσουμε δυο περιπτώσεις. Η πρώτη αφορά την προέλευση αυτού του μέσου και η δεύτερη τους σκοπούς που επιδιώκει. Στη περίπτωση που η πολιτική χρησιμοποιείται από τους αναρχικούς τότε από την χρήση αυτή της τεχνικής διαδικασίας γίνεται αποδεκτή η χειραγώγηση. Κι όπως έχουμε αναφέρει και σε άλλα κείμενά μας δεν μπορείς να φοράς ράσα, να κατέχεις όλη την διαδικασία της λειτουργίας και των θρησκευτικών μυστηρίων, να τα εφαρμόζεις και να μην ενισχύεις την θρησκεία ή στην ελάχιστη των περιπτώσεων να μην ενισχύεις τη λογική και τα δόγματά της.

Ο πολιτικός μπαλώνει τις αντιτιθέμενες απόψεις προσπαθώντας να συνδέσει τα ασύνδετα. Προτείνει δηλαδή ένα συμβιβασμό. **Ο αναρχικός αντίθετα επιλέγει ανάμεσα στην πιο λειτουργική και συνάμα αποτελεσματική** (όχι κατ' ανάγκην βραχυπρόθεσμα) **άποψη και πρακτική.**



τους εκμεταλλευόμενους (όπως π.χ. το εργοστάσιο, η επιχείρηση κλπ).

Άλλη πτυχή της πολιτικής είναι αυτή που παρουσιάζεται ως **συμβιβασμός και συναίνεση**. Όμως, συναίνεση μπορεί να υπάρξει μέσα από ισότιμη σχέση των ανθρώπων, ο συμβιβασμός προϋποθέτει υποχωρήσεις. Αυτό σημαίνει ανταγωνιστικά συμφέροντα. Μέσα στις εξουσιαστικές συνθήκες, αρχόντων και αρχομένων, κάθε έννοια συμβιβασμού είναι ανύπαρκτη. Η «υποχώρηση» του άρχοντα σημαίνει έναν ελιγμό απέναντι σε μια πρόσκαιρη απώλεια, αφού με τα μέσα που διαθέτει μπορεί να αποκτήσει και πάλι τα όσα θα «δώσει» και πολύ περισσότερα. Παράλληλα, ο αρχόμενος είναι ο μεγάλος χαμένος, αφού όχι μόνο θα ξεγελαστεί ως προς τις συνθήκες υποδούλωσης, αλλά θα αισθανθεί πως πέτυχε νίκη. Η συναίνεση βέβαια, για να έρθουμε στο άλλο σκέλος της πτυχής που αναφέραμε, σημαίνει ολόπλευρη αποδοχή των όρων, που έχουν θέσει οι εξουσιαστές. Συναίνεση για λιτότητα, συναίνεση για λόγους «οικονομικής κρίσης», κ.λπ. Αυτά είναι τα μεγάλα επιτεύγματα της πολιτικής: **ο παντελώς χαμένος να εμφανίζεται ομότιμος, κερδισμένος και διαμορφωτής καταστάσεων...**

Μια άλλη παράμετρος αφορά την διανομή εξουσίας. Η πολιτική διαθέτει ένα ακόμη σημαντικό μέσο για την αναπαραγωγή της κυριαρχίας: **τη διανομή και την ανάθεση εξουσιών**. Ίσως η πρώτη ανάθεση εξουσίας και μια από τις πρωτοφανέρωτες πολιτικές κινήσεις να έγινε όταν οι κατακτητές ανάθεσαν σε κάποιους από τους σκλαβωμένους να επιτηρούν τους υπόλοιπους.

Αυτή η πολιτική διατρέχει χιλιετίες τώρα τους εξουσιαστικούς χειρισμούς. Η ρωμαϊκή αυτοκρατορία, η βυζαντινή αλλά και η Οθωμανική στηρίχτηκαν ακριβώς σ' αυτή τη μεθοδολογία. Η οθωμανική μάλιστα αυτοκρατορία μπορούσε να ελέγχει τεράστιες εκτάσεις και πληθυσμούς με την μέθοδο της ανάθεσης εξουσιών σε τοπικούς άρχοντες, που προέρχονταν από την μεριά των σκλαβωμένων-υποταγμένων.

Μέσα στο κράτος η ανάθεση των εξουσιών έχει πάρει την

δολογίας είναι **η ανάδειξη του μέσου ως σκοπού** και μάλιστα με ένα τρόπο φετιχιστικό. Έτσι, για παράδειγμα, τα **κόμματα**, οι **εκλογές**, η **επανάσταση**, η **αυτοοργάνωση**, εμφανίζονται σαν σκοπός. Ντύνονται με φανταχτερά επιχρίσματα και πίσω από αυτές τις απατηλές φαντασμαγορίες επιχειρείται η συσπείρωση κομματιών της κοινωνίας. Χάνεται, όμως, ή κρύβεται ο σκοπός των οποίων εξυπηρετούν αυτά τα μέσα.

Ας το δούμε πιο προσεκτικά, για να μην θεωρηθεί πως υπερβάλλουμε.

Πίσω από τα κόμματα και τις εκλογικές διαδικασίες χάνεται (κρύβεται) ο σκοπός της διατήρησης του συστήματος επιβολής κι εκμετάλλευσης. Με την αναφορά στην επανάσταση, γενικώς, ισχύει το ίδιο, αφού μια επανάσταση θα μπορούσε να οδηγήσει τους ανθρώπους στο να εγκαθιδρύσουν μια παραλλαγή του καθεστώτος που υπάρχει. Μπορεί, επίσης, να κατασκευάσει φασιστικό, ναζιστικό, κομμουνιστικό ή μια από τις παραλλαγές του δημοκρατικού καθεστώτος. Σε ότι αφορά την αυτοοργάνωση (για την οποία έχουμε αναφερθεί εκτεταμένα στη ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 82) κρύβονται προθέσεις, που αποσκοπούν στην επιδιόρθωση των κακώς κειμένων του συστήματος και η συμμόρφωση των διαχειριστών του, όταν παρεκτρέπονται. Ιδιαίτερα στην περίπτωση της πολυδιαφημισμένης αυτοοργάνωσης, σε πολλές περιπτώσεις δημιουργείται η εντύπωση πως είναι η πανάκεια, που θα λύσει όλα τα προβλήματα, αφού είναι προφανές πως έχει γίνει σκοπός και, για ορισμένους, ένα σημαντικό στάδιο.

Η πολιτική τεχνική απαιτεί μέτρα και αποφάσεις που θα πρέπει να εφαρμοστούν. Συνεπώς χρειάζονται ορισμένα οργανωτικά μέτρα καθώς και ομάδες οι οποίες θα πρέπει να υποστηρίζουν ορισμένες κινήσεις που πρόκειται να γίνουν. Αυτό το διαπιστώνουμε σε μεγάλη έκταση κατά τη διάρκεια των προεκλογικών συγκεντρώσεων των κομμάτων. Ανάλογου τύπου οργανωμένες ομαδοποιήσεις απαιτούνται για να διευκολύνουν την επιτυχία μιας συζήτησης με προκατασκευασμένες κινηματικά αποφάσεις και με απερίγραπτες τεχνικές πολιτικής χειραγώγησης.

Το καθοριστικό σημείο για την άσκηση πολιτικής είναι η γνώση της επιστήμης της ψυχοπολιτικής, αλλά και αρκετά στοιχεία από άλλες επιστήμες. **Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο η πολιτική αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της κυριαρχίας**.



Μέσω της πολιτικής προωθούνται και επιβάλλονται η υποκρισία και πολλές ακόμη ποταπές συμπεριφορές. Όταν χρειάζεται να λη-

η οποία ανέτρεπε ή επιβουλευόταν την επιβαλλόμενη εικόνα ηθικής που θα έπρεπε να τον περιβάλλει.

Ποια είναι η στάση μας απέναντι στην πολιτική;

Μετά από όσα ήδη έχουν εκτεθεί είναι αναμφισβήτητο πως η χρησιμοποίηση πολιτικών μέσων και τεχνικών δρα ανταγωνιστικά και καταστροφικά προς την αναρχική απελευθερωτική προοπτική.

Απέναντι στο ζήτημα της πολιτικής οι αναρχικοί οφείλουν να έχουν ξεκάθαρες απόψεις και αναλύσεις αποφεύγοντας τους σκοπέλους διαφόρων θεωρητικών τοποθετήσεων. Αν η αναρχία δεν απεμπλακεί από αυτές τις θεωρητικές κατασκευές και αγκυλώσεις που την ταλαιπωρούν τον τελευταίο ενάμιση αιώνα, δεν θα μπορέσει να χαράξει την δικιά της ανεπηρέαστη και απρόσκοπτη απελευθερωτική πορεία.

Για μας τους αναρχικούς **η πολιτική σαν μέσο δράσης και σαν τεχνική δεν είναι δυνατόν να μας αφορά**. Ή θα εγκαταλείψουμε κάθε σχέση με αυτήν ή θα ακολουθήσουμε την διαδικασία της αναπαραγωγής του εξουσιαστικού κι εκμεταλλευτικού συστήματος.

Και εξηγούμαστε. Όταν ένα μέσο χρησιμοποιείται από δύο ανταγωνιστικά μεταξύ τους, μέρη τότε μοιραία έχουμε να εξετάσουμε δυο περιπτώσεις. Η πρώτη αφορά την προέλευση αυτού του μέσου και η δεύτερη τους σκοπούς που επιδιώκει. Στη περίπτωση που η πολιτική χρησιμοποιείται από τους αναρχικούς τότε από την χρήση αυτή της τεχνικής διαδικασίας γίνεται αποδεκτή η χειραγώγηση. Κι όπως έχουμε αναφέρει και σε άλλα κείμενά μας δεν μπορείς να φοράς ράσα, να κατέχεις όλη την διαδικασία της λειτουργίας και των θρησκευτικών μυστηρίων, να τα εφαρμόζεις και να μην ενισχύεις την θρησκεία ή στην ελάχιστη των περιπτώσεων να μην ενισχύεις τη λογική και τα δόγματά της.

Ο πολιτικός μπαλώνει τις αντιτιθέμενες απόψεις προσπαθώντας να συνδέσει τα ασύνδετα. Προτείνει δηλαδή ένα συμβιβασμό. **Ο αναρχικός αντίθετα επιλέγει ανάμεσα στην πιο λειτουργική και συνάμα αποτελεσματική** (όχι κατ' ανάγκην βραχυπρόθεσμα) **άποψη και πρακτική.**

Η πολιτική μετακινείται από το ένα ζήτημα στο άλλο, προσπαθώντας να αξιοποιήσει μια μακρόχρονη τριβή και μια εμπιστοσύνη που παρέχεται πάντοτε με βάση περιορισμένα ζητήματα. Με αυτό τον τρόπο δεν είναι δυνατό να γίνει κατανοητή η ευρύτητα ενός ζητήματος, η πολύπλευρη σχέση του με άλλα και η προσέγγιση της ουσίας που είναι οι κυριαρχικές και εκμεταλλευτικές σχέσεις. Ο κόσμος μπορεί να δραστηριοποιείται μετακινούμενος από το ένα ζήτημα στο άλλο, π.χ. πάρκα, οικολογικά ζητήματα, μορφές καταστολής κ.λπ., χωρίς όμως να δίνεται η δυνατότητα να αποκτά μια σφαιρική και αντικρατική αντίληψη και άποψη.

Ακόμα και οι υποψίες μιας αντικρατικής κατεύθυνσης και τοποθέτησης χάνονται, όταν εντάσσονται μέσα στην μερικότητα, αφού η δυνατότητα συνολικής συσχέτισης υποκύπτει **στην ανάγκη υπερτονισμού του επί μέρους** ζητήματος. Αυτός ο υπερτονισμός γίνεται για να επιτευχθεί μια άμεση

κινητοποίηση, σύμφωνα με την θεωρία του «εφικτού». Η οποία, όμως, αποδεικνύεται πως έχει κοντά ποδάρια.

Αυτές οι συνεχείς ενασχολήσεις με τα «άμεσα προβλήματα του λαού», όπως θα έλεγε και ένας από τους μεγάλους διδάκτορες της εξαπάτησης, ο Βλαδίμηρ Ιλίτς Ουλιάνωφ (Λένιν), δεν επιτρέπουν στον κόσμο που αγωνίζεται να έχει μια ολοκληρωμένη και σφαιρική άποψη. Να υπάρχει δηλαδή, η αναγωγή του ζητήματος με τις παραμέτρους που συνδέεται ουσιαστικά κι όχι τυπικά ή μερικοποιημένα. Αυτή η μερικότητα είναι καθοριστικό συστατικό της πολιτικής, αφού μ' αυτό τον τρόπο επιτυγχάνεται ευκολότερα η χειραγώγηση των ανθρώπων. Ταυτόχρονα συνηθίζουν και θεωρούν την πολιτική τεχνική ως σημαντικό στοιχείο του αγώνα για την απελευθέρωσή τους.

Η μερικότητα με την οποία συνδέονται –μέσω της πολιτικής– οι άνθρωποι που αγωνίζονται, τους καθιστά ευάλωτους σε διάφορες τεχνικές που αναπτύσσονται και τους προτρέπει να ακολουθήσουν ανάλογες μεθοδεύσεις, οι οποίες απέχουν πολύ από την ζωντάνια της ανθρώπινης δημιουργικότητας και της συνολικής θεώρησης της πραγματικότητας.

Αν θέλουμε να πετύχουμε το δυνάμωμα των αντικρατικών απελευθερωτικών προσπαθειών, οφείλουμε να βοηθήσουμε στην απομάκρυνσή των αγωνιζόμενων ανθρώπων από την πολιτική κι όχι να τους χώνουμε όσο γίνεται πιο βαθιά στο βάλτο της, αποσκοπώντας σε βραχυπρόθεσμα οφέλη, όπως αυτό της μαζικότητας ή την αποτροπή μιας κατασταλτικής ενέργειας εκ μέρους του κράτους. Θέλουμε να βοηθήσουμε τους ανθρώπους να ξεφύγουν από τη μιζέρια της μερικότητας, επειδή έτσι συμβάλλουμε στην διεργασία με την οποία θα μπορέσουν να κάνουν ξανά δικά τους τα αναρχικά προτάγματα και εν τέλει την αναρχία. Δεν επιδιώκουμε την αναπαραγωγή της χειραγώγησης, αλλά δεν αρκεί μόνο να το λέμε, αλλά να το κάνουμε βίωμα.

Για το πέρασμα σε κάθε κοινωνική δράση επιβάλλεται η σφαιρικότητα της άποψης και της ανάλυσης. Δεν επιδιώκουμε τη συσπείρωση του κόσμου πάνω σε μισές αλήθειες, που στην πραγματικότητα είναι μεγάλα ψέματα.

Δεν μπορούμε να υιοθετούμε γενικά συνθήματα και στάσεις συμπαράταξης με διάφορες ομάδες ανθρώπων χωρίς να προσδιορίζουμε τους στόχους, την κατάσταση που υπάρχει και τις διαφοροποιήσεις που υπάρχουν. Ναι, το κράτος και η εκμετάλλευση είναι τα μεγαλύτερα δεινά που έχουν πλήξει τους ανθρώπους. Αυτό όμως δεν σημαίνει αγιοποίηση όσων βρίσκονται από την άλλη πλευρά. Για παράδειγμα, στο ζήτημα των μεταναστών, χρειάζεται μια πολύπλευρη αντιμετώπιση και ανάλυση. Αυτό σημαίνει ότι δουλεύουμε πάνω στην αναρχική προοπτική. Σημαίνει πως **δεν κατασκευάζουμε πολώσεις**, εξηγώντας με τη δράση, τη στάση, τις προσεγγίσεις και τις αναλύσεις πως τα δεινά προέρχονται μεν κατά κύριο λόγο από την κατεύθυνση της

φουμε προσπαθώντας να διευρυνθούν οι ορίζοντες της σκέψης και της δράσης για την αναρχία.

Σ' αυτό το σημείο χρειάζεται να ξεκαθαρίσουμε πως για τους αναρχικούς δεν αρκεί ο κόσμος να πεισθεί για την κακή λειτουργία ενός θεσμού, μηχανισμού ή ενός γραναζιού του συστήματος, π.χ. ενός μπάτσου. Είναι απαραίτητη η αναγωγή στην κύρια αιτία των δεινών.



Η τιμωρία του μπάτσου, η απαξίωση των σωμάτων ασφαλείας και των μηχανισμών που συνθέτουν, ακόμη και η παραίτηση μιας κυβέρνησης καταλήγουν στο να χρησιμοποιούνται για τη δικαίωση του συστήματος. Στην βάση της προοπτικής της αναρχίας το ζήτημα που μπαίνει είναι να υπάρχει **προέκταση και ενίσχυση της αντικρατικής προοπτικής**, που θα εξηγεί και θα διαμορφώνει την δυνατότητα πραγμάτωσης ενός κόσμου χωρίς κράτη, μπάτσους, στρατό, εξουσιαστές και κεφαλαιούχους. Αυτή η **σφαιρική ανάλυση** θα χρειαστεί να αποφεύγει τους εύκολους και εύπεπτους χαρακτηρισμούς και αφορισμούς, που απλόχερα προσφέρει η πολιτική τεχνική. Απαιτείται βουτιά και κολύμπι στα βαθειά νερά με τη συνδρομή ιστορικών και κοινωνικών εμπειριών, αναλύσεων και επιχειρημάτων, θέσεων και προοπτικών. **Να κάνουμε την αναρχία ένα καθημερινό θέμα συζήτησης και μια διαρκή προσπάθεια αναζήτησής της από τους καταπιεσμένους**.

Γι' αυτούς τους λόγους.

Είμαστε υποχρεωμένοι, **να αναθεωρούμε χωρίς να υπονομεύουμε τις θεμελιακές, ανθρώπινες και ουσιαστικές διαστάσεις και προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναρχία.**

Να προχωράμε χωρίς να διστάζουμε, **σαρώνοντας κάθε ιδεολογία και ιδεολογικά θέσφατα**.

Να αρνηθούμε **το ιδεολογικό κατασκεύασμα του αναρχισμού και του κινήματος,** τα οποία στήνουν φανερές ή καλυμμένες δομές, και στις οποίες κύριο εργαλείο είναι η πολιτική τεχνική.

Να προβάλλουμε την **αντι-κινηματική και αντι-πολιτική στάση, σκέψη, αντίληψη, άποψη και θεώρηση** για την αναρχική επανάσταση και την πανανθρώπινη ελευθερία

Να τολμάμε. Να μην διστάζουμε να σαρώνουμε την «ιερότητα» προπατορικών γραφών, που έχουν ξεπεραστεί από την ίδια τη ζωή, την κοινωνική και αναρχική απελευθερωτική δράση.

Να ξεπερνάμε ό,τι είναι άχρηστο, επικίνδυνο και στρεβλώνει αυτή την προοπτική.

Να αναδεικνύουμε την αναρχία σαν άφευκτη ανθρώπινη ανάγκη κι όχι σαν αποτέλεσμα μιας σειράς από τεχνικές διαδικασίες και μέσα, που είναι δανεισμένα από την εξου-

Συμπερασματικά.

Η πολιτική συντελεί στο να ξεχνούν οι άνθρωποι την αιτία στην οποία οφείλονται τα δεινά τους. Τους δίνει την αίσθηση της χαράς, επειδή καταπραΰνουν τον πόνο που τους προκαλεί μια χρόνια ασθένεια και παραλείπουν να ασχοληθούν με τη θεραπεία της.

Το κράτος είναι η ποιοτική μεταβολή των εξουσιαστικών σχέσεων, που εκδηλώνεται με τη δόμησή τους. Είναι επόμενο, λοιπόν, όταν αναφέρουμε τον όρο «καταστροφή» να μη θεωρούμε πως περιλαμβάνει μόνον το αποτέλεσμα (κράτος), αλλά το σύνολο του πλέγματος. Έτσι, δεν είναι δυνατό να υπάρχει διαφορετικός τρόπος αντιμετώπισης των δομών (καταστροφή) και διαφορετικός (κατάργηση) για την προέλευσή τους και τις διαδικασίες με τις οποίες βρίσκονται σε λειτουργία (σχέσεις). Άλλωστε, η σχέση δεν είναι κάτι το άυλο και ιδεατό, αλλά ορίζεται μέσα από πραγματικές συνθήκες τις οποίες και καθορίζει. **Η καταστροφή των εξουσιαστικών σχέσεων είναι δεδομένο και αναμενόμενο γεγονός, για την άνθηση της ελευθερίας.**

Ο αναρχισμός έρχεται σαν δομημένο εργαλείο να εφαρμόσει προκατασκευασμένες θεωρίες, οι οποίες σαν τέτοιες δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα που υπάρχει και συνεπώς, παρά τις όποιες προθέσεις των υποστηρικτών του, **είναι ένα ιδεολογικό κατασκεύασμα.** Σαν τέτοιος ενεργεί με όρους επιβολής, τουλάχιστον πάνω στην πραγματικότητα. Όρους που προέρχονται από την ανάγκη να υλοποιηθούν, όσα έχει ανακυκλώσει και προβάλλει σαν μοντέλα

κής - οι άνθρωποι που αγωνίζονται, τους [illegible] τους σε διάφορες τεχνικές που αναπτύσσονται και τους προτρέπει να ακολουθήσουν ανάλογες μεθοδεύσεις, οι οποίες απέχουν πολύ από την ζωντάνια της ανθρώπινης δημιουργικότητας και της συνολικής θεώρησης της πραγματικότητας.

Αν θέλουμε να πετύχουμε το δυνάμωμα των αντικρατικών απελευθερωτικών προσπαθειών, οφείλουμε να βοηθήσουμε στην απομάκρυνσή των αγωνιζόμενων ανθρώπων από την πολιτική κι όχι να τους χώνουμε όσο γίνεται πιο βαθιά στο βάλτο της, αποσκοπώντας σε βραχυπρόθεσμα οφέλη, όπως αυτό της μαζικότητας ή την αποτροπή μιας κατασταλτικής ενέργειας εκ μέρους του κράτους. Θέλουμε να βοηθήσουμε τους ανθρώπους να ξεφύγουν από τη μιζέρια της μερικότητας, επειδή έτσι συμβάλλουμε στην διεργασία με την οποία θα μπορέσουν να κάνουν ξανά δικά τους τα αναρχικά προτάγματα και εν τέλει την αναρχία. Δεν επιδιώκουμε την αναπαραγωγή της χειραγώγησης, αλλά δεν αρκεί μόνο να το λέμε, αλλά να το κάνουμε βίωμα.

Για το πέρασμα σε κάθε κοινωνική δράση επιβάλλεται η σφαιρικότητα της άποψης και της ανάλυσης. Δεν επιδιώκουμε τη συσπείρωση του κόσμου πάνω σε μισές αλήθειες, που στην πραγματικότητα είναι μεγάλα ψέματα.

Δεν μπορούμε να υιοθετούμε γενικά συνθήματα και στάσεις συμπαράταξης με διάφορες ομάδες ανθρώπων χωρίς να προσδιορίζουμε τους στόχους, την κατάσταση που υπάρχει και τις διαφοροποιήσεις που υπάρχουν. Ναι, το κράτος και η εκμετάλλευση είναι τα μεγαλύτερα δεινά που έχουν πλήξει τους ανθρώπους. Αυτό όμως δεν σημαίνει αγιοποίηση όσων βρίσκονται από την άλλη πλευρά. Για παράδειγμα, στο ζήτημα των μεταναστών, χρειάζεται μια πολύπλευρη αντιμετώπιση και ανάλυση. Αυτό σημαίνει ότι δουλεύουμε πάνω στην αναρχική προοπτική. Σημαίνει πως **δεν κατασκευάζουμε πολώσεις**, εξηγώντας με τη δράση, τη στάση, τις προσεγγίσεις και τις αναλύσεις πως τα δεινά προέρχονται μεν κατά κύριο λόγο από την κατεύθυνση της εξουσίας αλλά πως οι καταστάσεις προέρχονται από το συνολικότερο πλέγμα κυριαρχίας - εκμετάλλευσης, στο οποίο **αρκετά κομμάτια των μεταναστών είναι ενταγμένα με διαφορετικούς τρόπους.**

Η συμπόνια και τα συναισθηματικά ξεσπάσματα είναι δυνατό να επιτύχουν την προσέλευση μεγάλου αριθμού ατόμων σε επίπεδο κινητοποιήσεων, αλλά αυτό έχει αποδειχτεί πως είναι πρόσκαιρο εφ' όσον η πολιτική τεχνική μπορεί να τους μετατοπίσει και να τους εντάξει σε κάποια από τις αριστερές ή εναλλακτικές συνιστώσες του κρατισμού.

Η πολιτική τεχνική επιζητά την έξαψη του θυμικού. Μέσα από αυτό εγκαθιδρύει την δημοκρατική αυταπάτη και την επιδιόρθωση της λειτουργίας του συστήματος ή της δημοκρατικής διαχείρισης. Για παράδειγμα έχουμε το σύνθημα: *«Αυτό είναι σωστό, επίθεση στα (αστυνομικά) τμήματα να βάλετε μυαλό!»* Να βάλουν μυαλό ποιοι; Τα γρανάζια ενός μηχανισμού; Ακόμη κι αν δεχθούμε πως αυτό επιτυγχάνεται, το αποτέλεσμα θα είναι να συμπεριφέρονται πάλι ως γρανάζια, αλλά χωρίς παρεκτροπές. Δηλαδή αυτό που επιζητείται είναι **η δημοκρατική λειτουργία των σωμάτων ασφαλείας**, που θα επιτελούν το έργο τους σύμφωνα με τους καθιερωμένους κρατικούς κανόνες. Κι όμως αυτό το

αντικρατικής προοπτικής, [illegible] νει την δυνατότητα πραγμάτωσης ενός κόσμου χωρίς κράτη, μπάτσους, στρατό, εξουσιαστές και κεφαλαιούχους. Αυτή η **σφαιρική ανάλυση** θα χρειαστεί να αποφεύγει τους εύκολους και εύπεπτους χαρακτηρισμούς και αφορισμούς, που απλόχερα προσφέρει η πολιτική τεχνική. Απαιτείται βουτιά και κολύμπι στα βαθειά νερά με τη συνδρομή ιστορικών και κοινωνικών εμπειριών, αναλύσεων και επιχειρημάτων, θέσεων και προοπτικών. **Να κάνουμε την αναρχία ένα καθημερινό θέμα συζήτησης και μια διαρκή προσπάθεια αναζήτησής της από τους καταπιεσμένους.**

Γι' αυτούς τους λόγους.

Είμαστε υποχρεωμένοι, **να αναθεωρούμε χωρίς να υπονομεύουμε τις θεμελιακές, ανθρώπινες και ουσιαστικές διαστάσεις και προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναρχία.**

Να προχωράμε χωρίς να διστάζουμε, **σαρώνοντας κάθε ιδεολογία και ιδεολογικά θέσφατα.**

Να αρνηθούμε **το ιδεολογικό κατασκεύασμα του αναρχισμού και του κινήματος,** τα οποία στήνουν φανερές ή καλυμμένες δομές, και στις οποίες κύριο εργαλείο είναι η πολιτική τεχνική.

Να προβάλλουμε την **αντι-κινηματική και αντι-πολιτική στάση, σκέψη, αντίληψη, άποψη και θεώρηση** για την αναρχική επανάσταση και την πανανθρώπινη ελευθερία

Να τολμάμε. Να μην διστάζουμε να σαρώνουμε την «ιερότητα» προπατορικών γραφών, που έχουν ξεπεραστεί από την ίδια τη ζωή, την κοινωνική και αναρχική απελευθερωτική δράση.

Να ξεπερνάμε ό,τι είναι άχρηστο, επικίνδυνο και στρεβλώνει αυτή την προοπτική.

Να αναδεικνύουμε την αναρχία σαν άφευκτη ανθρώπινη ανάγκη κι όχι σαν αποτέλεσμα μιας σειράς από τεχνικές διαδικασίες και μέσα, που είναι δανεισμένα από την εξουσιαστική μεθοδολογία και πρακτική.

Αυτά θεωρούμε πως πρέπει να έχουμε υπόψη μας, **εφ' όσον θέλουμε να υπάρξει ένας κόσμος πραγματικά ελεύθερος και ανεξούσιος, χωρίς εκμεταλλευτές και κράτη**, εφ' όσον επιδιώκουμε την παγκόσμια αναρχία.

Αν ο κόσμος που θέλουμε να δημιουργήσουμε μαζί με τους υπόλοιπους ανθρώπους, εξακολουθεί να βασίζεται στις πόλεις, στην **πολιτική**, στον **κοινωνικό χώρο** όπως αυτός είναι ενταγμένος στην πόλη, σε έναν **«άλλο» πολιτισμό** και στην **αυτοοργάνωση**, τότε σίγουρα αυτός δεν θα είναι ο κόσμος της Αναρχίας. Θα είναι μια παραλλαγή αυτού που ήδη υπάρχει και ενδεχομένως πιο καταπιεστική.

Έχουμε πει στο παρελθόν, πως κανείς δεν μπορεί να ορίσει με ακρίβεια την αναρχική πραγματικότητα, που θα προκύψει μετά την **αναρχική επανάσταση**. Αυτό δεν σημαίνει πως θα πρέπει να γίνουν επιπόλαια δεκτές και να ισχύσουν παλιές ρετσέτες, που γράφτηκαν κάπου, κάποτε, από κάποιον αναρχικό του προπερασμένου αιώνα. Η συμβολή όλων όσων έδρασαν και κατέγραψαν τις απόψεις και τις εμπειρίες τους είναι σημαντική, αλλά αυτό δεν σημαίνει πως όλες αυτές αποτελούν μια αιώνια και αναλλοίωτη ιστορική αλήθεια.



Συμπερασματικά.

Η πολιτική συντελεί στο να ξεχνούν οι άνθρωποι την αιτία στην οποία οφείλονται τα δεινά τους. Τους δίνει την αίσθηση της χαράς, επειδή καταπραΰνουν τον πόνο που τους προκαλεί μια χρόνια ασθένεια και παραλείπουν να ασχοληθούν με τη θεραπεία της.

Το κράτος είναι η ποιοτική μεταβολή των εξουσιαστικών σχέσεων, που εκδηλώνεται με τη δόμησή τους. Είναι επόμενο, λοιπόν, όταν αναφέρουμε τον όρο «καταστροφή» να μη θεωρούμε πως περιλαμβάνει μόνον το αποτέλεσμα (κράτος), αλλά το σύνολο του πλέγματος. Έτσι, δεν είναι δυνατό να υπάρχει διαφορετικός τρόπος αντιμετώπισης των δομών (καταστροφή) και διαφορετικός (κατάργηση) για την προέλευσή τους και τις διαδικασίες με τις οποίες βρίσκονται σε λειτουργία (σχέσεις). Άλλωστε, η σχέση δεν είναι κάτι το άυλο και ιδεατό, αλλά ορίζεται μέσα από πραγματικές συνθήκες τις οποίες και καθορίζει. **Η καταστροφή των εξουσιαστικών σχέσεων είναι δεδομένο και αναμενόμενο γεγονός, για την άνθηση της ελευθερίας.**

Ο αναρχισμός έρχεται σαν δομημένο εργαλείο να εφαρμόσει προκατασκευασμένες θεωρίες, οι οποίες σαν τέτοιες δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα που υπάρχει και συνεπώς, παρά τις όποιες προθέσεις των υποστηρικτών του, **είναι ένα ιδεολογικό κατασκεύασμα.** Σαν τέτοιος ενεργεί με όρους επιβολής, τουλάχιστον πάνω στην πραγματικότητα. Όρους που προέρχονται από την ανάγκη να υλοποιηθούν, όσα έχει συσκευάσει και προβάλλει σαν μοντέλα για μια άλλη κοινωνία.

Αντίθετα με αυτά, **η αναρχία είναι η συνθήκη που θα χτιστεί με κοινωνικούς και στη συνέχεια κοινοτικούς**, κι όχι με πολιτικούς, **όρους**.

Για να υπάρξει η δυνατότητα επαναπροσέγγισης της αναρχίας από τους ανθρώπους και να επαναοικειοποιηθούν την ελευθερία, την δημιουργικότητα, την αμοιβαιότητα, τις ειλικρινείς ανθρώπινες σχέσεις και την κοινοτική διαβίωση σε αρμονία με το περιβάλλον, θα πρέπει **να απορριφθεί ολοκληρωτικά κάθε πολιτική μέθοδος.** Συμπεριλαμβάνοντας σ' όλη αυτή τη διεργασία, τόσο την λεγόμενη πολιτική βία όσο και τον χαρακτηριζόμενο πολιτικό πόλεμο και υλοποιώντας την κοινωνική απελευθερωτική βία στα πλαίσια ενός αντιεξουσιαστικού και αντικρατικού πολέμου.

Εφ' όσον η αναρχική επανάσταση θα καταστρέψει το κράτος και τις εξουσιαστικές δομές, όπως και τις σχέσεις εξουσίας και αλλοτρίωσης, αυτό σημαίνει πως θα καταστρέψει και όλα εκείνα τα συστατικά, που είναι ικανά να τα αναπαράξουν και κυρίως την πόλη και τον πολιτισμό, αλλά και τις μεθόδους που προέρχονται από αυτές τις συνθήκες. Αυτά τα εξουσιαστικά κατασκευάσματα δεν μπορούν να χρησιμεύσουν για μια ουσιαστική και πολύπλευρη απελευ-

κούμε τη συσπείρωση του κόσμου πάνω σε μισές αλήθειες, που στην πραγματικότητα είναι μεγάλα ψέματα.

Δεν μπορούμε να υιοθετούμε γενικά συνθήματα και στάσεις συμπαράταξης με διάφορες ομάδες ανθρώπων χωρίς να προσδιορίζουμε τους στόχους, την κατάσταση που υπάρχει και τις διαφοροποιήσεις που υπάρχουν. Ναι, το κράτος και η εκμετάλλευση είναι τα μεγαλύτερα δεινά που έχουν πλήξει τους ανθρώπους. Αυτό όμως δεν σημαίνει αγιοποίηση όσων βρίσκονται από την άλλη πλευρά. Για παράδειγμα, στο ζήτημα των μεταναστών, χρειάζεται μια πολύπλευρη αντιμετώπιση και ανάλυση. Αυτό σημαίνει ότι δουλεύουμε πάνω στην αναρχική προοπτική. Σημαίνει πως **δεν κατασκευάζουμε πολώσεις**, εξηγώντας με τη δράση, τη στάση, τις προσεγγίσεις και τις αναλύσεις πως τα δεινά προέρχονται μεν κατά κύριο λόγο από την κατεύθυνση της εξουσίας αλλά πως οι καταστάσεις προέρχονται από το συνολικότερο πλέγμα κυριαρχίας - εκμετάλλευσης, στο οποίο **αρκετά κομμάτια των μεταναστών είναι ενταγμένα με διαφορετικούς τρόπους.**

Η συμπόνια και τα συναισθηματικά ξεσπάσματα είναι δυνατό να επιτύχουν την προσέλευση μεγάλου αριθμού ατόμων σε επίπεδο κινητοποιήσεων, αλλά αυτό έχει αποδειχτεί πως είναι πρόσκαιρο εφ' όσον η πολιτική τεχνική μπορεί να τους μετατοπίσει και να τους εντάξει σε κάποια από τις αριστερές ή εναλλακτικές συνιστώσες του κρατισμού.

Η πολιτική τεχνική επιζητά την έξαψη του θυμικού. Μέσα από αυτό εγκαθιδρύει την δημοκρατική αυταπάτη και την επιδιόρθωση της λειτουργίας του συστήματος ή της δημοκρατικής διαχείρισης. Για παράδειγμα έχουμε το σύνθημα: *«Αυτό είναι σωστό, επίθεση στα (αστυνομικά) τμήματα να βάλετε μυαλό!»* Να βάλουν μυαλό ποιοι; Τα γρανάζια ενός μηχανισμού; Ακόμη κι αν δεχθούμε πως αυτό επιτυγχάνεται, το αποτέλεσμα θα είναι να συμπεριφέρονται πάλι ως γρανάζια, αλλά χωρίς παρεκτροπές. Δηλαδή αυτό που επιζητείται είναι **η δημοκρατική λειτουργία των σωμάτων ασφαλείας**, που θα επιτελούν το έργο τους σύμφωνα με τους καθιερωμένους κρατικούς κανόνες. Κι όμως αυτό το σύνθημα εκδηλώθηκε με ενθουσιασμό στη διάρκεια πορειών, που οργανώθηκαν από αναρχικούς και αντιεξουσιαστές.

Όσο οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι υποκύπτουν σε πολιτικές λογικές, θα αναγκάζονται να απολογούνται έμπρακτα για κατηγορίες, που δεν τους αφορούν και μ' αυτό τον τρόπο θα οδηγούνται στην υποχώρηση και σε συμβιβαστικές λύσεις και κινήσεις.

Όπως η αναρχία χαρακτηρίστηκε από τους εχθρούς της ελευθερίας ως το καθεστώς του χάους (με την αρνητική έννοια) και της αταξίας, έτσι και η αντιπολιτική στάση επιχειρείται να χαρακτηριστεί σαν ατελέσφορη, αντικοινωνική και χωρίς προοπτικές. Αλλά, απέναντι σ' αυτού του είδους την ιδεολογικοπολιτική συκοφαντία δεν ορρωδούμε!

Έχουμε επιχειρήματα και εμπειρίες τις οποίες καταγρά**σμού και του κινήματος,** τα οποία στήνουν φανερές ή καλυμμένες δομές, και στις οποίες κύριο εργαλείο είναι η πολιτική τεχνική.

Να προβάλλουμε την **αντι-κινηματική και αντι-πολιτική στάση, σκέψη, αντίληψη, άποψη και θεώρηση** για την αναρχική επανάσταση και την πανανθρώπινη ελευθερία

Να τολμάμε. Να μην διστάζουμε να σαρώνουμε την «ιερότητα» προπατορικών γραφών, που έχουν ξεπεραστεί από την ίδια τη ζωή, την κοινωνική και αναρχική απελευθερωτική δράση.

Να ξεπερνάμε ό,τι είναι άχρηστο, επικίνδυνο και στρεβλώνει αυτή την προοπτική.

Να αναδεικνύουμε την αναρχία σαν άφευκτη ανθρώπινη ανάγκη κι όχι σαν αποτέλεσμα μιας σειράς από τεχνικές διαδικασίες και μέσα, που είναι δανεισμένα από την εξουσιαστική μεθοδολογία και πρακτική.

Αυτά θεωρούμε πως πρέπει να έχουμε υπόψη μας, **εφ' όσον θέλουμε να υπάρξει ένας κόσμος πραγματικά ελεύθερος και ανεξούσιος, χωρίς εκμεταλλευτές και κράτη**, εφ' όσον επιδιώκουμε την παγκόσμια αναρχία.

Αν ο κόσμος που θέλουμε να δημιουργήσουμε μαζί με τους υπόλοιπους ανθρώπους, εξακολουθεί να βασίζεται στις πόλεις, στην **πολιτική**, στον **κοινωνικό χώρο** όπως αυτός είναι ενταγμένος στην πόλη, σε έναν **«άλλο» πολιτισμό** και στην **αυτοοργάνωση**, τότε σίγουρα αυτός δεν θα είναι ο κόσμος της Αναρχίας. Θα είναι μια παραλλαγή αυτού που ήδη υπάρχει και ενδεχομένως πιο καταπιεστική.

Έχουμε πει στο παρελθόν, πως κανείς δεν μπορεί να ορίσει με ακρίβεια την αναρχική πραγματικότητα, που θα προκύψει μετά την **αναρχική επανάσταση**. Αυτό δεν σημαίνει πως θα πρέπει να γίνουν επιπόλαια δεκτές και να ισχύσουν παλιές ρετσέτες, που γράφτηκαν κάπου, κάποτε, από κάποιον αναρχικό του προπερασμένου αιώνα. Η συμβολή όλων όσων έδρασαν και κατέγραψαν τις απόψεις και τις εμπειρίες τους είναι σημαντική, αλλά αυτό δεν σημαίνει πως όλες αυτές αποτελούν μια αιώνια και αναλλοίωτη ιστορική αλήθεια.

Τις ξεπερνούμε, λοιπόν, όχι στη βάση μιας λογικής που αναθεωρεί χωρίς ειρμό και για να παρουσιαστεί ένα εκσυγχρονιστικό προσωπείο (το οποίο, άλλωστε, δεν χρειάζεται η αναρχία), αλλά στη βάση των πρόσφατων εμπειριών και την ανάλυση της πραγματικότητας.

Αφού, λοιπόν, η αναρχία θα φτιαχτεί από τον κόσμο, τότε χρειάζεται από τώρα οι άνθρωποι και ιδιαίτερα όσοι πρόσκεινται στην αναρχική άποψη, θεώρηση και δράση να δημιουργούν τις προϋποθέσεις γι' αυτή. Να σκέπτονται, να αναλύουν, να μελετούν τις συνθήκες και ατομικά ή συλλογικά και οργανωμένα να προβάλλουν την συνολική προοπτική τους, το «όραμα» της επερχόμενης αναρχίας και (εννοείται) να δρουν με δημιουργικό τρόπο προς αυτή την κατεύθυνση. Μόνο έτσι θα μπορέσουν να γίνουν οι δημιουργοί αυτής της πραγματικότητας!

των δομών (καταστροφή) και διαφορετικός (κατάργηση) για την προέλευσή τους και τις διαδικασίες με τις οποίες βρίσκονται σε λειτουργία (σχέσεις). Άλλωστε, η σχέση δεν είναι κάτι το άυλο και ιδεατό, αλλά ορίζεται μέσα από πραγματικές συνθήκες τις οποίες και καθορίζει. **Η καταστροφή των εξουσιαστικών σχέσεων είναι δεδομένο και αναμενόμενο γεγονός, για την άνθηση της ελευθερίας.**

Ο αναρχισμός έρχεται σαν δομημένο εργαλείο να εφαρμόσει προκατασκευασμένες θεωρίες, οι οποίες σαν τέτοιες δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα που υπάρχει και συνεπώς, παρά τις όποιες προθέσεις των υποστηρικτών του, **είναι ένα ιδεολογικό κατασκεύασμα.** Σαν τέτοιος ενεργεί με όρους επιβολής, τουλάχιστον πάνω στην πραγματικότητα. Όρους που προέρχονται από την ανάγκη να υλοποιηθούν, όσα έχει συσκευάσει και προβάλλει σαν μοντέλα για μια άλλη κοινωνία.

Αντίθετα με αυτά, **η αναρχία είναι η συνθήκη που θα χτιστεί με κοινωνικούς και στη συνέχεια κοινοτικούς**, κι όχι με πολιτικούς, **όρους**.

Για να υπάρξει η δυνατότητα επαναπροσέγγισης της αναρχίας από τους ανθρώπους και να επαναοικειοποιηθούν την ελευθερία, την δημιουργικότητα, την αμοιβαιότητα, τις ειλικρινείς ανθρώπινες σχέσεις και την κοινοτική διαβίωση σε αρμονία με το περιβάλλον, θα πρέπει **να απορριφθεί ολοκληρωτικά κάθε πολιτική μέθοδος**. Συμπεριλαμβάνοντας σ' όλη αυτή τη διεργασία, τόσο την λεγόμενη πολιτική βία όσο και τον χαρακτηριζόμενο πολιτικό πόλεμο και υλοποιώντας την κοινωνική απελευθερωτική βία στα πλαίσια ενός αντιεξουσιαστικού και αντικρατικού πολέμου.

Εφ' όσον η αναρχική επανάσταση θα καταστρέψει το κράτος και τις εξουσιαστικές δομές, όπως και τις σχέσεις εξουσίας και αλλοτρίωσης, αυτό σημαίνει πως θα καταστρέψει και όλα εκείνα τα συστατικά, που είναι ικανά να τα αναπαράξουν και κυρίως την πόλη και τον πολιτισμό, αλλά και τις μεθόδους που προέρχονται από αυτές τις συνθήκες. Αυτά τα εξουσιαστικά κατασκευάσματα δεν μπορούν να χρησιμεύσουν για μια ουσιαστική και πολύπλευρη απελευθερωτική διεργασία.

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. *«Να ο λόγος για τον οποίο είναι ολοφάνερο πως ο άνθρωπος είναι ζώο πολιτικό περισσότερο κι από τη μέλισσα κι από όλα τα άλλα που ζουν σε αγέλες. Γιατί, όπως είπαμε, δεν κάνει τίποτε στην τύχη»*. (**Αριστοτέλης**, Πολιτικά, Βιβλίο πρώτο)

2. *«Εκ τούτων ούν φανερόν ότι των φύσει η πόλις εστί, καί ότι ο άνθρωπος φύσει πολιτικόν ζώον, και ο άπολις διά φύσιν και ού δια τύχην ήτοι φαύλος εστιν, ή κρείττων ή άνθρωπος·»* (**Αριστοτέλης**, Πολιτικά, Βιβλίο πρώτο)

3. **Will Durant,** Παγκόσμιος Ιστορία του Πολιτισμού, τόμ. Α΄.

4. **W. G. Summer - A. G. Keller**, Science of Society, 1928

5. Διαδρομή Ελευθερίας, φύλλο 38.

6. **Bernard Grick**, 1962.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ • ΕΙΔΗΣΕΙΣ • ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ • ΕΙΔΗΣΕΙΣ • ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ • ΕΙΔΗΣΕΙΣ • ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η καταγραφή ειδήσεων και γεγονότων αποτελεί σημαντικό μέσο για την ανάπτυξη του κοινωνικού αντικρατικού αγώνα και μια ουσιαστική παρακαταθήκη εμπειριών και μνήμης για τους ανθρώπους.
Η σοβαρότητα αυτού του ζητήματος μας κάνει να είμαστε ιδιαίτερα επίμονοι και προσεκτικοί. Παρ' όλα αυτά, είναι ενδεχόμενο να μας διαφύγει, είτε λόγω πίεσης χρόνου είτε για άλλους λόγους, ανεξάρτητους των θελήσεών μας, κάποιο γεγονός. Γι' αυτό, η συμβολή σας στην «αποκατάσταση» τέτοιων παραλείψεων είναι επιθυμητή και λειτουργική.
Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο.
Έτσι, σύντροφοι/σες και φίλοι/ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτο το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρχίζουμε τις ειδήσεις – σχόλια – εκδηλώσεις από τήν

Τρίτη 26 Μαΐου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Επίθεση με μολότοφ γίνεται στην είσοδο του κτιρίου της Αγιορείτικης Εστίας στην οδό Π. Ιωακείμ.

ΜΕΞΙΚΟ
Γίνεται εμπρησμός σε έκθεση γούνας στην πόλη του Μεξικό. Η ευθύνη αναλαμβάνεται στο διαδίκτυο με κείμενο στο οποίο αναφέρεται ότι η επίθεση έγινε στη μνήμη του αναρχικού Μαουρίτσιο Μοράλες που πέθανε στη Χιλή.

Τετάρτη 27 Μαΐου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Επίθεση ανταρτών συγκλονίζει το κέντρο της Λαχώρης στον κεντρικό Mall Road. Ο στόχος είναι κτίρια ειδικών δυνάμεων των αστυνομικών και της μυστικής υπηρεσίας της χώρας ISI. Ένοπλοι βγαίνουν από παγιδευμένο αυτοκίνητο και ανοίγουν πυρ εναντίον των κτιρίων, ενώ όταν δέχονται πυρά από μπάτσους σημειώνονται εκρήξεις με αποτέλεσμα να προκληθούν τεράστιες καταστροφές. Σκοτώνονται τουλάχιστον 20 άτομα. Η επίθεση πιστεύεται ότι σχετίζεται με την επέλαση των κυβερνητικών δυνάμεων στην κοιλάδα Swat όπου διεξάγονται μάχες με τους Ταλιμπάν.

ΜΕΞΙΚΟ: Πυρπολείται αστυνομικό φυλάκιο στην πόλη Coacalco. Η ευθύνη αναλαμ-

νο-Μπαλκαρίας στην πόλη Ναλτσίκ. Σκοτώνονται τέσσερις αντάρτες και τραυματίζονται δύο μπάτσοι.

Παρασκευή 29 Μαΐου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Προκαλούνται **φθορές** σε οχήματα της ΔΕΗ στην οδό Παπαναστασίου.

ΑΘΗΝΑ: Επίθεση με πέτρες γίνεται σε γραφεία της ΝΔ στην Ηλιούπολη.

Εμπρησμός γίνεται σε ATM έξω από σούπερ μάρκετ στο Πολύγωνο Αττικής. Την ευθύνη αναλαμβάνει το Κομάντο «Mauricio Morales Duarte».

Σάββατο 30 Μαΐου
ΒΟΛΟΣ
Πραγματοποιείται **πορεία αλληλεγγύης** στους συλληφθέντες του Δεκέμβρη.

Κυριακή 31 Μαΐου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Σκοτώνεται ένας ρώσος κατοχικός κοντά στη Μαχατσκαλά, πρωτεύουσα του Νταγκεστάν. Ένας αντάρτης σκοτώνεται σε συμπλοκή. Στην Ινγκουσετία σκοτώνονται 3 άτομα, όταν το όχημα στο οποίο επιβαίνουν ανατινάζεται από βόμβα τοποθετημένη στην άκρη δρόμου.

Ιούνιος 2009



πανώ και μοιράζονται προκηρύξεις ενώ από την μικροφωνική διαβάζονται κείμενα. Την συγκέντρωση έχουν καλέσει η Συσπείρωση Αναρχικών και οι Αναρχικοί/ές, Αντιεξουσιαστές/ριες μέσα κι έξω από σχολεία και σχολές.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Γίνεται **εμπρησμός** σε όχημα εταιρίας σεκιούριτι στην Ηλιούπολη. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Κολεκτίβα Εμπρηστών».

Τετάρτη 3 Ιουνίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Γίνεται **εμπρησμός** σε δύο βαν του τηλεοπτικού σταθμού TV 100.

Στις Συκιές γίνεται **εμπρησμός** σε δύο οχήματα του ΟΤΕ. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Εμπρηστική Αλληλεγγύη».

ΑΘΗΝΑ: Απαγχονισμένος βρίσκεται στις φυλακές Κορυδαλλού ο 34χρονος κρατούμενος Λούσι Ισμέτ.

Γίνεται **επίθεση** από ομάδα ατόμων με μολότοφ στο Α.Τ. Μελισσίων. Την ευθύνη αναλαμβάνει τις επόμενες μέρες η «Αναρχική Ομάδα Επίθεσης Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος».

ΒΟΛΟΣ: Πυρπολείται το υπηρεσιακό αυτοκίνητο του δημάρχου Βόλου.

Πέμπτη 4 Ιουνίου
ΑΘΗΝΑ
Πραγματοποιείται στην ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ συζήτηση με θέμα: «*Εκλογές*

ΜΥΤΙΛΗΝΗ: Αντι-εκλογική παρέμβαση γίνεται στο κέντρο της πόλης.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ: Ο αρχηγός της αστυνομίας του Νταγκεστάν Adilgerey Magomedtagirov πέφτει **νεκρός** από τα πυρά ελεύθερου σκοπευτή στην πόλη Σαμιλκαλά, την ώρα που παρευρίσκεται σε γαμήλια εκδήλωση. Ο Magomedtagirov είχε γίνει στόχος από το 1996. Την ευθύνη αναλαμβάνει η οργάνωση «Shariat Jamaat». Τις τελευταίες 3 εβδομάδες τουλάχιστον 25 νεαροί κάτοικοι του Καύκασου από τις περιοχές Urus-Martan, Goity, Shalazhi, Gehi και Roshni-Chu έχουν φύγει στα βουνά όπου ενώθηκαν με τους αντάρτες.

Κυριακή 7 Ιουνίου
ΠΑΤΡΑ: Επίθεση με μολότοφ γίνεται στο 5ο αστυνομικό τμήμα.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ: Αντάρτες επιτίθενται σε κατοχική βάση στο χωριό Ντατίχ και ξεσπάει μάχη που διαρκεί περίπου 40 λεπτά. Σύμφωνα με κάποιες πηγές σκοτώνονται δύο μπάτσοι.

Δευτέρα 8 Ιουνίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Εμπρησμός σε Εμπορική τράπεζα γίνεται στην Τούμπα.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ: Ομάδα ανταρτών σκοτώνει δύο μπάτσους και τραυματίζει άλλον έναν στην πόλη Σαμιλκαλά.

Τρίτη 9 Ιουνίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ: Αντάρτες σκοτώνουν μπάτσο κοντά στην πόλη Κιζλιάρ.

ΑΘΗΝΑ: Πραγματοποιείται στον Αγ. Παντελεήμονα **συγκέντρωση αλληλεγγύης** στους μετανάστες από αναρχικούς και αντιεξουσιαστές. Αργότερα γίνονται επεισόδια ανάμεσα στους αλληλέγγυους και την επιτροπή κατοίκων και εθνικιστές. Οι διμοιρίες αναλαμβάνουν δράση. Γίνονται συγκρούσεις ανάμεσα στους αλληλέγγυους και τους μπάτσους με εκατέρωθεν τραυματισμούς. Γίνονται πέντε συλλήψεις.

Έτσι, σύντροφοι/σες και φίλοι/ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτό το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρχίζουμε τις ειδήσεις – σχόλια – εκδηλώσεις από την

Τρίτη 26 Μαΐου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Επίθεση με μολότοφ γίνεται στην είσοδο του κτιρίου της Αγιορείτικης Εστίας στην οδό Π. Ιωακείμ.

ΜΕΞΙΚΟ
Γίνεται εμπρησμός σε έκθεση γούνας στην πόλη του Μεξικό. Η ευθύνη αναλαμβάνεται στο διαδίκτυο με κείμενο στο οποίο αναφέρεται ότι η επίθεση έγινε στη μνήμη του αναρχικού Μαουρίτσιο Μοράλες που πέθανε στη Χιλή.

Τετάρτη 27 Μαΐου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Επίθεση ανταρτών συγκλονίζει το κέντρο της Λαχώρης στον κεντρικό Mall Road. Ο στόχος είναι κτίρια ειδικών δυνάμεων των αστυνομικών και της μυστικής υπηρεσίας της χώρας ISI. Ένοπλοι βγαίνουν από παγιδευμένο αυτοκίνητο και ανοίγουν πυρ εναντίον των κτιρίων, ενώ όταν δέχονται πυρά από μπάτσους σημειώνονται εκρήξεις με αποτέλεσμα να προκληθούν τεράστιες καταστροφές. Σκοτώνονται τουλάχιστον 20 άτομα. Η επίθεση πιστεύεται ότι σχετίζεται με την επέλαση των κυβερνητικών δυνάμεων στην κοιλάδα Swat όπου διεξάγονται μάχες με τους Ταλιμπάν.

ΜΕΞΙΚΟ: Πυρπολείται αστυνομικό φυλάκιο στην πόλη Coacalco. Η ευθύνη αναλαμβάνεται στο διαδίκτυο με κείμενο στο οποίο αναφέρεται ότι η επίθεση έγινε στη μνήμη του αναρχικού Μαουρίτσιο Μοράλες που πέθανε στη Χιλή.

Πέμπτη 28 Μαΐου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Πυρπολούνται 5 καφάο καμερών κυκλοφορίας στον περιφερειακό της πόλης.
ΑΘΗΝΑ: Γίνεται συγκέντρωση αλληλεγγύης στους μετανάστες στον Αγ. Παντελεήμονα.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ: Γίνονται **συμπλοκές** ανταρτών με τις ειδικές δυνάμεις της Καμπαρντινο-Μπαλκαρίας στην πόλη Ναλτσίκ. Σκοτώνονται τέσσερις αντάρτες και τραυματίζονται δύο μπάτσοι.

Παρασκευή 29 Μαΐου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Προκαλούνται **φθορές** σε οχήματα της ΔΕΗ στην οδό Παπαναστασίου.

ΑΘΗΝΑ: Επίθεση με πέτρες γίνεται σε γραφεία της ΝΔ στην Ηλιούπολη.

Εμπρησμός γίνεται σε ΑΤΜ έξω από σούπερ μάρκετ στο Πολύγωνο Αττικής. Την ευθύνη αναλαμβάνει το Κομάντο «Mauricio Morales Duarte».

Σάββατο 30 Μαΐου
ΒΟΛΟΣ
Πραγματοποιείται **πορεία αλληλεγγύης** στους συλληφθέντες του Δεκέμβρη.

Κυριακή 31 Μαΐου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Σκοτώνεται ένας ρώσος κατοχικός κοντά στη Μαχατσκαλά, πρωτεύουσα του Νταγκεστάν. Ένας αντάρτης σκοτώνεται σε συμπλοκή. Στην Ινγκουσετία σκοτώνονται 3 άτομα, όταν το όχημα στο οποίο επιβαίνουν ανατινάζεται από βόμβα τοποθετημένη στην άκρη δρόμου.

Ιούνιος 2009

Δευτέρα 1 Ιουνίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Πυρπολείται μινι-βαν του τηλεοπτικού σταθμού Άλφα στην πλ. Αντιγονιδών.

ΑΘΗΝΑ: Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους κρατούμενους του Δεκέμβρη πραγματοποιείται στην πλ. Καπνικαρέας. Η εκδήλωση καλείται από «Αλληλέγγυους/ες».

Τρίτη 2 Ιουνίου
ΑΘΗΝΑ: Συγκέντρωση ενάντια στις εκλογές πραγματοποιείται στα Προπύλαια του πανεπιστημίου της Αθήνας. Απλώνονται πανό και μοιράζονται προκηρύξεις ενώ από την μικροφωνική διαβάζονται κείμενα. Την συγκέντρωση έχουν καλέσει η Συσπείρωση Αναρχικών και οι Αναρχικοί/ες, Αντιεξουσιαστές/ριες μέσα κι έξω από σχολεία και σχολές.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Γίνεται **εμπρησμός** σε όχημα εταιρίας σεκιουριτι στην Ηλιούπολη. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Κολεκτίβα Εμπρηστών».

Τετάρτη 3 Ιουνίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Γίνεται **εμπρησμός** σε δύο βαν του τηλεοπτικού σταθμού TV 100.

Στις Συκιές γίνεται **εμπρησμός** σε δύο οχήματα του ΟΤΕ. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Εμπρηστική Αλληλεγγύη».

ΑΘΗΝΑ: Απαγχονισμένος βρίσκεται στις φυλακές Κορυδαλλού ο 34χρονος κρατούμενος Λούσι Ισμέτ.

Γίνεται **επίθεση** από ομάδα ατόμων με μολότοφ στο Α.Τ. Μελισσίων. Την ευθύνη αναλαμβάνει τις επόμενες μέρες η «Αναρχική Ομάδα Επίθεσης Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος».

ΒΟΛΟΣ: Πυρπολείται το υπηρεσιακό αυτοκίνητο του δημάρχου Βόλου.

Πέμπτη 4 Ιουνίου
ΑΘΗΝΑ
Πραγματοποιείται στην ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ συζήτηση με θέμα: *«Εκλογές, πολιτική και Αναρχία στον «απόηχο» της εξέγερσης του Δεκέμβρη».*

Γίνεται **εμπρησμός** σε τρία υποκαταστήματα τραπεζών στην οδό Αγ. Παρασκευής στο Χαλάνδρι, στην οδό Γραβιάς στο Μαρούσι και στην οδό Αμφιτρίτης στο Π. Φάληρο. Οι «Πύρινες Σκιές» αναλαμβάνουν την ευθύνη για τον εμπρησμό σε αντιπροσωπεία αυτοκινήτων στη Λεωφ. Αμφιθέας.

Γίνεται **επίθεση** σε προεκλογικά «τσαντήρια» δίπλα στο σταθμό του ΗΣΑΠ των Α. Πατησίων. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Ομάδα Πρωινού Σαμποτάζ».

ΛΑΡΙΣΑ: Πορεία αλληλεγγύης στους φυλακισμένους της εξέγερσης του Δεκέμβρη καλεί ο «Ιός Κοινωνικής Απελευθέρωσης».

βόμαδες τουλάχιστον 25 νεαροί κάτοικοι του Καύκασου από τις περιοχές Urus-Martan, Goity, Shalazhi, Gehi και Roshni-Chu έχουν φύγει στα βουνά όπου ενώθηκαν με τους αντάρτες.

Κυριακή 7 Ιουνίου
ΠΑΤΡΑ: Επίθεση με μολότοφ γίνεται στο 5ο αστυνομικό τμήμα.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ: Αντάρτες επιτίθενται σε κατοχική βάση στο χωριό Ντατίχ και ξεσπάει μάχη που διαρκεί περίπου 40 λεπτά. Σύμφωνα με κάποιες πηγές σκοτώνονται δύο μπάτσοι.

Δευτέρα 8 Ιουνίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Εμπρησμός σε Εμπορική τράπεζα γίνεται στην Τούμπα.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ: Ομάδα ανταρτών σκοτώνει δύο μπάτσους και τραυματίζει άλλον έναν στην πόλη Σαμιλκαλά.

Τρίτη 9 Ιουνίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ: Αντάρτες σκοτώνουν μπάτσο κοντά στην πόλη Κιζλιάρ.

ΑΘΗΝΑ: Πραγματοποιείται στον Αγ. Παντελεήμονα **συγκέντρωση αλληλεγγύης** στους μετανάστες από αναρχικούς και αντιεξουσιαστές. Αργότερα γίνονται επεισόδια ανάμεσα στους αλληλέγγυους και την επιτροπή κατοίκων και εθνικιστές. Οι δημοίρίες αναλαμβάνουν δράση. Γίνονται συγκρούσεις ανάμεσα στους αλληλέγγυους και τους μπάτσους με εκατέρωθεν τραυματισμούς. Γίνονται πέντε συλλήψεις.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ: Επίθεση αυτοκτονίας γίνεται στο πολυτελές ξενοδοχείο Pearl Continental στην πόλη Πεσαβάρ, όπου διαμένουν αξιωματούχοι του ΟΗΕ. Ένοπλοι, πρώτα συμπλέκονται με τους φύλακες, τους οποίους εξουδετερώνουν, και στη συνέχεια πυροδοτούν παγιδευμένο με 500 κιλά εκρηκτικών όχημα στο πάρκινγκ, σκοτώνοντας τουλάχιστον 11 άτομα και καταστρέφοντας τμήμα του ξενοδοχείου.

Τετάρτη 10 Ιουνίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Εμπρησμός σε τράπεζα Millenium γίνεται στην οδό 25ης Μαρτίου.

ΑΘΗΝΑ: Οι 5 συλληφθέντες αφήνονται ελεύθεροι για να δικαστούν σε δύο μέρες.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ: Αντάρτες πυροβολούν και σκοτώνουν ένα μπάτσο των ειδικών δυνάμεων στο χωριό Τιούμπ. Στο Νταγκεστάν

στόχος είναι κτίρια ειδικών δυνάμεων των αστυνομικών και της μυστικής υπηρεσίας της χώρας ISI. Ένοπλοι βγαίνουν από παγιδευμένο αυτοκίνητο και ανοίγουν πυρ εναντίον των κτιρίων, ενώ όταν δέχονται πυρά από μπάτσους σημειώνονται εκρήξεις με αποτέλεσμα να προκληθούν τεράστιες καταστροφές. Σκοτώνονται τουλάχιστον 20 άτομα. Η επίθεση πιστεύεται ότι σχετίζεται με την επέλαση των κυβερνητικών δυνάμεων στην κοιλάδα Swat όπου διεξάγονται μάχες με τους Ταλιμπάν.

ΜΕΞΙΚΟ: Πυρπολείται αστυνομικό φυλάκιο στην πόλη Coacalco. Η ευθύνη αναλαμβάνεται στο διαδίκτυο με κείμενο στο οποίο αναφέρεται ότι η επίθεση έγινε στη μνήμη του αναρχικού Μαουρίτσιο Μοράλες που πέθανε στη Χιλή.

Πέμπτη 28 Μαΐου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Πυρπολούνται 5 καφάο καμερών κυκλοφορίας στον περιφερειακό της πόλης.
ΑΘΗΝΑ: Γίνεται συγκέντρωση αλληλεγγύης στους μετανάστες στον Αγ. Παντελεήμονα.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ: Γίνονται **συμπλοκές** ανταρτών με τις ειδικές δυνάμεις της Καμπαρντι-

ΒΟΛΟΣ: Πραγματοποιείται **πορεία αλληλεγγύης** στους συλληφθέντες του Δεκέμβρη.

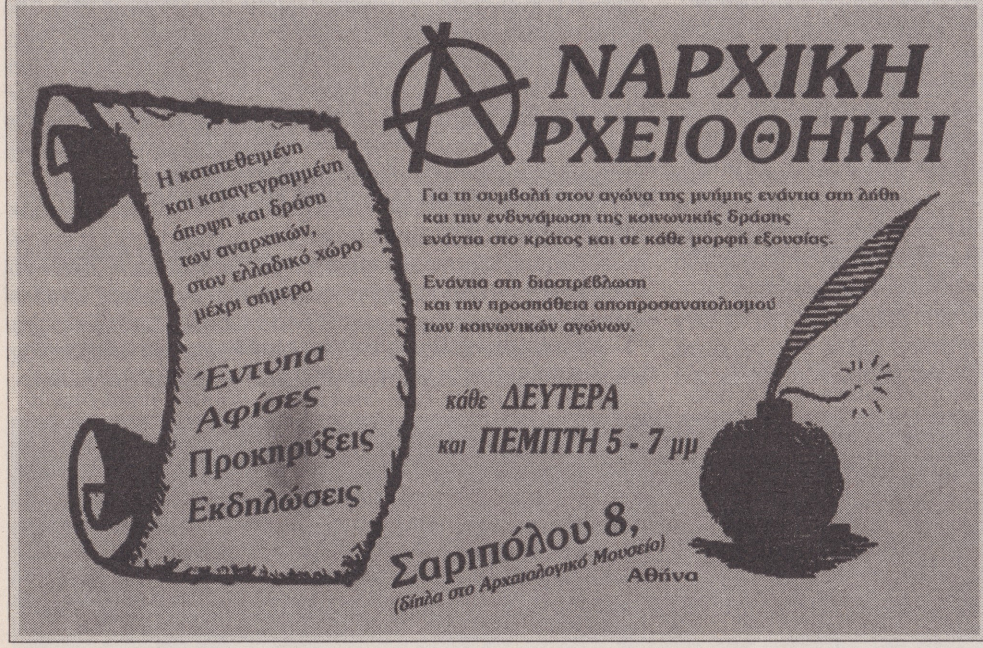
Κυριακή 31 Μαΐου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Σκοτώνεται ένας ρώσος κατοχικός κοντά στη Μαχατσκαλά, πρωτεύουσα του Νταγκεστάν. Ένας αντάρτης σκοτώνεται σε συμπλοκή. Στην Ινγκουσετία σκοτώνονται 3 άτομα, όταν το όχημα στο οποίο επιβαίνουν ανατινάζεται από βόμβα τοποθετημένη στην άκρη δρόμου.

Ιούνιος 2009

Δευτέρα 1 Ιουνίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Πυρπολείται μινι-βαν του τηλεοπτικού σταθμού Άλφα στην πλ. Αντιγονιδών.

ΑΘΗΝΑ: Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους κρατούμενους του Δεκέμβρη πραγματοποιείται στην πλ. Καπνικαρέας. Η εκδήλωση καλείται από «Αλληλέγγυους/ες».

Τρίτη 2 Ιουνίου
ΑΘΗΝΑ: Συγκέντρωση ενάντια στις εκλογές πραγματοποιείται στα Προπύλαια του πανεπιστημίου της Αθήνας. Απλώνονται



μένος Λούσι Ισμέτ.

Γίνεται **επίθεση** από ομάδα ατόμων με μολότοφ στο Α.Τ. Μελισσίων. Την ευθύνη αναλαμβάνει τις επόμενες μέρες η «Αναρχική Ομάδα Επίθεσης Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος».

ΒΟΛΟΣ: Πυρπολείται το υπηρεσιακό αυτοκίνητο του δημάρχου Βόλου.

Πέμπτη 4 Ιουνίου
ΑΘΗΝΑ
Πραγματοποιείται στην ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ συζήτηση με θέμα: *«Εκλογές, πολιτική και Αναρχία στον «απόηχο» της εξέγερσης του Δεκέμβρη».*

Γίνεται **εμπρησμός** σε τρία υποκαταστήματα τραπεζών στην οδό Αγ. Παρασκευής στο Χαλάνδρι, στην οδό Γραβιάς στο Μαρούσι και στην οδό Αμφιτρίτης στο Π. Φάληρο. Οι «Πύρινες Σκιές» αναλαμβάνουν την ευθύνη για τον εμπρησμό σε αντιπροσωπεία αυτοκινήτων στη Λεωφ. Αμφιθέας.

Γίνεται **επίθεση** σε προεκλογικά «τσαντήρια» δίπλα στο σταθμό του ΗΣΑΠ των Α. Πατησίων. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Ομάδα Πρωινού Σαμποτάζ».

ΛΑΡΙΣΑ: Πορεία αλληλεγγύης στους φυλακισμένους της εξέγερσης του Δεκέμβρη καλεί ο «Ιός Κοινωνικής Απελευθέρωσης».

ΑΘΗΝΑ: Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους φυλακισμένους του Δεκέμβρη καλείται στα δικαστήρια της πρώην σχολής Ευελπίδων.

Παρασκευή 5 Ιουνίου
ΑΘΗΝΑ
Έκρηξη μηχανισμού γίνεται στη ΔΟΥ Ψυχικού. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Ένοπλη Επαναστατική Δράση».

Επίθεση με μολότοφ γίνεται σε γραφεία της ΝΔ στη Λαμπρινή.

Κατάληψη στην πρυτανεία του πανεπιστημίου Αθηνών γίνεται σε ένδειξη αλληλεγγύης στους διωκόμενους του Δεκέμβρη.

Τρίτη 9 Ιουνίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ: Αντάρτες σκοτώνουν μπάτσο κοντά στην πόλη Κιζλιάρ.

ΑΘΗΝΑ: Πραγματοποιείται στον Αγ. Παντελεήμονα **συγκέντρωση αλληλεγγύης** στους μετανάστες από αναρχικούς και αντιεξουσιαστές. Αργότερα γίνονται επεισόδια ανάμεσα στους αλληλέγγυους και την επιτροπή κατοίκων και εθνικιστές. Οι διμοιρίες αναλαμβάνουν δράση. Γίνονται συγκρούσεις ανάμεσα στους αλληλέγγυους και τους μπάτσους με εκατέρωθεν τραυματισμούς. Γίνονται πέντε συλλήψεις.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ: Επίθεση αυτοκτονίας γίνεται στο πολυτελές ξενοδοχείο Pearl Continental στην πόλη Πεσαβάρ, όπου διαμένουν αξιωματούχοι του ΟΗΕ. Ένοπλοι, πρώτα συμπλέκονται με τους φύλακες, τους οποίους εξουδετερώνουν, και στη συνέχεια πυροδοτούν παγιδευμένο με 500 κιλά εκρηκτικών όχημα στο πάρκινγκ, σκοτώνοντας τουλάχιστον 11 άτομα και καταστρέφοντας τμήμα του ξενοδοχείου.

Τετάρτη 10 Ιουνίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Εμπρησμός σε τράπεζα Millenium γίνεται στην οδό 25ης Μαρτίου.

ΑΘΗΝΑ: Οι 5 συλληφθέντες αφήνονται ελεύθεροι για να δικαστούν σε δύο μέρες.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ: Αντάρτες πυροβολούν και σκοτώνουν ένα μπάτσο των ειδικών δυνάμεων στο χωριό Τιούμπε. Στο Νταγκεστάν σκοτώνονται δύο μπάτσοι, λίγες μόλις ώρες μετά την επίσκεψη του ρώσου προέδρου Ντμίτρι Μεντβέντεφ. Επίσης, ένοπλοι πυροβολούν και σκοτώνουν την αναπληρώτρια ανώτατη δικαστικό της Ινγκουσετίας Άζα Γκαζγκιρέγιεβα, στην πόλη Ναζράν.

Πέμπτη 11 Ιουνίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Παρέμβαση με τραπεζάκι και μοίρασμα αναρχικού έντυπου υλικού γίνεται στην Έκθεση Βιβλίου στην παραλία της Θεσσαλονίκης από την «Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσσαλονίκης» και συντρόφους/ισσες.

Ομάδα ατόμων προξενεί **φθορές** σε τράπεζες στη δυτική Θεσσαλονίκη.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Παρασκευή 12 Ιουνίου
ΓΙΑΝΝΕΝΑ: Εμπρησμός γίνεται σε τράπεζα στην περιοχή Ανατολή. Άλλος εμπρηστικός μηχανισμός βρίσκεται έξω από σούπερ-μάρκετ. Συλλαμβάνονται δύο άτομα και τους απαγγέλλονται κατηγορίες.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ: Γίνεται **εμπρησμός** σε κτίριο των δικαστηρίων.

ΑΘΗΝΑ: Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους διωκόμενους του Δεκέμβρη γίνεται στην πλατεία Μοναστηρακίου.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ: Δύο αντάρτες και ένας μπάτσος των ειδικών δυνάμεων πέφτουν νεκροί σε συμπλοκή στην πρωτεύουσα του Νταγκεστάν Μαχατσκαλά. Η συμπλοκή ξεκινάει όταν γίνεται έλεγχος σε όχημα στο οποίο επιβαίνουν αντάρτες.

Κυριακή 14 Ιουνίου
ΧΑΝΙΑ: Πυρπολείται κλούβα του υπουργείου δικαιοσύνης.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ: Γίνεται **εμπρησμός** σε δύο ΑΤΜ τραπεζών στο χώρο των ΤΕΙ.

Τρίτη 16 Ιουνίου
Γίνεται **εμπρησμός** σε υποκατάστημα της Eurobank στα Πετράλωνα. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Επαναστατημένες Συνειδήσεις».

ΗΠΑ: Το φάρμακο Ritalin που συνταγογραφείται για παιδιά με «υπερκινητικότητα» ευθύνεται, σύμφωνα με δημοσιεύματα, για ξαφνικούς θανάτους παιδιών.

Τετάρτη 17 Ιουνίου
ΝΙΓΗΡΙΑ: Το MEND (Κίνημα για την Απελευθέρωση του Δέλτα του Νίγηρα) απειλεί τη FIFA και την καλεί να μη διοργανώσει το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου για νέους κάτω των 17 ετών στη χώρα.

Πέμπτη 18 Ιουνίου
ΣΟΜΑΛΙΑ: Ο υπουργός Ασφαλείας Omar Hashi Ade, ο πρώην πρέσβης στην Αιθιοπία Abdikarim Lakanyo και άλλοι Αιθίοπες αξιωματούχοι, είναι μεταξύ των 20 νεκρών από την επίθεση αυτοκτονίας σε ξενοδοχείο στην πρωτεύουσα της επαρχία Χιράν. Την ευθύνη αναλαμβάνει η Shahaab (Νεολαία).

Παρασκευή 19 Ιουνίου
ΑΘΗΝΑ: Αποφασίζεται η **αποφυλάκιση** των τεσσάρων από τους τελευταίους έξη προφυλακισμένους της εξέγερσης του Δεκέμβρη. Επιβάλλονται περιοριστικοί όροι για παρουσία στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής τους κάθε 1η και 15η του μηνός και απαγόρευση εξόδου από την χώρα.



ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Βιντεοπροβολή και ενημέρωση για το αντιφασιστικό και καταληψιακό κίνημα στη Γερμανία γίνεται από γερμανούς καταληψίες στην κατάληψη «Terra Incognita».

ΙΣΠΑΝΙΑ: Έκρηξη παγιδευμένου αυτοκινήτου στην πόλη Αριγκοριάγκα, στη Χώρα των Βάσκων, σκοτώνει τον επιθεωρητή της αστυνομίας Εντουάρντο Πουέγες Γκαρθία.

Σάββατο 20 Ιουνίου
ΑΘΗΝΑ: Συναυλία αλληλεγγύης στους διωκόμενους και φυλακισμένους της κοινωνικής εξέγερσης του Δεκέμβρη γίνεται στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου της Αθήνας (σελ. 16)

ΚΟΖΑΝΗ: Πραγματοποιεί-

Κυριακή 21 Ιουνίου
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ: Αρχίζει το **Διήμερο εκδηλώσεων** του ΡΕΣΑΛΤΟ (21 & 22 Ιούνη), στην πλατεία Λαού.

Δευτέρα 22 Ιουνίου

ΚΑΥΚΑΣΟΣ: Γίνεται **πρωινή επίθεση** των ανταρτών με παγιδευμένο αυτοκίνητο έξω από το Ναζράν με στόχο τον πρόεδρο-μαριονέτα της Ινγκουσετίας Γιούνους-Μπεκ Γεβκούροφ. Ο ίδιος τραυματίζεται, καθώς και 5 σωματοφύλακές του, ενώ τέσσερα άτομα σκοτώνονται.

Τρίτη 23 Ιουνίου
ΚΑΒΑΛΑ: Γίνεται **εμπρησμός** σε υποκατάστημα της τράπεζας Citybank.

Πέμπτη 25 Ιουνίου
ΠΕΙΡΑΙΑΣ: Εμπρησμός με γκαζάκια γίνεται στο γραφείο του βουλευτή της ΝΔ Αναστάσιου Νεράντζη στην οδό Σολωμού.

ΝΙΓΗΡΙΑ:

ΚΑΜΙΑ ΣΑΝΙΔΑ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΣΤΟΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΣΥΡΦΕΤΟ

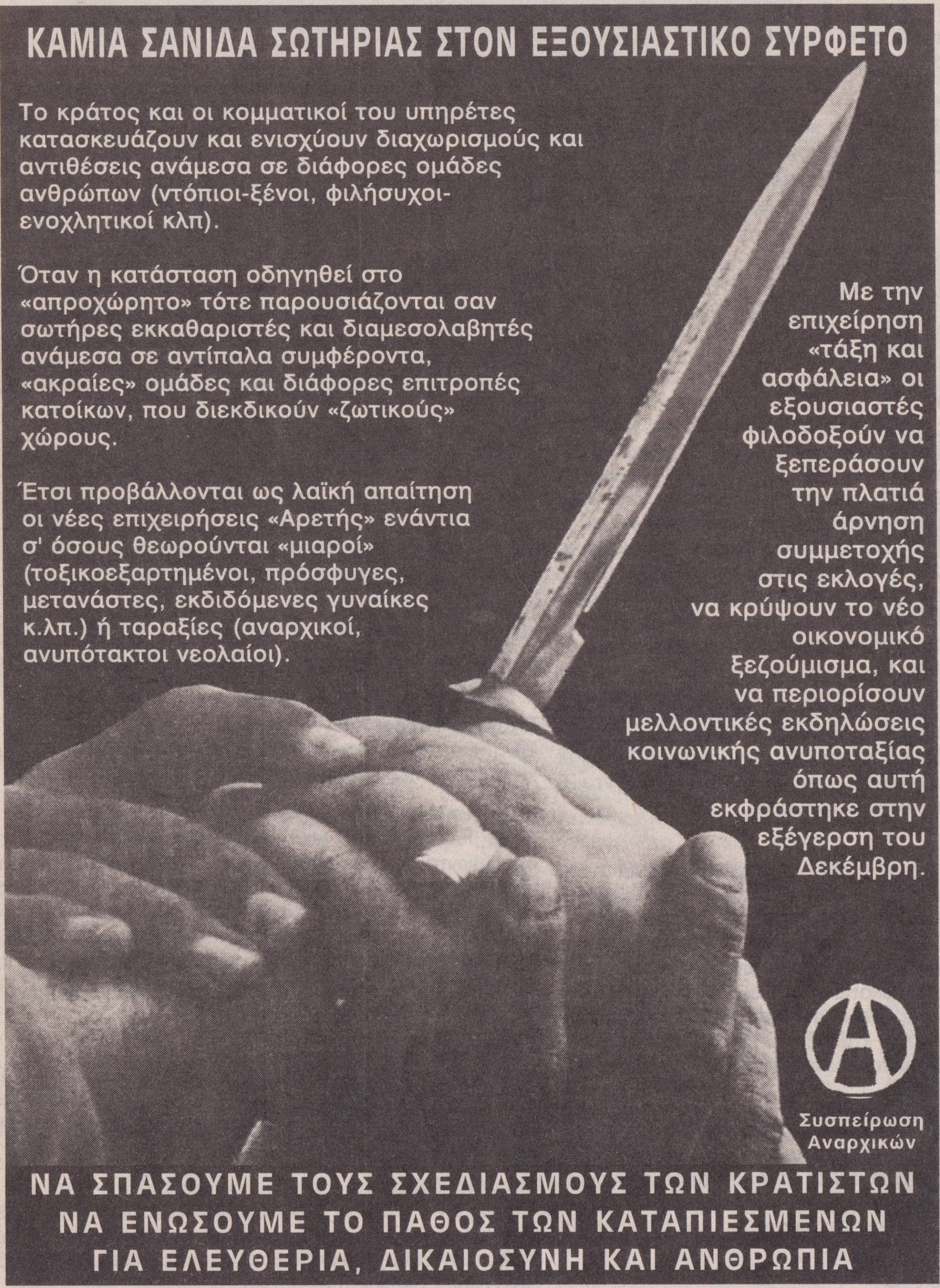
Το κράτος και οι κομματικοί του υπηρέτες κατασκευάζουν και ενισχύουν διαχωρισμούς και αντιθέσεις ανάμεσα σε διάφορες ομάδες ανθρώπων (ντόπιοι-ξένοι, φιλήσυχοι-ενοχλητικοί κλπ).

Όταν η κατάσταση οδηγηθεί στο «απροχώρητο» τότε παρουσιάζονται σαν σωτήρες εκκαθαριστές και διαμεσολαβητές ανάμεσα σε αντίπαλα συμφέροντα,



Με την επιχείρηση «τάξη και

Eurobank στα Πετράλωνα. Την ευθύνη ανα- περιοχής τους κάθε 11 και 15η του μήνος



ΙΣΠΑΝΙΑ: Έκρηξη παγιδευμένου αυτοκινήτου στην πόλη Αριγκοριάγκα, στη Χώρα των Βάσκων, σκοτώνει τον επιθεωρητή της αστυνομίας Εντουάρντο Πουέγες Γκαρθία.

Σάββατο 20 Ιουνίου
ΑΘΗΝΑ: Συναυλία αλληλεγγύης στους διωκόμενους και φυλακισμένους της κοινωνικής εξέγερσης του Δεκέμβρη γίνεται στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου της Αθήνας (σελ. 16)

ΚΟΖΑΝΗ: Πραγματοποιείται, από τη συνέλευση αναρχικών - αντιεξουσιαστών/



τριών σε Κοζάνη και Πτολεμαΐδα, **συγκέντρωση** στην κεντρική πλατεία Κοζάνης στις 11. Κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης υπάρχει μικροφωνική, ταμπλώ και μοιράζονται κείμενα. Στη 1 μμ ξεκινά πορεία που διασχίζει το κέντρο της πόλης. Το απόγευμα γίνεται στο ΤΕΙ συζήτηση με θέμα «εντατικοποίηση της εργασίας και εργατικά ατυχήματα στη ΔΕΗ». Προβάλλεται βίντεο και ακολουθεί συζήτηση.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ: Γίνεται **έκρηξη βόμβας** σε κτίριο της αστυνομίας στην περιφέρεια Zavadskoy της πρωτεύουσας της Τσετσενίας Τζοκάρ. Το κτίριο υφίσταται μεγάλες καταστροφές, ενώ πολλοί είναι οι νεκροί και οι τραυματίες.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ: Γίνεται **πρώτη επίθεση** των ανταρτών με παγιδευμένο αυτοκίνητο έξω από το Ναζράν με στόχο τον πρόεδρο-μαριονέτα της Ινγκουσετίας Γιούνους-Μπεκ Γεβκούροφ. Ο ίδιος τραυματίζεται, καθώς και 5 σωματοφύλακές του, ενώ τέσσερα άτομα σκοτώνονται.

Τρίτη 23 Ιουνίου
ΚΑΒΑΛΑ: Γίνεται **εμπρησμός** σε υποκατάστημα της τράπεζας Citybank.

Πέμπτη 25 Ιουνίου
ΠΕΙΡΑΙΑΣ: Εμπρησμός με γκαζάκια γίνεται στο γραφείο του βουλευτή της ΝΔ Αναστάσιου Νεράντζη στην οδό Σολωμού.

ΝΙΓΗΡΙΑ:
Το Κίνημα για την Απελευθέρωση του Δέλτα του Νίγηρα ανακοινώνει ότι κατέστρεψε πετρελαιαγωγό της Shell στην πολιτεία Ρίβερς.

Παρασκευή 26 Ιουνίου
ΛΑΡΙΣΑ: Πορεία αλληλεγγύης στους μετανάστες καλεί ο «Ιός Κοινωνικής Απελευθέρωσης».

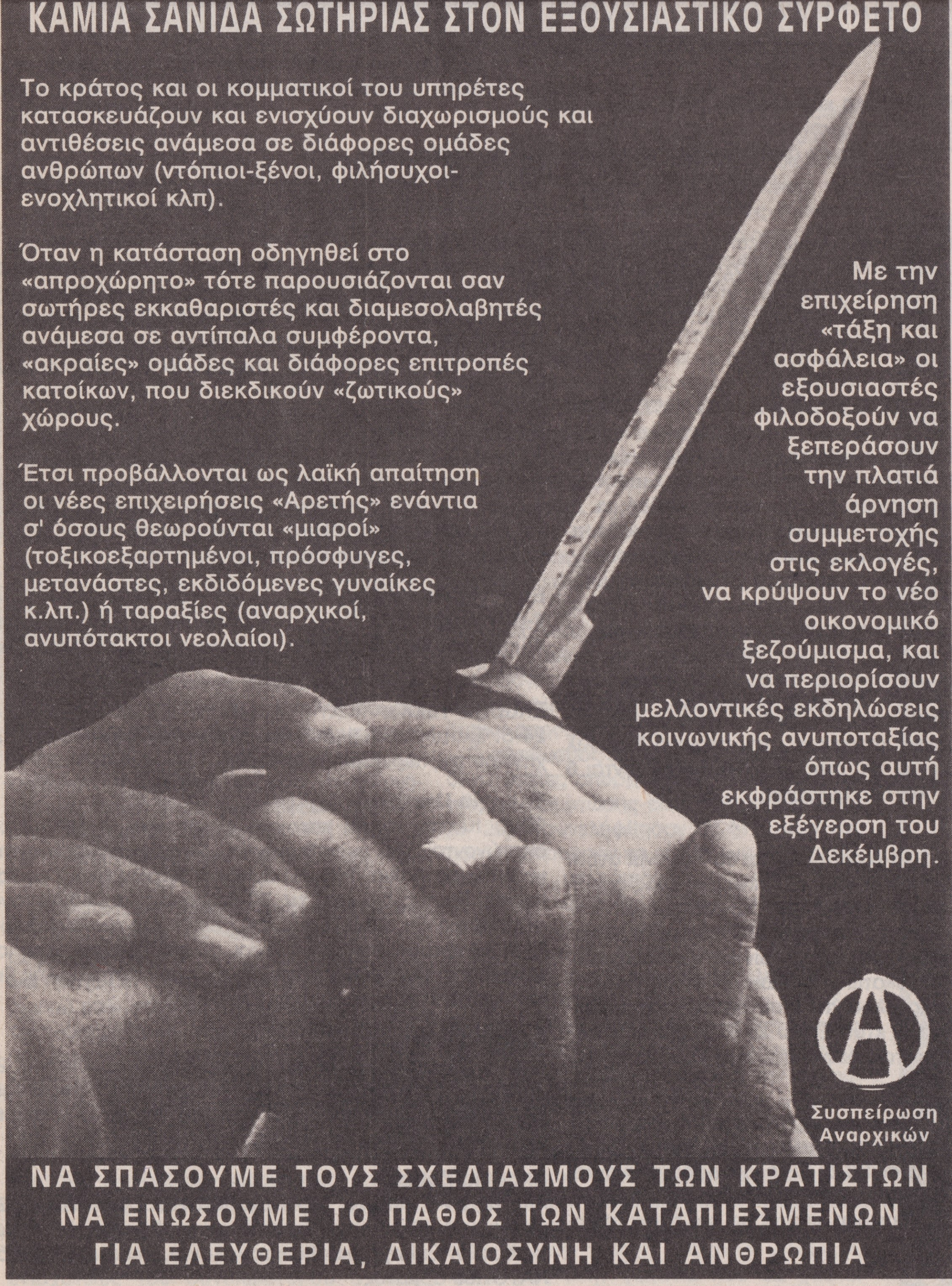
ΑΘΗΝΑ
Αρχίζει το **τριήμερο του Θερσίτη** στο πάρκο Τρίτση.

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

το επόμενο φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ θα κυκλοφορήσει τις πρωτες μέρες του Σεπτεμβρίου

Να είστε όλοι και όλες καλά!

Κύκλος Σύνταξης



Βάσκων, σκοτώνει τον επιθεωρητή της αστυνομίας Εντουάρντο Πουέγες Γκαρθία.

Σάββατο 20 Ιουνίου
ΑΘΗΝΑ: Συναυλία αλληλεγγύης στους διωκόμενους και φυλακισμένους της κοινωνικής εξέγερσης του Δεκέμβρη γίνεται στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου της Αθήνας (σελ. 16)

ΚΟΖΑΝΗ: Πραγματοποιείται, από τη συνέλευση αναρχικών - αντιεξουσιαστών/



τριών σε Κοζάνη και Πτολεμαΐδα, **συγκέντρωση** στην κεντρική πλατεία Κοζάνης στις 11. Κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης υπάρχει μικροφωνική, ταμπλώ και μοιράζονται κείμενα. Στη 1 μμ ξεκινά πορεία που διασχίζει το κέντρο της πόλης. Το απόγευμα γίνεται στο ΤΕΙ συζήτηση με θέμα «εντατικοποίηση της εργασίας και εργατικά ατυχήματα στη ΔΕΗ». Προβάλλεται βίντεο και ακολουθεί συζήτηση.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ: Γίνεται **έκρηξη βόμβας** σε κτίριο της αστυνομίας στην περιφέρεια Zavadskoy της πρωτεύουσας της Τσετσενίας Τζοκάρ. Το κτίριο υφίσταται μεγάλες καταστροφές, ενώ πολλοί είναι οι νεκροί και οι τραυματίες.

Γεβκούροφ. Ο ίδιος τραυματίζεται, καθώς και 5 σωματοφύλακές του, ενώ τέσσερα άτομα σκοτώνονται.

Τρίτη 23 Ιουνίου
ΚΑΒΑΛΑ: Γίνεται **εμπρησμός** σε υποκατάστημα της τράπεζας Citybank.

Πέμπτη 25 Ιουνίου
ΠΕΙΡΑΙΑΣ: Εμπρησμός με γκαζάκια γίνεται στο γραφείο του βουλευτή της ΝΔ Αναστάσιου Νεράντζη στην οδό Σολωμού.

ΝΙΓΗΡΙΑ:
Το Κίνημα για την Απελευθέρωση του Δέλτα του Νίγηρα ανακοινώνει ότι κατέστρεψε πετρελαιαγωγό της Shell στην πολιτεία Ρίβερς.

Παρασκευή 26 Ιουνίου
ΛΑΡΙΣΑ: Πορεία αλληλεγγύης στους μετανάστες καλεί ο «Ιός Κοινωνικής Απελευθέρωσης».

ΑΘΗΝΑ
Αρχίζει το **τριήμερο του Θερσίτη** στο πάρκο Τρίτση.

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

το επόμενο φύλλο της

ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
θα κυκλοφορήσει τις πρωτες μέρες του Σεπτεμβρίου

Να είστε όλοι και όλες καλά!

Κύκλος Σύνταξης

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ



ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Συνεχίζεται η επιχείρηση Νασράτ (Νίκη) των ανταρτών που ξεκίνησε στις αρχές Μάη.

Το Ισλαμικό Εμιράτο του Αφγανιστάν, σε ανακοίνωσή του, επισημαίνει ότι «ακόμα και πριν την εποχή του Χριστού, ο Αλέξανδρος δε μπόρεσε να καταλάβει αυτή τη γη των ελεύθερων ανθρώπων. Οι αμερικανοί πρέπει να ξέρουν ότι δε θα πετύχουν το στόχο τους με την εξουσιοδότηση ανδρείκελων, την ανάδειξή του με ψεύτικες εκλογές, την ανάπτυξη νέων στρατευμάτων και το βομβαρδισμό αμάχων. Αργά ή γρήγορα, θα πρέπει να αναγνωρίσουν την ήττα τους στο Αφγανιστάν. Αλλά καλύτερα να το κάνουν τώρα και να βρουν μια λογική στρατηγική εξόδου για τις δυνάμεις κατοχής». Ενώ, σε άλλη ανακοίνωση, επιτίθεται στον Μπάρακ Ομπάμα για το «παιχνίδι με τις λέξεις» και την «απόπειρα εξαπάτησης» που κάνει, μιλώντας για «προσέγγιση του Ισλάμ με τις ΗΠΑ» σε πρόσφατο λόγο του στο Κάιρο, τη στιγμή που «οι στρατιώτες του στο Ιράκ είναι απασχολημένοι με βάρβαρες δολοφονίες, βασανιστήρια, συλλήψεις και φυλακίσεις».

Επαρχία Badghis
27-5: Σκοτώνονται 4 Αφγανοί στρατιώτες σε ενέδρα. **10-6:** Σκοτώνονται 2 αμερικανοί και 15 Αφγανοί στρατιώτες, καθώς και δύο αντάρτες. **12-6:** Σκοτώνονται 5 Αφγανοί στρατιώτες σε έκρηξη νάρκης. **11-6:** Καταρρίπτονται δύο αμερικανικά ελικόπτερα και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **14-6:** Παραδίδεται στους αντάρτες διοικητής μαζί με 12 μπάτσους και όλο τον οπλισμό τους. Καταρρίπτεται κι ένα ελικόπτερο του ΝΑΤΟ.

Επαρχία Badkhsan
25-5: Καταστρέφεται ένα γερμανικό άρμα μάχης και σκο-

Επαρχία Faryab
Από τις **7-6 έως τις 11-6** σκοτώνονται 10 μπάτσοι, σε τρεις επιθέσεις των ανταρτών.

Επαρχία Ghazni
Από τις **24-5 έως τις 22-6** σκοτώνονται 19 αμερικανοί, 25 πολωνοί, 24 Αφγανοί στρατιώτες, καθώς και οι επιβαίνοντες δύο πολωνικών αρμάτων μάχης σε 12 διαφορετικές επιχειρήσεις των ανταρτών. **23-6:** Ο μαχητής Μουλά Σαντουλάχ, κάτοικος της περιοχής, ανατινάζεται δίπλα σε μικτό πολωνο-αφγανικό κομβόι σκοτώνοντας 15 παληκαράδες, αφού καταστρέφει τρία άρματα μάχης.

Επαρχία Ghor
23-5: Σκοτώνονται δύο Αφγανοί στρατιώτες. **6-6:** Σκοτώνεται ένας μπάτσος. **10-6:** Οι αμερικανοί βομβαρδίζουν 15 σπίτια στο χωριό Νταχάνι Ασάρ και δολοφονούν 29 αμάχους. Οι τραυματίες ξεπερνούν τους 30.

Επαρχία Helmand
22-5: Σκοτώνονται 13 βρετανοί σε 4ωρη μάχη. Από τις **25-5 έως τις 20-6**, σε 21 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 32 βρετανοί, 5 αμερικανοί, 40 Αφγανοί στρατιώτες και όλοι οι επιβαίνοντες δύο αμερικανικών και 15 βρετανικών αρμάτων μάχης. **5-6:** Ο μαχητής Χαφίζ Μουχάμαντ Παρόκ ανατινάζεται σε φυλάκιο των μπάτσων σκοτώνοντας 21 μπάτσους. **8-6:** Δολοφονούνται δύο άμαχοι στην πρωτεύουσα Λασκαργκά. **10-6:** Μαχητής πυροδοτεί δύο νάρκες, σκοτώνοντας 7 βρετανούς κατοχικούς. Επίσης, ανατινάζεται αμερικανικό άρμα και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **12-6:** Ο μαχητής Αμπντουλαζίζ ανατινάζεται σκοτώνοντας 13 μπάτσους και τραυματίζοντας άλλους 33, ενώ προκαλούνται μεγάλες ζημιές σε οχήματα των μπάτσων. Στις **20-6** οι κατοχικοί δολοφονούν πέντε αμάχους.

Επαρχία Herat
23-6: Ανατινάζονται δύο ΝΑΤΟικά άρματα με τηλεχειριζόμενες νάρκες και σκοτώνονται όλοι όσοι επιβαίνουν σ' αυτά.

Επαρχία Jaozjan
18-6: Τηλεχειριζόμενη νάρκη καταστρέφει ΝΑΤΟικό άρμα και σκοτώνονται όλοι οι κατοχικοί που περιπολούν μ' αυτό. Παρόμοια επίθεση γίνεται και σε άλλη περιοχή, με τα ίδια αποτελέσματα.

Επαρχία Kabul
9-6: Σκοτώνονται 8 αμερικανοί σε επίθεση εναντίον κομβόι. **13-6:** Ανατινάζεται αμερικανικό άρμα μάχης και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **19-6:** Σκοτώνονται 8 ιταλοί κατοχικοί. **22-6:** Ανατινάζονται δύο ιταλικά άρματα και σκοτώνονται 5 άτομα που επιβαίνουν σ' αυτά.

Από τις **7-6 έως τις 23-6**, σε έξι επιθέσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 49 γερμανοί κατοχικοί, όλοι οι επιβαίνοντες ενός γερμανικού άρματος, 10 Αφγανοί στρατιώτες, δύο μπάτσοι, ένας πράκτορας, καθώς και ένας μαχητής.

Επαρχία Laghman
9-6: Γίνεται επίθεση στο αρχηγείο της περιφέρειας Αλισάνγκ. **11-6:** Σε ενέδρα εναντίον πράκτορα των μυστικών υπηρεσιών στην περιοχή Αζίς Καν σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες ενός οχήματος. **14-6:** Σκοτώνονται 7 αμερικανοί σε ενέδρα. **19-6:** Έκρηξη νάρκης ανατινάζει αμερικανικό άρμα και σκοτώνονται όλοι οι παληκαράδες που βρίσκονται σ' αυτό.

Επαρχία Logar
Από τις **23-5 έως τις 22-6** σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες δύο αμερικανικών αρμάτων και άλλοι 45 αμερικανοί, σε έξι επιθέσεις των ανταρτών.

Επαρχία Nangarhar
Από τις **5-6 έως τις 16-6** σκοτώνονται 17 Αφγανοί στρατιώτες σε ενέδρα και όλοι οι επιβαίνοντες ενός αμερικανικού



άρματος, σε τέσσερεις επιθέσεις των ανταρτών.

Επαρχία Nemroz
24-5: Σκοτώνονται 5 μπάτσοι σε ενέδρα. **13-6:** Πέφτουν μερικοί όλμοι σε στρατιωτική βάση στην περιοχή Ντιχμαζάνγκ.

Επαρχία Noristan
26-5: Πεθαίνει ο Μουλά Αμπντουλίν, διοικητής των ανταρτών, που είχε τραυματιστεί σε μάχη πριν τρεις μέρες.

Επαρχία Paktia
Από τις **24-5 ως τις 22-6** σκοτώνονται 20 αμερικανοί, 54 Αφγανοί στρατιώτες, 12 μπάτσοι και όλοι οι επιβαίνοντες 9 αμερικανικών αρμάτων και τριών αστυνομικών οχημάτων, σε 19 επιθέσεις των ανταρτών. Επίσης, πυρπολούνται 29 ο-



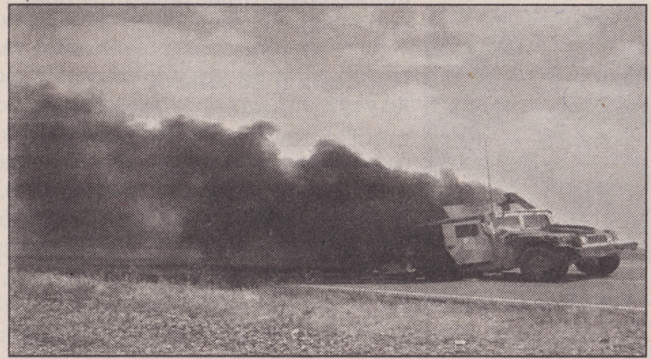
N

Συνεχίζεται η επιχείρηση Νασράτ (Νίκη) των ανταρτών που ξεκίνησε στις αρχές Μάη.

Το Ισλαμικό Εμιράτο του Αφγανιστάν, σε ανακοίνωσή του, επισημαίνει ότι «ακόμα και πριν την εποχή του Χριστού, ο Αλέξανδρος δε μπόρεσε να καταλάβει αυτή τη γη των ελεύθερων ανθρώπων. Οι αμερικανοί πρέπει να ξέρουν ότι δε θα πετύχουν το στόχο τους με την εξουσιοδότηση ανδρείκελων, την ανάδειξή του με ψεύτικες εκλογές, την ανάπτυξη νέων στρατευμάτων και το βομβαρδισμό αμάχων. Αργά ή γρήγορα, θα πρέπει να αναγνωρίσουν την ήττα τους στο Αφγανιστάν. Αλλά καλύτερα να το κάνουν τώρα και να βρουν μια λογική στρατηγική εξόδου για τις δυνάμεις κατοχής». Ενώ, σε άλλη ανακοίνωση, επιτίθεται στον Μπάρακ Ομπάμα για το «παιχνίδι με τις λέξεις» και την «απόπειρα εξαπάτησης» που κάνει, μιλώντας για «προσέγγιση του Ισλάμ με τις ΗΠΑ» σε πρόσφατο λόγο του στο Κάιρο, τη στιγμή που «οι στρατιώτες του στο Ιράκ είναι απασχολημένοι με βάρβαρες δολοφονίες, βασανιστήρια, συλλήψεις και φυλακίσεις».

Επαρχία Badghis
27-5: Σκοτώνονται 4 Αφγανοί στρατιώτες σε ενέδρα. **10-6:** Σκοτώνονται 2 αμερικανοί και 15 Αφγανοί στρατιώτες, καθώς και δύο αντάρτες. **12-6:** Σκοτώνονται 5 Αφγανοί στρατιώτες σε έκρηξη νάρκης. **11-6:** Καταρρίπτονται δύο αμερικανικά ελικόπτερα και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **14-6:** Παραδίδεται στους αντάρτες διοικητής μαζί με 12 μπάτσους και όλο τον οπλισμό τους. Καταρρίπτεται κι ένα ελικόπτερο του ΝΑΤΟ.

Επαρχία Badkhsan
25-5: Καταστρέφεται ένα γερμανικό άρμα μάχης και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες.



Επαρχία Baghlan
23-5: Καταλαμβάνεται φυλάκιο του στρατού. Στις 10 και 11 του μηνός σκοτώνονται 5 και 6 Αφγανοί στρατιώτες αντίστοιχα. **23-6:** Σκοτώνονται δύο μπάτσοι σε επίθεση εναντίον του αρχηγείου της περιφέρειας Τζολγκά.

Επαρχία Balkh
8-6: Ανατινάζεται γερμανικό άρμα μάχης στην περιοχή

σπίτια στο χωριό Νταχάνι Ασάρ και δολοφονούν 29 αμάχους. Οι τραυματίες ξεπερνούν τους 30.

Επαρχία Helmand
22-5: Σκοτώνονται 13 βρετανοί σε 4ωρη μάχη. Από τις **25-5 έως τις 20-6**, σε 21 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 32 βρετανοί, 5 αμερικανοί, 40 Αφγανοί στρατιώτες και όλοι οι επιβαίνοντες δύο αμερικανικών και 15 βρετανικών αρμάτων μάχης. **5-6:** Ο μαχητής Χαφίζ Μουχάμαντ Παρόκ ανατινάζεται σε φυλάκιο των μπάτσων σκοτώνοντας 21 μπάτσους. **8-6:** Δολοφονούνται δύο άμαχοι στην πρωτεύουσα Λασκαργκά. **10-6:** Μαχητής πυροδοτεί δύο νάρκες, σκοτώνοντας 7 βρετανούς κατοχικούς. Επίσης, ανατινάζεται αμερικανικό άρμα και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **12-6:** Ο μαχητής Αμπντουλαζίζ ανατινάζεται σκοτώνοντας 13 μπάτσους και τραυματίζοντας άλλους 33, ενώ προκαλούνται μεγάλες ζημιές σε οχήματα των μπάτσων. Στις **20-6** οι κατοχικοί δολοφονούν πέντε αμάχους.

Επαρχία Herat
23-6: Ανατινάζονται δύο ΝΑΤΟικά άρματα με τηλεχειριζόμενες νάρκες και σκοτώνονται όλοι όσοι επιβαίνουν σ' αυτά.

Επαρχία Jaozjan
18-6: Τηλεχειριζόμενη νάρκη καταστρέφει ΝΑΤΟικό άρμα και σκοτώνονται όλοι οι κατοχικοί που περιπολούν μ' αυτό. Παρόμοια επίθεση γίνεται και σε άλλη περιοχή, με τα ίδια αποτελέσματα.

Επαρχία Kabul
9-6: Σκοτώνονται 8 αμερικανοί σε επίθεση εναντίον κομβόι. **13-6:** Ανατινάζεται αμερικανικό άρμα μάχης και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **19-6:** Σκοτώνονται 8 ιταλοί κατοχικοί. **22-6:** Ανατινάζονται δύο ιταλικά άρματα και σκοτώνονται 5 άτομα που επιβαίνουν σ' αυτά.

Επαρχία Kandahar
Από τις **24-5 έως τις 22-6** σκοτώνονται 39 ΝΑΤΟικοί, 33 Αφγανοί στρατιώτες, 7 πράκτορες των μυστικών υπηρεσιών, 11 μπάτσοι και όλοι οι επιβαίνοντες 5 ΝΑΤΟικών αρμάτων μάχης, σε 26 επιχειρήσεις των ανταρτών. Επίσης, εκτοξεύονται δύο φορές όλμοι στο ομώνυμο αεροδρόμιο. Ακόμη, καταρρίπτεται κι ένα μη επανδρωμένο κατασκοπευτικό αεροσκάφος. **22-6:** Ο μαχητής Μουλά Ραχματουλάχ, κάτοικος της περιοχής, ανατινάζεται με στόχο κομβόι μπάτσων σκοτώνοντας 21 απ' αυτούς, τραυματίζοντας άλλους 15 και προκαλώντας μεγάλες ζημιές στα οχήματά τους.

Επαρχία Kapisa
26-5: Ανατινάζονται δύο αμερικανικά άρματα μάχης και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **13-4:** Στήνεται ενέδρα σε πεζή περιπολία γάλλων κατοχικών στην περιοχή Σαχί Κιλ και σκοτώνονται μερικοί απ' αυτούς. **20-6:** Σκοτώνονται 6 Αφγανοί στρατιώτες και δύο αντάρτες.

Επαρχία Khost
Από τις **25-5 έως τις 18-6** σκοτώνονται 38 Αφγανοί στρατιώτες, 10 αμερικανοί και όλοι οι επιβαίνοντες ενός αμερικανικού άρματος, σε 10 επιχειρήσεις των ανταρτών. Επίσης, μερικοί όλμοι προσγειώνονται δύο φορές σε στρατιω-

ντες δύο αμερικανικών αρμάτων και άλλοι 45 αμερικανοί, σε έξι επιθέσεις των ανταρτών.

Επαρχία Nangarhar
Από τις **5-6 έως τις 16-6** σκοτώνονται 17 Αφγανοί στρατιώτες σε ενέδρα και όλοι οι επιβαίνοντες ενός αμερικανικού



άρματος, σε τέσσερεις επιθέσεις των ανταρτών.

Επαρχία Nemroz
24-5: Σκοτώνονται 5 μπάτσοι σε ενέδρα. **13-6:** Πέφτουν μερικοί όλμοι σε στρατιωτική βάση στην περιοχή Ντιχμαζάνγκ.

Επαρχία Noristan
26-5: Πεθαίνει ο Μουλά Αμπντουλίν, διοικητής των ανταρτών, που είχε τραυματιστεί σε μάχη πριν τρεις μέρες.

Επαρχία Paktia
Από τις **24-5 ως τις 22-6** σκοτώνονται 20 αμερικανοί, 54 Αφγανοί στρατιώτες, 12 μπάτσοι και όλοι οι επιβαίνοντες 9 αμερικανικών αρμάτων και τριών αστυνομικών οχημάτων, σε 19 επιθέσεις των ανταρτών. Επίσης, πυρπολούνται 29 οχήματα ανεφοδιασμού των αμερικανών και τρία περιπολικά.

Επαρχία Paktika
Από τις **23-5 έως τις 15-6** σκοτώνονται 36 Αφγανοί στρατιώτες, όλοι οι επιβαίνοντες τεσσάρων αμερικανικών αρμάτων και άλλοι 26 αμερικανοί κατοχικοί, καθώς και ο διοικητής της περιφέρειας Wmna μαζί με τρεις συνοδούς του, σε 12 διαφορετικές επιχειρήσεις των ανταρτών.

Επαρχία Samangan
7-6: Ισοπεδώνεται όχημα των μπάτσων στην πρωτεύουσα Αϊμπάκ από έκρηξη βόμβας και σκοτώνονται τέσσερεις απ' αυτούς.

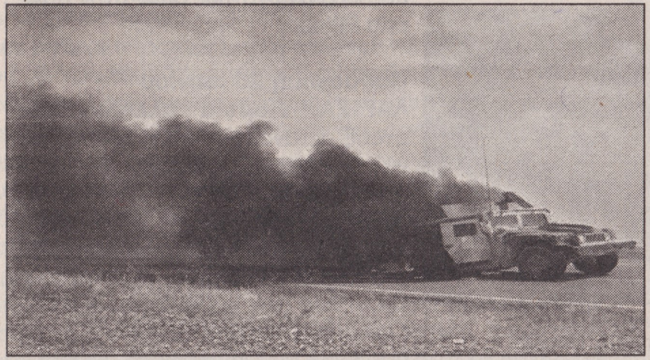
Επαρχία Takhar
24-5: Σκοτώνονται 5 μπάτσοι σε επίθεση εναντίον του αρχηγείου της περιφέρειας Μπαρκ.

Επαρχία Uruzgan
22-5: Καταρρίπτεται κατοχικό ελικόπτερο με RPG-7 και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. Σε άλλη επίθεση ανατινάζεται αυστραλιανό άρμα μάχης και σκοτώνονται 7 επιβαίνοντες. Από τις **7-6 έως τις 22-6** σκοτώνονται 48 Αφγανοί στρατιώτες και 12 ΝΑΤΟικοί, σε 7 επιθέσεις των ανταρτών.

ρο, τη στιγμή που «οι στρατιώτες του στο Ιράκ είναι απασχολημένοι με βάρβαρες δολοφονίες, βασανιστήρια, συλλήψεις και φυλακίσεις».

Επαρχία Badghis
27-5: Σκοτώνονται 4 Αφγανοί στρατιώτες σε ενέδρα. **10-6:** Σκοτώνονται 2 αμερικανοί και 15 Αφγανοί στρατιώτες, καθώς και δύο αντάρτες. **12-6:** Σκοτώνονται 5 Αφγανοί στρατιώτες σε έκρηξη νάρκης. **11-6:** Καταρρίπτονται δύο αμερικανικά ελικόπτερα και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **14-6:** Παραδίδεται στους αντάρτες διοικητής μαζί με 12 μπάτσους και όλο τον οπλισμό τους. Καταρρίπτεται κι ένα ελικόπτερο του ΝΑΤΟ.

Επαρχία Badkhsan
25-5: Καταστρέφεται ένα γερμανικό άρμα μάχης και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες.



Επαρχία Baghlan
23-5: Καταλαμβάνεται φυλάκιο του στρατού. Στις 10 και 11 του μηνός σκοτώνονται 5 και 6 Αφγανοί στρατιώτες αντίστοιχα. **23-6:** Σκοτώνονται δύο μπάτσοι σε επίθεση εναντίον του αρχηγείου της περιφέρειας Τζολγκά.

Επαρχία Balkh
8-6: Ανατινάζεται γερμανικό άρμα μάχης στην περιοχή Ashpity και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **16-6:** Σκοτώνονται 4 Αφγανοί στρατιώτες.

Επαρχία Dikondi
21-6: Σκοτώνονται 3 Αφγανοί στρατιώτες και ένας αντάρτης σε επίθεση εναντίον φυλακίου.

Επαρχία Farah
27-5: Γίνεται επίθεση σε φυλάκιο του στρατού και σκοτώνονται 5 μπάτσοι. **8-6:** Σκοτώνονται 5 αμερικανοί. **9-6:** Ανατινάζεται αμερικανικό άρμα μάχης στην περιοχή Μιντάντι και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **15-6:** Μερικοί όλμοι «προσγειώνονται» σε αμερικανική βάση. **22-6:** Τηλεχειριζόμενη νάρκη εκρήγνυται και καταστρέφει αμερικανικό άρμα. Όλοι οι κατοχικοί σκοτώνονται.

23-6: Ανατινάζονται δύο ΝΑΤΟικά άρματα με τηλεχειριζόμενες νάρκες και σκοτώνονται όλοι όσοι επιβαίνουν σ' αυτά.

Επαρχία Jaozjan
18-6: Τηλεχειριζόμενη νάρκη καταστρέφει ΝΑΤΟικό άρμα και σκοτώνονται όλοι οι κατοχικοί που περιπολούν μ' αυτό. Παρόμοια επίθεση γίνεται και σε άλλη περιοχή, με τα ίδια αποτελέσματα.

Επαρχία Kabul
9-6: Σκοτώνονται 8 αμερικανοί σε επίθεση εναντίον κομβόι. **13-6:** Ανατινάζεται αμερικανικό άρμα μάχης και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **19-6:** Σκοτώνονται 8 ιταλοί κατοχικοί. **22-6:** Ανατινάζονται δύο ιταλικά άρματα και σκοτώνονται 5 άτομα που επιβαίνουν σ' αυτά.

Επαρχία Kandahar
Από τις **24-5 έως τις 22-6** σκοτώνονται 39 ΝΑΤΟικοί, 33 Αφγανοί στρατιώτες, 7 πράκτορες των μυστικών υπηρεσιών, 11 μπάτσοι και όλοι οι επιβαίνοντες 5 ΝΑΤΟικών αρμάτων μάχης, σε 26 επιχειρήσεις των ανταρτών. Επίσης, εκτοξεύονται δύο φορές όλμοι στο ομώνυμο αεροδρόμιο. Ακόμη, καταρρίπτεται κι ένα μη επανδρωμένο κατασκοπευτικό αεροσκάφος. **22-6:** Ο μαχητής Μουλά Ραχματουλάχ, κάτοικος της περιοχής, ανατινάζεται με στόχο κομβόι μπάτσων σκοτώνοντας 21 απ' αυτούς, τραυματίζοντας άλλους 15 και προκαλώντας μεγάλες ζημιές στα οχήματά τους.

Επαρχία Kapisa
26-5: Ανατινάζονται δύο αμερικανικά άρματα μάχης και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **13-4:** Στήνεται ενέδρα σε πεζή περιπολία γάλλων κατοχικών στην περιοχή Σαχί Κιλ και σκοτώνονται μερικοί απ' αυτούς. **20-6:** Σκοτώνονται 6 Αφγανοί στρατιώτες και δύο αντάρτες.

Επαρχία Khost
Από τις **25-5 έως τις 18-6** σκοτώνονται 38 Αφγανοί στρατιώτες, 10 αμερικανοί και όλοι οι επιβαίνοντες ενός αμερικανικού άρματος, σε 10 επιχειρήσεις των ανταρτών. Επίσης, μερικοί όλμοι προσγειώνονται δύο φορές σε στρατιωτικές βάσεις των αμερικανών, προκαλώντας σοβαρές απώλειες. Στις **26-5** βόμβα σκοτώνει το διοικητή φυλής που μάχεται τους αντάρτες και όλους τους συνοδούς του που επιβαίνουν στο όχημα που κτυπήθηκε. **20-6:** Μαχητής εκτοξεύει 3 ρουκέτες και καταστρέφει ισάριθμα άρματα μάχης.

Επαρχία Kunar
27-5: Εκτοξεύονται μερικοί όλμοι στο αρχηγείο της περιφέρειας Choki, προκαλώντας μεγάλες απώλειες. **20-6:** Σκοτώνονται 6 αμερικανοί. **22-6:** Έξι όλμοι προσγειώνονται στο αρχηγείο της επαρχίας στην πρωτεύουσα Ασάντ Αμπάντ, σκοτώνοντας μερικούς μπάτσους και τραυματίζοντας άλλους.

Επαρχία Kunduz

άρματος, σε τέσσερεις επιθέσεις των ανταρτών.

Επαρχία Nemroz
24-5: Σκοτώνονται 5 μπάτσοι σε ενέδρα. **13-6:** Πέφτουν μερικοί όλμοι σε στρατιωτική βάση στην περιοχή Ντιχμαζάνγκ.

Επαρχία Noristan
26-5: Πεθαίνει ο Μουλά Αμπντουλίν, διοικητής των ανταρτών, που είχε τραυματιστεί σε μάχη πριν τρεις μέρες.

Επαρχία Paktia
Από τις **24-5 ως τις 22-6** σκοτώνονται 20 αμερικανοί, 54 Αφγανοί στρατιώτες, 12 μπάτσοι και όλοι οι επιβαίνοντες 9 αμερικανικών αρμάτων και τριών αστυνομικών οχημάτων, σε 19 επιθέσεις των ανταρτών. Επίσης, πυρπολούνται 29 οχήματα ανεφοδιασμού των αμερικανών και τρία περιπολικά.

Επαρχία Paktika
Από τις **23-5 έως τις 15-6** σκοτώνονται 36 Αφγανοί στρατιώτες, όλοι οι επιβαίνοντες τεσσάρων αμερικανικών αρμάτων και άλλοι 26 αμερικανοί κατοχικοί, καθώς και ο διοικητής της περιφέρειας Wmna μαζί με τρεις συνοδούς του, σε 12 διαφορετικές επιχειρήσεις των ανταρτών.

Επαρχία Samangan
7-6: Ισοπεδώνεται όχημα των μπάτσων στην πρωτεύουσα Αϊμπάκ από έκρηξη βόμβας και σκοτώνονται τέσσερεις απ' αυτούς.

Επαρχία Takhar
24-5: Σκοτώνονται 5 μπάτσοι σε επίθεση εναντίον του αρχηγείου της περιφέρειας Μπαρκ.

Επαρχία Uruzgan
22-5: Καταρρίπτεται κατοχικό ελικόπτερο με RPG-7 και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. Σε άλλη επίθεση ανατινάζεται αυστραλιανό άρμα μάχης και σκοτώνονται 7 επιβαίνοντες. Από τις **7-6 έως τις 22-6** σκοτώνονται 48 Αφγανοί στρατιώτες και 12 ΝΑΤΟικοί, σε 7 επιθέσεις των ανταρτών. **11-6:** «Αναπαύονται» 11 μπάτσοι σε επίθεση αυτοκτονίας του μαχητή Μουλά Σαουντουλάχ εναντίον αστυνομικής βάσης κοντά στην πρωτεύουσα Ταρενκότ.

Επαρχία Wardak
Από τις **22-5 ως τις 22-6** σκοτώνονται 75 αμερικανοί, 20 μπάτσοι, 6 αφγανοί στρατιώτες, όλοι οι επιβαίνοντες 3 αμερικανικών αρμάτων και 8 άλλοι αμερικανοί, σε 18 επιχειρήσεις των ανταρτών. Σκοτώνεται, επίσης, ένας αντάρτης.

Επαρχία Zabul
Από τις **24-5 έως τις 20-6** σκοτώνονται 7 αμερικανοί, 29 μπάτσοι και 52 Αφγανοί στρατιώτες, σε 12 επιχειρήσεις των ανταρτών. Επίσης σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες ενός ΝΑΤΟικού άρματος.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ



ΙΡΑΚ

28-5 - Βασόρα. Επτά πύραυλοι «κατιούσα» πλήττουν την αμερικανική βάση που εδρεύει στο διεθνές αεροδρόμιο της πόλης.

29-5 - Δυτικό Κιρκούκ. Βόμβα, τοποθετημένη στην άκρη δρόμου στο χωριό Σουφρά, έχει στόχο την αυτοκινητοπομπή του διοικητή της 12ης μεραρχίας υποστράτηγου Αμπντούλ Αμίρ Αλ-Ζαϊντί. Τραυματίζονται πολλοί σωματοφύλακές του, χωρίς να δίνονται άλλες πληροφορίες για το... ατυχές συμβάν.

30-5 - Δυτική Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου από δρόμο ταχείας κυκλοφορίας στη συνοικία Αμίλ.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Με το γλυκοχάραμα βόμβα εκρήγνυται τη στιγμή που περνά περίπολος του ιρακινού στρατού στην πόλη Σαντίγια, βορειοανατολικά της Μπακούμπα, Σαντρ Σίτι, άλλη βόμβα εκρήγνυται τη στιγμή που περνά κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων.



3-6 - Επαρχία Νίνγια. Αντάρτες που επιβαίνουν σε μοτοσυκλέτες ανοίγουν πυρ εναντίον σημείου ελέγχου της ιρακινής αστυνομίας, σκοτώνοντας ένα μπάτσο και τραυματίζοντας άλλον έναν.

4-6 - Βαγδάτη. Δύο βόμβες τοποθετημένες στην άκρη δρόμου έχουν στόχο κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων που περνά από τη δυτική συνοικία Γιαρμούκ. Καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα. Σε άλλο σημείο, νότια, στο Ντουρά, βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου της Εθνικής Αστυνομίας, τραυματίζοντας ένα μπάτσο και προκαλώντας ζημιές σε ένα όχημα.

- Κιρκούκ. Βόμβα έχει στόχο αμερικανική περίπολο στην δυτική πόλη Μουκάντ. Σκοτώνεται ένας κατοχικός στρατιώτης.

5-6 - Βαγδάτη. Κατά τις 3μμ, μες τ' απομεσήμερο, αμερικανικό κομβόι οχημάτων πέφτει σε βόμβα στον αυτοκινητόδρομο ταχείας κυκλοφορίας Μοχάμεντ αλ Κασσίμ, στη βόρεια συνοικία Καχίρα. Για λόγους ψυχικής υγείας του στρατεύματος, δεν αναφέρονται απώλειες.

6-6 - Επαρχία Ανμπάρ. Τρία άτομα, ανάμεσά τους και ο αδελφός ενός αρχηγού συμβουλίου, σκοτώνονται από έκρηξη βόμβας στη βορειοανατολική Φαλούτζα.

- Δυτικό Κιρκούκ. Ο αρχηγός των συμβουλίων σάχουα στη Χαγουίγια, συνταγματάρχης Καλάφ Ιμπραήμ, επιζεί βομβιστικής επίθεσης που γίνεται εναντίον του. Τραυματίζονται τρεις σωματοφύλακές του.

7-6 - Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Αντάρτες απαγάγουν δύο φύλακες του γενικού νοσοκομείου, στη δυτική συνοικία Σίφα. Τα πτώματά τους βρίσκονται αργότερα.

- Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Τρεις ιρακινοί μπάτσοι τραυματίζονται από



13-6 - Κιρκούκ. Περίπολος ιρακινών μπάτσων πέφτει σε βόμβα στη συνοικία Κορνίς. Τραυματίζεται ένας μπάτσος.

- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Βόμβα έχει στόχο περίπολο του ιρακινού στρατού που περνά από τη δυτική συνοικία **Σουκ αλ-Μας.**

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Σαμάρα. Αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες προσπαθούν να αποσυνδέσουν βόμβα στη συνοικία Ντιμπάτ. Όμως το κισμέτ τους είναι ήδη καταγεγραμμένο: ένας από αυτούς απελευθερώνεται για πάντα, ενώ άλλοι δύο τραυματίζονται σοβαρά...

14-6 - Βαγδάτη. Βόμβα τραυματίζει σοβαρά έναν σάχουα στη συνοικία **Ντουρά.**

- Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Ανακαλύπτεται μαγνητική βόμβα κάτω από το αυτοκίνητο του Σεΐκ Γιασάμ Ντελέφ, αρχηγού των σάχουα, στην ανατολική συνοικία Γκαρμά.

- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Κομβόι αμερικανικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στη Νέα Μοσούλη. Ακόμη, βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου ιρακινών μπάτσων στη νότια συνοικία Γουαντί Χαγκάρ, τραυματίζοντας έναν αξιωματικό μπάτσο και άλλα δύο άτομα. Επίσης, αντάρτες πετούν αυτοσχέδια βόμβα σε αστυνομικό

μπουσί, μπάτσο αξιωματικό ανακριτή. Σκοτώνεται ο ίδιος και τραυματίζονται τέσσερεις σωματοφύλακές του.

- Ραμάντι. Τρία βλήματα όλμου έχουν στόχο το αστυνομικό τμήμα στα νότια της πόλης. Τα δύο πρώτα πέφτουν κοντά, το τρίτο όμως και καλύτερο κεντράρει και σκοτώνει δύο αξιωματικούς μπάτσους, ενώ τραυματίζονται άλλοι έξι, ανάμεσά τους και ένας λοχαγός.

21-6 - Βαγδάτη. Αντάρτες επιτίθενται εναντίον σημείου ελέγχου της ιρακινής αστυνομίας στη δυτική συνοικία αλ-Τζαμίγια και σκοτώνουν δύο μπάτσους.

- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Δύο μπάτσοι τραυματίζονται στην προσπάθειά τους να απενεργοποιήσουν βόμβα τοποθετημένη σε αυτοκίνητο στο κέντρο της πόλης. Σε άλλο σημείο, στην ανατολική περιοχή Φεζαλίγια, αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου και σκοτώνουν ένα μπάτσο.

22-6 - Βαγδάτη. Αμερικανοί κατοχικοί «ανακαλύπτουν» βόμβα και προσπαθούν να την απενεργοποιήσουν. Όμως, δεύτερη βόμβα που είναι τοποθετημένη δίπλα στην πρώτη, εκρήγνυται με αποτέλεσμα το θάνατο δέκα στρατιωτών και τον τραυματισμό άλλων οκτώ. Η οργάνωση Στρατός των Μουτζαχεντίν αναλαμβάνει την ευθύνη για την επιτυχή έκβαση της τοποθέτησης δύο βομβών. Επίσης, η οργάνωση αναλαμβάνει την ευθύνη για την καταστροφή ενός θωρακισμένου οχήματος και τον θάνατο ή τραυματισμό των επιβαινόντων.

23-6 - Βαγδάτη. Αμερικανική περίπολος γίνεται στόχος βόμβας στην οδό **αλ-Κανάτ.** Δεν γίνονται γνωστές απώλειες για λόγους μη κατάπτωσης του ηθικού. Ανάλογο περιστατικό συμβαίνει κοντά στο διεθνές στάδιο.

24-6 - Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου κοντά από το νοσοκομείο αλ-Χαμπιμπίγια. Καταστρέφεται ένα όχημα Χάμβι, ενώ δεν αναφέρ-

28-5 - Βασόρα. Επτά πύραυλοι «κατιούσα» πλήττουν την αμερικανική βάση που εδρεύει στο διεθνές αεροδρόμιο της πόλης.

29-5 - Δυτικό Κιρκούκ. Βόμβα, τοποθετημένη στην άκρη δρόμου στο χωριό Σουφρά, έχει στόχο την αυτοκινητοπομπή του διοικητή της 12ης μεραρχίας υποστράτηγου Αμπντούλ Αμίρ Αλ-Ζαϊντί. Τραυματίζονται πολλοί σωματοφύλακές του, χωρίς να δίνονται άλλες πληροφορίες για το... ατυχές συμβάν.

30-5 - Δυτική Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου από δρόμο ταχείας κυκλοφορίας στη συνοικία Αμίλ.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Με το γλυκοχάραμα βόμβα εκρήγνυται τη στιγμή που περνά περίπολος του ιρακινού στρατού στην πόλη Σαντίγια, βορειοανατολικά της Μπακούμπα. Σκοτώνονται δύο στρατιώτες και δύο άλλοι τραυματίζονται.



- Μουκνταντίγια. Αντάρτες σκοτώνουν μέλος των σάχουα (πρώην αντάρτες που προσχώρησαν στον ιρακινό στρατό επί πληρωμή).

31-5 - Βόρεια Βαγδάτη. Το σούρουπο, μαγνητική βόμβα που είναι τοποθετημένη σε όχημα του καναλιού Iraqia TV (χρηματοδοτούμενο από την κυβέρνηση), που βρίσκεται παρκαρισμένο κοντά στην τράπεζα Ανταμίγια, εκρήγνυται τραυματίζοντας δύο επιβαίνοντες και ένα ακόμη άτομο. Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, στην οδό Palestine, βλήμα όλμου έχει στό-

βόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων που περνά από τη δυτική συνοικία Γιαρμούκ. Καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα. Σε άλλο σημείο, νότια, στο Ντουρά, βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου της Εθνικής Αστυνομίας, τραυματίζοντας ένα μπάτσο και προκαλώντας ζημιές σε ένα όχημα.

- Κιρκούκ. Βόμβα έχει στόχο αμερικανική περίπολο στην δυτική πόλη Μουκάντ. Σκοτώνεται ένας κατοχικός στρατιώτης.

5-6 - Βαγδάτη. Κατά τις 3μμ, μες τ' απομεσήμερο, αμερικανικό κομβόι οχημάτων πέφτει σε βόμβα στον αυτοκινητόδρομο ταχείας κυκλοφορίας Μοχάμεντ αλ Κασσίμ, στη βόρεια συνοικία Καχίρα. Για λόγους ψυχικής υγείας του στρατεύματος, δεν αναφέρονται απώλειες.

6-6 - Επαρχία Ανμπάρ. Τρία άτομα, ανάμεσά τους και ο αδελφός ενός αρχηγού συμβουλίου, σκοτώνονται από έκρηξη βόμβας στη βορειοανατολική Φαλούτζα.

- Δυτικό Κιρκούκ. Ο αρχηγός των συμβουλίων σάχουα στη Χαγουίγια, συνταγματάρχης Καλάφ Ιμπραήμ, επιζεί βομβιστικής επίθεσης που γίνεται εναντίον του. Τραυματίζονται τρεις σωματοφύλακές του.

7-6 - Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Αντάρτες απαγάγουν δύο φύλακες του γενικού νοσοκομείου, στη δυτική συνοικία Σίφα. Τα πτώματά τους βρίσκονται αργότερα.

- Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Τρεις ιρακινοί μπάτσοι τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας.

9-6 - Βαγδάτη. Βλήμα όλμου τραυματίζει τρεις φύλακες στη βορειοανατολική συνοικία Ταρίκ. Σε άλλο σημείο, στη βόρεια συνοικία Ταρμίγια, βόμβα σκοτώνει δύο φύλακες αρχηγού των σάχουα στην περιοχή, ενώ τραυματίζεται και ο ίδιος σοβαρά.

- Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Μετά το πρωινό, κατά τις 11πμ., βόμβα σκάει στο πέρασμα της αυτοκινητοπομπής του μπάτσου αρχηγού της περιοχής, στη συνοικία Νάζαλ, τραυματίζοντας τρεις μπράβους-σωματοφύλακές του. Τραυματίζονται άλλοι τέσσερεις, επίσης.

11-6 - Κιρκούκ. Βόμβα εκρήγνυται στο πέρασμα μικτής περιπόλου ιρακινών μπάτσων και δυνάμεων των σάχουα από τον κύριο αυτοκινητόδρομο, κοντά στο χωριό



13-6 - Κιρκούκ. Περίπολος ιρακινών μπάτσων πέφτει σε βόμβα στη συνοικία Κορνίς. Τραυματίζεται ένας μπάτσος.

- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Βόμβα έχει στόχο περίπολο του ιρακινού στρατού που περνά από τη δυτική συνοικία **Σουκ αλ-Μας.**

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Σαμάρα. Αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες προσπαθούν να αποσυνδέσουν βόμβα στη συνοικία Ντιμπάτ. Όμως το κισμέτ τους είναι ήδη καταγεγραμμένο: ένας από αυτούς απελευθερώνεται για πάντα, ενώ άλλοι δύο τραυματίζονται σοβαρά...

14-6 - Βαγδάτη. Βόμβα τραυματίζει σοβαρά έναν σάχουα στη συνοικία **Ντουρά**.

- Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Ανακαλύπτεται μαγνητική βόμβα κάτω από το αυτοκίνητο του Σεΐκ Γιασάμ Ντελέφ, αρχηγού των σάχουα, στην ανατολική συνοικία Γκαρμά.

- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Κομβόι αμερικανικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στη Νέα Μοσούλη. Ακόμη, βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου ιρακινών μπάτσων στη νότια συνοικία Γουαντί Χαγκάρ, τραυματίζοντας έναν αξιωματικό μπάτσο και άλλα δύο άτομα. Επίσης, αντάρτες πετούν αυτοσχέδια βόμβα σε αστυνομικό τμήμα στην οδό Κορνίς στο κέντρο της πόλης, τραυματίζοντας δύο μπάτσους και άλλο ένα άτομο.

18-6 - Βαγδάτη. Τουλάχιστον δύο βλήματα όλμου πλήττουν την λεγόμενη πράσινη ζώνη της πρωτεύουσας.

- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Ένας ιρακινός στρατιώτης τραυματίζεται στη βόρεια συνοικία **αλ-Αραμπί**, όταν η περίπολος του πέφτει σε βόμβα. Εξ άλλου, το δειλινό, αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον περιπόλου του ιρακινού στρατού στη βιομηχανική περιοχή Καραμά, σκοτώνοντας ένα στρατιώτη και ένα ακόμη άτομο.

19-6 - Βαγδάτη. Κομβόι αμερικανικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα διασχίζοντας την νοτιοανατολική συνοικία Σαϊντίγια. Δεν αναφέρονται απώλειες.

- Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Ο Ζέκι Ομπέντ,

εναντίον σημείου ελέγχου της ιρακινής αστυνομίας στη δυτική συνοικία αλ-Τζαμίγια και σκοτώνουν δύο μπάτσους.

- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Δύο μπάτσοι τραυματίζονται στην προσπάθειά τους να απενεργοποιήσουν βόμβα τοποθετημένη σε αυτοκίνητο στο κέντρο της πόλης. Σε άλλο σημείο, στην ανατολική περιοχή Φεζαλίγια, αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου και σκοτώνουν ένα μπάτσο.

22-6 - Βαγδάτη. Αμερικανοί κατοχικοί «ανακαλύπτουν» βόμβα και προσπαθούν να την απενεργοποιήσουν. Όμως, δεύτερη βόμβα που είναι τοποθετημένη δίπλα στην πρώτη, εκρήγνυται με αποτέλεσμα το θάνατο δέκα στρατιωτών και τον τραυματισμό άλλων οκτώ. Η οργάνωση Στρατός των Μουτζαχεντίν αναλαμβάνει την ευθύνη για την επιτυχή έκβαση της τοποθέτησης δύο βομβών. Επίσης, η οργάνωση αναλαμβάνει την ευθύνη για την καταστροφή ενός θωρακισμένου οχήματος και τον θάνατο ή τραυματισμό των επιβαινόντων.

23-6 - Βαγδάτη. Αμερικανική περίπολος γίνεται στόχος βόμβας στην οδό **αλ-Κανάτ**. Δεν γίνονται γνωστές απώλειες για λόγους μη κατάπτωσης του ηθικού. Ανάλογο περιστατικό συμβαίνει κοντά στο διεθνές στάδιο.

24-6 - Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου κοντά από το νοσοκομείο αλ-Χαμπιμπίγια. Καταστρέφεται ένα όχημα Χάμβι, ενώ δεν αναφέρονται άλλες απώλειες.

- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Πεζή αμερικανική περίπολος πέφτει σε βόμβα στην περιοχή **αλ-Ουακία** στο κέντρο της πόλης.

25-6 - Βαγδάτη. Βόμβα καταστρέφει θωρακισμένο όχημα χάμμερ των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων στην ανατολική περιοχή Ουρ.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Περίπολος των αμερικανικών απελευθερωτικών δυνάμων πέφτει σε βόμβα στην ανατολική κύρια οδό που ενώνει την Μπαλαντρούζ και την Καναάν. Σε άλλο σημείο, στο προάστιο **Καλίς** της πόλης, κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα. Η περιοχή αποκλείεται από τις κατοχικές δυνάμεις και δεν γίνονται γνωστές οι απώλειες.

λη Σαντίγια, βορειοανατολικά της Μπακού-



μπα. Σκοτώνονται δύο στρατιώτες και δύο άλλοι τραυματίζονται.

- Μουκνταντίγια. Αντάρτες σκοτώνουν μέλος των σάχουα (πρώην αντάρτες που προσχώρησαν στον ιρακινό στρατό επί πληρωμή).

31-5 - Βόρεια Βαγδάτη. Το σούρουπο, μαγνητική βόμβα που είναι τοποθετημένη σε όχημα του καναλιού Iraqia TV (χρηματοδοτούμενο από την κυβέρνηση), που βρίσκεται παρκαρισμένο κοντά στην τράπεζα Ανταμίγια, εκρήγνυται τραυματίζοντας δύο επιβαίνοντες και ένα ακόμη άτομο. Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, στην οδό Palestine, βλήμα όλμου έχει στόχο περίπολο ιρακινών μπάτσων και τραυματίζει έναν από αυτούς.

- Επαρχία Σαλαχ αντ-Ντιν. Τικρίτ. Αντάρτες επιτίθενται σε αμερικανική περίπολο με χειροβομβίδα. Καταστρέφεται ένα όχημα Χάμβι, ενώ δεν αναφέρονται άλλες απώλειες.

- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Ένας ιρακινός στρατιώτης τραυματίζεται όταν η περίπολός του πέφτει σε βόμβα.

2-6 - Ανατολική Βαγδάτη. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν το χαμό ενός ακόμη μισθοφόρου τους από έκρηξη αυτοσχέδιου μηχανισμού στη συνοικία **Ρουσταμίγια**. Εξ άλλου, κοντά στο συμβουλίου, σκοτώνονται από έκρηξη βόμβας στη βορειοανατολική Φαλούτζα.

- Δυτικό Κιρκούκ. Ο αρχηγός των συμβουλίων σάχουα στη Χαγουίγια, συνταγματάρχης Καλάφ Ιμπραήμ, επιζεί βομβιστικής επίθεσης που γίνεται εναντίον του. Τραυματίζονται τρεις σωματοφύλακές του.

7-6 - Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Αντάρτες απαγάγουν δύο φύλακες του γενικού νοσοκομείου, στη δυτική συνοικία Σίφα. Τα πτώματά τους βρίσκονται αργότερα.

- Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Τρεις ιρακινοί μπάτσοι τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας.

9-6 - Βαγδάτη. Βλήμα όλμου τραυματίζει τρεις φύλακες στη βορειοανατολική συνοικία Ταρίκ. Σε άλλο σημείο, στη βόρεια συνοικία Ταρμίγια, βόμβα σκοτώνει δύο φύλακες αρχηγού των σάχουα στην περιοχή, ενώ τραυματίζεται και ο ίδιος σοβαρά.

- Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Μετά το πρωινό, κατά τις 11πμ., βόμβα σκάει στο πέρασμα της αυτοκινητοπομπής του μπάτσου αρχηγού της περιοχής, στη συνοικία Νάζαλ, τραυματίζοντας τρεις μπράβους-σωματοφύλακές του. Τραυματίζονται άλλοι τέσσερεις, επίσης.

11-6 - Κιρκούκ. Βόμβα εκρήγνυται στο πέρασμα μικτής περιπόλου ιρακινών μπάτσων και δυνάμεων των σάχουα από τον κύριο αυτοκινητόδρομο, κοντά στο χωριό Ντιμπίς.

12-6 - Βαγδάτη. Ο νομοθέτης Χαρίθ αλ Ομπαϊντί εκτελείται ενώ δίνει διάλεξη στο ναό αλ Σαουάφ στη συνοικία Γιαρμούκα, από ένα νεαρό αντάρτη ο οποίος τον πυροβολεί αρκετές φορές. Ακολουθεί ανταλλαγή πυροβολισμών με τους σωματοφύλακες, όπου σκοτώνονται τέσσερα άτομα μαζί με τον αντάρτη, ενώ τραυματίζονται άλλα δώδεκα άτομα. Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, στην ανατολική συνοικία Μαστάλ, κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα. Καταστρέφεται τουλάχιστον ένα όχημα, χωρίς να αναφέρονται άλλες απώλειες.

βαρά έναν σάχουα στη συνοικία **Ντουρά**.

- Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Ανακαλύπτεται μαγνητική βόμβα κάτω από το αυτοκίνητο του Σεΐκ Γιασάμ Ντελέφ, αρχηγού των σάχουα, στην ανατολική συνοικία Γκαρμά.

- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Κομβόι αμερικανικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στη Νέα Μοσούλη. Ακόμη, βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου ιρακινών μπάτσων στη νότια συνοικία Γουαντί Χαγκάρ, τραυματίζοντας έναν αξιωματικό μπάτσο και άλλα δύο άτομα. Επίσης, αντάρτες πετούν αυτοσχέδια βόμβα σε αστυνομικό τμήμα στην οδό Κορνίς στο κέντρο της πόλης, τραυματίζοντας δύο μπάτσους και άλλο ένα άτομο.

18-6 - Βαγδάτη. Τουλάχιστον δύο βλήματα όλμου πλήττουν την λεγόμενη πράσινη ζώνη της πρωτεύουσας.

- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Ένας ιρακινός στρατιώτης τραυματίζεται στη βόρεια συνοικία **αλ-Αραμπί**, όταν η περίπολος του πέφτει σε βόμβα. Εξ άλλου, το δειλινό, αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον περιπόλου του ιρακινού στρατού στη βιομηχανική περιοχή Καραμά, σκοτώνοντας ένα στρατιώτη και ένα ακόμη άτομο.

19-6 - Βαγδάτη. Κομβόι αμερικανικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα διασχίζοντας την νοτιοανατολική συνοικία Σαϊντίγια. Δεν αναφέρονται απώλειες.

- Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Ο Ζέκι Ομπέντ, πρώην μέλος του επαρχιακού συμβουλίου, πέφτει θύμα της μοίρας. Αντάρτες βάζουν μαγνητική βόμβα στο αυτοκίνητό του, τραυματίζοντας τον σοβαρά. Την ίδια τύχη είχε και πριν ένα χρόνο και ο πατέρας του, ο οποίος τη γλύτωσε και έφυγε από τότε για Ιορδανία.

20-6 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Βόμβα έχει στόχο τον περιφερειακό επίτροπο της αλ Σαντίγια, Αχμέντ Ζαρκούς. Τραυματίζεται ο ίδιος και πέντε σωματοφύλακές του, τρεις από αυτούς σοβαρά.

- Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Παρκαρισμένο αυτοκίνητο-βόμβα έχει στόχο την αυτοκινητοπομπή του Καλίντ Μοχάμεντ Χαλ-

ρανει την ευθύνη για την καταστροφή ενός θωρακισμένου οχήματος και τον θάνατο ή τραυματισμό των επιβαινόντων.

23-6 - Βαγδάτη. Αμερικανική περίπολος γίνεται στόχος βόμβας στην οδό **αλ-Κανάτ**. Δεν γίνονται γνωστές απώλειες για λόγους μη κατάπτωσης του ηθικού. Ανάλογο περιστατικό συμβαίνει κοντά στο διεθνές στάδιο.

24-6 - Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου κοντά από το νοσοκομείο αλ-Χαμπιμπίγια. Καταστρέφεται ένα όχημα Χάμβι, ενώ δεν αναφέρονται άλλες απώλειες.

- Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Πεζή αμερικανική περίπολος πέφτει σε βόμβα στην περιοχή **αλ-Ουακία** στο κέντρο της πόλης.

25-6 - Βαγδάτη. Βόμβα καταστρέφει θωρακισμένο όχημα χάμμερ των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων στην ανατολική περιοχή Ουρ.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Περίπολος των αμερικανικών απελευθερωτικών δυνάμων πέφτει σε βόμβα στην ανατολική κύρια οδό που ενώνει την Μπαλαντρούζ και την Καναάν. Σε άλλο σημείο, στο προάστιο **Καλίς** της πόλης, κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα. Η περιοχή αποκλείεται από τις κατοχικές δυνάμεις και δεν γίνονται γνωστές οι απώλειες.



ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ



Ο Αμπάς με τις κινήσεις του και τις συνομιλίες, στην ουσία αποδέχεται ως συνομιλητές τους κατοχικούς, την ώρα που ενορχηστρώνει την εξόντωση των ανταρτών. Οι επιχειρήσεις τρομοκράτησης των μαχητών στη Δ. Όχθη συνεχίζονται, με αποκορύφωμα τη δολοφονία του διοικητή της αντίστασης της Χαμάς στη βόρεια Δ. Όχθη, μετά από πολύωρη πολιορκία. Κρατούμενοι σε ισραηλινές φυλακές δηλώνουν ότι οι δυνάμεις του ψευτο-προέδρου Αμπάς είναι πιο επικίνδυνες από τους ισραηλινούς.

28/5: Δολοφονείται από τους κατοχικούς ο Αμπντούλ Μαγίντ Ντουντίν, διοικητής της Χαμάς στην περιοχή της Χεβρώνας στη Δ. Όχθη. Συλλαμβάνεται από μπάτσους της ΠΑ (Παλαιστινιακής Αρχής) βοηθός δημάρχου και 5 οπαδοί της Χαμάς στη Ναμπλούς.

29/5: Συλλαμβάνονται 13 παλαιστίνιοι σε επιδρομή στη Τζενίν.

31/5: Οι αμερικανο-κινούμενες δυνάμεις της ΠΑ, εκπαιδευμένες από τη CIA –στη Δ. Όχθη– δολοφονούν δύο μαχητές των Ταξιαρχιών Κασάμ, τον Μουχάμεντ αλ-Σαμάν, διοικητή της Χαμάς στη βόρεια Δ. Όχθη, που είχε φυλακιστεί για 10 χρόνια σε ισραηλινές φυλακές, και το βοηθό του Μουχάμεντ Γιασίν στην Καλκίλια. Στη σφοδρή σύγκρουση που ακολουθεί την πολιορκία –από εκατοντάδες μπάτσους της ΠΑ– του σπιτιού όπου βρίσκονται οι δύο μαχητές, αυτοί τελικά υποκύπτουν. Σκοτώνονται, επίσης, ο ιδιοκτήτης του σπιτιού και τρεις μπάτσοι, ενώ η γυναίκα του ιδιοκτήτη συλλαμβάνεται. Συλλαμβάνονται και 4 αδέλφια του Σαμάν. Οι Ταξιαρχίες Κασάμ καταγγέλλουν τη δολοφονία, αναφέροντας ότι τις τελευταίες μέρες έχουν συλληφθεί περίπου 40 άτομα, κατά τη διάρκεια των ερευνών για την ομάδα γύρω από το Σαμάν. Εκατοντάδες μπάτσοι έχουν αναπτυχθεί στη Δ. Όχθη τρομοκρατώντας τους κατοίκους. Η Χαμάς δηλώνει ότι θα εκδικηθεί για τη δολοφονία των μαχητών της και καλεί το λαό της Δ. Όχθης να ξεσηκωθεί ενάντια στους συνεργάτες των κατοχικών.

1/6: Παλαιστινιακό ψαράδικο δέχεται επίθεση με πυροβολισμούς από κατοχικούς.

8/6: Η Χαμάς καλεί την ΠΑ στη Δ. Όχθη να απελευθερώσει το μέλος της Σεΐχ Ταϊσίρ Αμράν, τον Dr. Καντάρ Σουντούκ, λέκτορα στο πανεπιστήμιο Ναγιά, καθώς και τη γυναίκα του πρώην κρατούμενου για 27 μήνες σε ισραηλινές φυλακές Βαγί Αμπού Εϊντά, μετά από το νέο πογκρόμ κατά δεκάδων μελών και οπαδών της. Το Ισλαμικό Κίνημα Γυναικών καταγγέλλει τη σύλληψη γυναικών από τους μπάτσους του Αμπάς.

9/6: Απαγάγονται 19 οπαδοί της Χαμάς στη Δ. Όχθη.

10/6: Παλαιστίνιοι κάτοικοι του προαστίου Μπουστάν της Ιερουσαλήμ συγκρούονται με μπάτσους που προσπαθούν να ανοίξουν το έδαφος για την κατεδάφιση 88 σπιτιών.

11/6: Συλλαμβάνεται ο 28χρονος νοσηλευτής Χαϊθάμ Αμρ, στη Χεβρώνα από μικτή ομάδα της Αποτρεπτικής Ασφαλείας (PSF) και των Γενικών Πληροφοριών (GI ή Μουκαμπαράτ) - μυστικές υπηρεσίες της ΠΑ.

14/5: Απαγάγονται 14 παλαιστίνιοι από τις δυνάμεις του Αμπάς.

15/6: Η Χαμάς καταγγέλλει την ΠΑ στη Δ. Όχθη για το θάνατο από βασανιστήρια του 28χρονου νοσηλευτή. Ο 28χρονος υποβλήθηκε σε 48ωρα βασανιστήρια πριν υποκύψει. Ανάμεσα στις μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν από τα ανθρωποειδή της Παλαιστινιακής Αρχής στη Δ. Όχθη ήταν το κάθισμα του θύματος πάνω σε σπασμένο μπουκάλι.

17/6: Κατοχικοί απαγάγουν το διοικητή φιλανθρωπικού ιδρύματος στην Τουλκαρέμ, ο οποίος σχετίζεται με τον Ισλαμικό Τζιχάντ καθώς και άλλη μια γυναίκα.

18/6: Πυρπολείται σπίτι και συλλαμβάνονται 15 παλαιστίνιοι από τους κατοχικούς. Μικτή ομάδα από μαχητές των Ταξιαρχιών του Αλ-Ακσά (ομάδα Εζεντίν Αλ-Σαμλί) και του PFLP (Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης) επιτίθεται εναντίον κατοχικών με πυροβολισμούς ανατολικά του Μπεϊτ Χανούν.

21/6: Κατοχικοί εισβάλλουν στο σπίτι παλαιστίνιας βουλευτή στην πόλη Ελ Μπιρέχ και απαγάγουν το γιο της.

22/6: Η Χαμάς καταγγέλλει την κοροϊδία της αποφυλάκισης 20 πολιτικών κρατούμενών της από τις φυλακές της Παλαιστινιακής Αρχής στη Δ. Όχθη, ενώ το σύνολό τους ξεπερνά τους 750. Μόνο την προηγούμενη μέρα συνελήφθησαν 13 μέλη της ενώ σήμερα 64! Συλλαμβάνονται 12 παλαιστίνιοι από κατοχικούς σε περιοχές του Αλ Καλίλ, της Βηθλεέμ και της Καλκίλια.

23/6: Τις 40 φτάνουν σήμερα οι συλλήψεις μελών της Χαμάς στη Δ. Όχθη.



ΞΕΣΗΚΩΜΟΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΠΕΡΟΥΒΙΑΝΟ ΑΜΑΖΟΝΙΟ

Η περιοχή του Αμαζονίου γίνεται, για ακόμη μια φορά, στόχος κρατικών και

Η κυβέρνηση, μετά από ένα μήνα εξεγερτικών γεγονότων, κηρύσσει στις **8 Μάη** την περιοχή σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, επιχειρώντας να καταστείλει τις διαδηλώσεις.

Η δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση Γκαρσία, υιοθετώντας τη πολιτική που εισήγαγε ο δικτάτορας Φουτζιμόρι τα τελευταία χρόνια της δεκαετίας του '90, παραχωρεί με το αζημίωτο άδειες έρευνας και

τική Σύνοδο των Ιθαγενών Λαών και Εθνών της Abya Yala και στις **31 Μάη**, με τη σύμφωνη γνώμη όλων, δημοσιοποιήθηκε μια διακήρυξη με την οποία καλούνται οι πάντες να σεβαστούν τη μάνα γη και τις πλουτοπαραγωγικές της πηγές, προς όφελος του ανθρώπινου είδους, μαζί με μια δυναμική άρνηση της επιχειρούμενης ιδιωτικοποίησης του νερού, της παρουσίας των πολυεθνικών και του νεοφιλελεύθερου οικο-

ρού... Σε αυτό το υπέδαφος υπάρχει πετρέλαιο και αέριο, και αυτό θα πρέπει να το εκμεταλλευτούμε».

Παρά τις δηλώσεις αυτές, στις **10 Ιούνη** το Κοινοβούλιο της χώρας αποφασίζει την επ' αόριστο αναστολή της εφαρμογής των νόμων για την «αξιοποίηση» του Αμαζονίου, δείχνοντας για ακόμη μια φορά ότι όταν η αντίσταση είναι πολύμορφη, μαχητική και μακριά... από την πολιτική είναι και αποτε-

Ο Αμπάς με τις κινήσεις του και τις συνομιλίες, στην ουσία αποδέχεται ως συνομιλητές τους κατοχικούς, την ώρα που ενορχηστρώνει την εξόντωση των ανταρτών. Οι επιχειρήσεις τρομοκράτησης των μαχητών στη Δ. Όχθη συνεχίζονται, με αποκορύφωμα τη δολοφονία του διοικητή της αντίστασης της Χαμάς στη βόρεια Δ. Όχθη, μετά από πολιώρη πολιορκία. Κρατούμενοι σε ισραηλινές φυλακές δηλώνουν ότι οι δυνάμεις του ψευτο-προέδρου Αμπάς είναι πιο επικίνδυνες από τους ισραηλινούς.

28/5: Δολοφονείται από τους κατοχικούς ο Αμπντούλ Μαγίντ Ντουντίν, διοικητής της Χαμάς στην περιοχή της Χεβρώνας στη Δ. Όχθη. Συλλαμβάνεται από μπάτσους της ΠΑ (Παλαιστινιακής Αρχής) βοηθός δημάρχου και 5 οπαδοί της Χαμάς στη Ναμπλούς.

29/5: Συλλαμβάνονται 13 παλαιστίνιοι σε επιδρομή στη Τζενίν.

και τρεις μπάτσοι, ενώ η γυναίκα του ιδιοκτήτη συλλαμβάνεται. Συλλαμβάνονται και 4 αδέλφια του Σαμάν. Οι Ταξιαρχίες Κασάμ καταγγέλλουν τη δολοφονία, αναφέροντας ότι τις τελευταίες μέρες έχουν συλληφθεί περίπου 40 άτομα, κατά τη διάρκεια των ερευνών για την ομάδα γύρω από το Σαμάν. Εκατοντάδες μπάτσοι έχουν αναπτυχθεί στη Δ. Όχθη τρομοκρατώντας τους κατοίκους. Η Χαμάς δηλώνει ότι θα εκδικηθεί για τη δολοφονία των μαχητών της και καλεί το λαό της Δ. Όχθης να ξεσηκωθεί ενάντια στους συνεργάτες των κατοχικών.

1/6: Παλαιστινιακό ψαράδικο δέχεται επίθεση με πυροβολισμούς από κατοχικούς.

8/6: Η Χαμάς καλεί την ΠΑ στη Δ. Όχθη να απελευθερώσει το μέλος της Σεΐχ Ταϊσίρ Αμράν, τον Dr. Καντάρ Σουντούκ, λέκτορα στο πανεπιστήμιο Ναγιά, καθώς και τη γυναίκα του πρώην κρατούμενου για 27 μήνες σε ισραηλινές φυλακές Βαγί Αμπού

λευτής Χαϊθάμ Αμρ, στη Χεβρώνα από μικτή ομάδα της Αποτρεπτικής Ασφαλείας (PSF) και των Γενικών Πληροφοριών (GI ή Μουκαμπαράτ) - μυστικές υπηρεσίες της ΠΑ.

14/5: Απαγάγονται 14 παλαιστίνιοι από τις δυνάμεις του Αμπάς.

15/6: Η Χαμάς καταγγέλλει την ΠΑ στη Δ. Όχθη για το θάνατο από βασανιστήρια του 28χρονου νοσηλευτή. Ο 28χρονος υποβλήθηκε σε 48ωρα βασανιστήρια πριν υποκύψει. Ανάμεσα στις μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν από τα ανθρωποειδή της Παλαιστινιακής Αρχής στη Δ. Όχθη ήταν το κάθισμα του θύματος πάνω σε σπασμένο μπουκάλι.

17/6: Κατοχικοί απαγάγουν το διοικητή φιλανθρωπικού ιδρύματος στην Τουλκαρέμ, ο οποίος σχετίζεται με τον Ισλαμικό Τζιχάντ καθώς και άλλη μια γυναίκα.

18/6: Πυρπολείται σπίτι και συλλαμβάνονται 15 παλαιστίνιοι από τους κατοχικούς. Μικτή ομάδα από μαχητές των Τα-

γούμενη μέρα συνελήφθησαν 13 μέλη της ενώ σήμερα 64! Συλλαμβάνονται 12 παλαιστίνιοι από κατοχικούς σε περιοχές του Αλ Καλίλ, της Βηθλεέμ και της Καλκίλια.

23/6: Τις 40 φτάνουν σήμερα οι συλλήψεις μελών της Χαμάς στη Δ. Όχθη.



ΞΕΣΗΚΩΜΟΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΠΕΡΟΥΒΙΑΝΟ ΑΜΑΖΟΝΙΟ

Η περιοχή του Αμαζονίου γίνεται, για ακόμη μια φόρα, στόχος κρατικών και πολυεθνικών αποφάσεων, με ολέθρια αποτελέσματα, πρώτα για τους κατοίκους της περιοχής και μετέπειτα για όλο το πλανήτη. Ο επονομαζόμενος και ως «πνεύμονας του πλανήτη» βάλλεται, αυτή τη φορά, από τη πλευρά του Περού και παράλληλα επιχειρείται μέσω ενός σχεδίου «εν εξελίξει» να αποδυναμωθούν οι αυτόνομες κοινότητες των ιθαγενών.

Ο αγώνας των ιθαγενών της Αμαζονίας στο Περού, αρχίζει στις **9 Απρίλη** όταν η κυβέρνηση του Άλαν Γκαρσία ουσιαστικά παραδίδει 42 εκατομμύρια εκτάρια γης (!), δηλαδή το 72% της περουβιανής Αμαζονίας, σε πετρελαϊκές πολυεθνικές εταιρείες για δυνατότητα άντλησης πετρελαίου.

Αυτόματα και άμεσα αρχίζει και η αντίσταση των κατοίκων των περιοχών. Πάνω από 1000 κοινότητες ιθαγενών αποφασίζουν να αντισταθούν, κυριολεκτικά, με κάθε μέσο. Να διατηρήσουν τη γη, τη ζωή και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Η κυβέρνηση, μετά από ένα μήνα εξεγερτικών γεγονότων, κηρύσσει στις **8 Μάη** την περιοχή σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, επιχειρώντας να καταστείλει τις διαδηλώσεις.

Η δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση Γκαρσία, υιοθετώντας τη πολιτική που εισήγαγε ο δικτάτορας Φουτζιμόρι τα τελευταία χρόνια της δεκαετίας του '90, παραχωρεί με το αζημίωτο άδειες έρευνας και εκμετάλλευσης των δασών του Αμαζονίου σε πολυεθνικές επιχειρήσεις. Η απαίτηση των εταιρειών για νέες παρθένες εκτάσεις προς εκμετάλλευση, οδήγησε στην ψήφιση προεδρικών διαταγμάτων που ουσιαστικά καταστρατηγούν προηγούμενες συμφωνίες του περουβιανού κράτους με διεθνείς φορείς, όπως του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας (Σύμβαση 169). Οι συμβάσεις αυτές αναφέρουν την υποχρέωση του κράτους του Περού να ερωτά τις αυτόχθονες κοινότητες για ό,τι τις αφορά. Όπως φυσικά, ότι δεν προβλέπεται παραχώρηση μέρους των κερδών στις τοπικές κοινωνίες, τα γνωστά και πολλαπλώς παζαρεμένα «αντισταθμιστικά οφέλη».

Αλλά δεν είναι μόνο το πετρέλαιο και οι εταιρείες του που επωφελούνται από τις τελευταίες αποφάσεις. Το «Σύμφωνο» ελεύθερου εμπορίου μεταξύ Περού - ΗΠΑ (TLC), προβλέπει την ιδιωτικοποίηση όλων των πλουτοπαραγωγικών πηγών της περιο-

χής. Η Σύνοδος των Ιθαγενών Λαών και Εθνών της Abya Yala και στις **31 Μάη**, με τη σύμφωνη γνώμη όλων, δημοσιοποιήθηκε μια διακήρυξη με την οποία καλούνται οι πάντες να σεβαστούν τη μάνα γη και τις πλουτοπαραγωγικές της πηγές, προς όφελος του ανθρώπινου είδους, μαζί με μια δυναμική άρνηση της επιχειρούμενης ιδιωτικοποίησης του νερού, της παρουσίας των πολυεθνικών και του νεοφιλελεύθερου οικονομικού μοντέλου».

Στις **5 Ιούνη**, οι ειδικές μονάδες της αστυνομίας εξαπολύουν μεγάλη επιχείρηση καταστολής των εξεγερμένων με πραγματικά πυρά να ρίχνονται από επίγειες και εναέριες δυνάμεις. Πυροβολισμοί, δακρυγόνα και συγκρούσεις σώμα με σώμα, συνθέτουν μια κατάσταση πολέμου έξω από τη πόλη Μπάγκουα. Η επιβληθείσα απαγόρευση κυκλοφορίας στις ιθαγενείς κοινότητες δεν είναι ικανή να ανακόψει την αντίσταση των ανθρώπων. Στα πυρά αστυνομίας και στρατού αντιτάσσουν ένοπλη αντίσταση.

Υπολογίζεται ότι 50 περίπου ιθαγενείς δολοφονούνται, ενώ οι νεκροί αστυνομικοί ξεπερνούν τους 20. Παράλληλα, 38 μπάτσοι κρατούνται όμηροι στα γραφεία πετρελαϊκής εταιρείας, καθώς και διευθυντικό στέλεχος της.

Στις **6 Ιούνη**, οι αρχές εκδίδουν ένταλμα σύλληψης του Alberto Pizango, επικεφαλής 65 οργανώσεων, καθώς και άλλων εκπρο-

ρού... Σε αυτό το υπέδαφος υπάρχει πετρέλαιο και αέριο, και αυτό θα πρέπει να το εκμεταλλευτούμε».

Παρά τις δηλώσεις αυτές, στις **10 Ιούνη** το Κοινοβούλιο της χώρας αποφασίζει την επ' αόριστο αναστολή της εφαρμογής των νόμων για την «αξιοποίηση» του Αμαζονίου, δείχνοντας για ακόμη μια φορά ότι όταν η αντίσταση είναι πολύμορφη, μαχητική και μακριά... από την πολιτική είναι και αποτελεσματική.

Συχνά συναντά κάποιος τα χαρακτηριστικά της αξιοπρεπούς αντίστασης, στον αγώνα πολλών αυτοχθόνων κοινοτήτων της αμερικάνικης ηπείρου.

Αλλά, δεν απουσιάζουν και οι περιπτώσεις που ιθαγενείς ομάδες συνδράμουν στα αναπτυξιακά σχέδια εταιρειών, λόγω οικονομικών οφελών που καρπώνονται. Φυσικά το κόστος τους είναι μεγαλύτερο, αφού παράλληλα συντελείται και η κοινωνική τους αφομοίωση-ενσωμάτωση στις κυρίαρχες ιδεολογίες και επιταγές, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Γι' αυτό η αναρχοκομμουνιστική Ελευθεριακή Σοσιαλιστική Ένωση από το Περού επισημαίνει: «Είναι ξεκάθαρο να δούμε ότι για τους μπουρζουάδες που ελέγχουν το Κράτος κάτω από τις ιμπεριαλιστικές διαταγές, ο μόνος δρόμος είναι το να απαλλοτριώσουν τη γη των κοινοτήτων. Και είναι την ίδια στιγμή που εκπονούν σχέδια κατα-

σε επιδρομή στη Τζενίν. μήνες σε ισραηλινές φυλακές Βαγί Αμπού κους. • Μικτή ομάδα από μαχητές των Τα-

ΞΕΣΗΚΩΜΟΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΠΕΡΟΥΒΙΑΝΟ

ΑΜΑΖΟΝΙΟ

Η περιοχή του Αμαζόνιου γίνεται, για ακόμη μια φορά, στόχος κρατικών και πολυεθνικών αποφάσεων, με ολέθρια αποτελέσματα, πρώτα για τους κατοίκους της περιοχής και μετέπειτα για όλο το πλανήτη. Ο επονομαζόμενος και ως «πνεύμονας του πλανήτη» βάλλεται, αυτή τη φορά, από τη πλευρά του Περού και παράλληλα επιχειρείται μέσω ενός σχεδίου «εν εξελίξει» να αποδυναμωθούν οι αυτόνομες κοινότητες των ιθαγενών.

Ο αγώνας των ιθαγενών της Αμαζονίας στο Περού, αρχίζει στις **9 Απρίλη** όταν η κυβέρνηση του Άλαν Γκαρσία ουσιαστικά παραδίδει 42 εκατομμύρια εκτάρια γης (!), δηλαδή το 72% της περουβιανής Αμαζονίας, σε πετρελαϊκές πολυεθνικές εταιρείες για δυνατότητα άντλησης πετρελαίου.

Αυτόματα και άμεσα αρχίζει και η αντίσταση των κατοίκων των περιοχών. Πάνω από 1000 κοινότητες ιθαγενών αποφασίζουν να αντισταθούν, κυριολεκτικά, με κάθε μέσο. Να διατηρήσουν τη γη, τη ζωή και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Δύο κυβερνητικές ανακοινώσεις αποτέλεσαν τη θρυαλλίδα της εξέγερσης.

Πρώτον, δίνεται άδεια εκμετάλλευσης ενός μεγάλου κοιτάσματος πετρελαίου σε εταιρείες από Κολομβία και Βραζιλία και **δεύτερον**, δημοσιοποιείται ότι η γαλλική εταιρία Perenco θα επενδύσει τουλάχιστον 2 δις δολάρια στη λεκάνη του ποταμού Μαρανόν.

Μια σειρά από καταλήψεις δρόμων, αεροδρομίων, κτιρίων, γραφείων πετρελαϊκών εταιρειών, οδοφράγματα, μπλόκα σε ποταμόπλοια των εταιρειών...συγκρούσεις σε πολλαπλά μέτωπα με κάθε μέσο.

Η κυβέρνηση, μετά από ένα μήνα εξεγερτικών γεγονότων, κηρύσσει στις **8 Μάη** την περιοχή σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, επιχειρώντας να καταστείλει τις διαδηλώσεις.

Η δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση Γκαρσία, υιοθετώντας τη πολιτική που εισήγαγε ο δικτάτορας Φουτζιμόρι τα τελευταία χρόνια της δεκαετίας του '90, παραχωρεί με το αζημίωτο άδειες έρευνας και εκμετάλλευσης των δασών του Αμαζονίου σε πολυεθνικές επιχειρήσεις. Η απαίτηση των εταιρειών για νέες παρθένες εκτάσεις προς εκμετάλλευση, οδήγησε στην ψήφιση προεδρικών διαταγμάτων που ουσιαστικά καταστρατηγούν προηγούμενες συμφωνίες του περουβιανού κράτους με διεθνείς φορείς, όπως του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας (Σύμβαση 169). Οι συμβάσεις αυτές αναφέρουν την υποχρέωση του κράτους του Περού να ερωτά τις αυτόχθονες κοινότητες για ό,τι τις αφορά. Όπως φυσικά, ότι δεν προβλέπεται παραχώρηση μέρους των κερδών στις τοπικές κοινωνίες, τα γνωστά και πολλαπλώς παζαρεμένα «αντισταθμιστικά οφέλη».

Αλλά δεν είναι μόνο το πετρέλαιο και οι εταιρείες του που επωφελούνται από τις τελευταίες αποφάσεις. Το «Σύμφωνο» ελεύθερου εμπορίου μεταξύ Περού - ΗΠΑ (TLC), προβλέπει την ιδιωτικοποίηση όλων των πλουτοπαραγωγικών πηγών της περιοχής και το μεγαλύτερο εμπόδιο γι' αυτό είναι οι ιθαγενείς. Άλλωστε, δεν είναι λίγοι εκείνοι που μεταναστεύουν στη γειτονική Βραζιλία για να αποφύγουν την επαφή τους με τους πολιτισμένους...

Πετρέλαιο, Φυσικό Αέριο, Νερό και Ξυλεία... Οι πολυεθνικές αποκτούν τον πλήρη έλεγχο στην εκμετάλλευση της περιοχής και η κυβέρνηση του Περού αναλαμβάνει απλά ρόλο διεκπεραιωτή των αποφάσεων.

«Στο πλαίσιο της ιθαγενούς λαϊκής γενικής απεργίας, έγινε μια σημαντική συνέλευση των ιθαγενών κοινοτήτων των Άνδεων στη νότια περιοχή του Περού, Puno. Η συνέλευση αυτή κάλεσε την 4η Ηπειρωτική Σύνοδο των Ιθαγενών Λαών και Εθνών της Abya Yala και στις **31 Μάη**, με τη σύμφωνη γνώμη όλων, δημοσιοποιήθηκε μια διακήρυξη με την οποία καλούνται οι πάντες να σεβαστούν τη μάνα γη και τις πλουτοπαραγωγικές της πηγές, προς όφελος του ανθρώπινου είδους, μαζί με μια δυναμική άρνηση της επιχειρούμενης ιδιωτικοποίησης του νερού, της παρουσίας των πολυεθνικών και του νεοφιλελεύθερου οικονομικού μοντέλου».

Στις **5 Ιούνη**, οι ειδικές μονάδες της αστυνομίας εξαπολύουν μεγάλη επιχείρηση καταστολής των εξεγερμένων με πραγματικά πυρά να ρίχνονται από επίγειες και εναέριες δυνάμεις. Πυροβολισμοί, δακρυγόνα και συγκρούσεις σώμα με σώμα, συνθέτουν μια κατάσταση πολέμου έξω από τη πόλη Μπάγκουα. Η επιβληθείσα απαγόρευση κυκλοφορίας στις ιθαγενείς κοινότητες δεν είναι ικανή να ανακόψει την αντίσταση των ανθρώπων. Στα πυρά αστυνομίας και στρατού αντιτάσσουν ένοπλη αντίσταση.

Υπολογίζεται ότι 50 περίπου ιθαγενείς δολοφονούνται, ενώ οι νεκροί αστυνομικοί ξεπερνούν τους 20. Παράλληλα, 38 μπάτσοι κρατούνται όμηροι στα γραφεία πετρελαϊκής εταιρείας, καθώς και διευθυντικό στέλεχος της.

Στις **6 Ιούνη**, οι αρχές εκδίδουν ένταλμα σύλληψης του Alberto Pizango, επικεφαλής 65 οργανώσεων, καθώς και άλλων εκπροσώπων των αυτοχθόνων, με τις κατηγορίες για ανταρσία, στάση και συνωμοσία σε ανταρσία κατά της δημόσιας τάξης.

Η συνέλευση των ιθαγενών στις **9 Ιούνη** ανακοινώνει: «υπήρξε συμφωνία να κηρύξουμε την εξέγερση των λαών μας εναντίον της κυβέρνησης του προέδρου Άλαν Γκαρσία στις περιοχές των ιθαγενών στον Αμαζόνιο... αυτό σημαίνει ότι οι νόμοι των προγόνων μας θα γίνουν υποχρεωτικοί, και θα αντιμετωπίσουμε ως επίθεση κάθε απόπειρα εισβολής στην περιοχή μας».

Ο Γκαρσία και οι συνεργάτες του εμμένουν: «Το υπέδαφος δεν ανήκει στους ιθαγενείς αλλά σε όλους τους πολίτες του Περού... Σε αυτό το υπέδαφος υπάρχει πετρέλαιο και αέριο, και αυτό θα πρέπει να το εκμεταλλευτούμε».

Παρά τις δηλώσεις αυτές, στις **10 Ιούνη** το Κοινοβούλιο της χώρας αποφασίζει την επ' αόριστο αναστολή της εφαρμογής των νόμων για την «αξιοποίηση» του Αμαζονίου, δείχνοντας για ακόμη μια φορά ότι όταν η αντίσταση είναι πολύμορφη, μαχητική και μακριά... από την πολιτική είναι και αποτελεσματική.

Συχνά συναντά κάποιος τα χαρακτηριστικά της αξιοπρεπούς αντίστασης, στον αγώνα πολλών αυτοχθόνων κοινοτήτων της αμερικάνικης ηπείρου.

Αλλά, δεν απουσιάζουν και οι περιπτώσεις που ιθαγενείς ομάδες συνδράμουν στα αναπτυξιακά σχέδια εταιρειών, λόγω οικονομικών οφελών που καρπώνονται. Φυσικά το κόστος τους είναι μεγαλύτερο, αφού παράλληλα συντελείται και η κοινωνική τους αφομοίωση-ενσωμάτωση στις κυρίαρχες ιδεολογίες και επιταγές, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Γι' αυτό η αναρχοκομμουνιστική Ελευθεριακή Σοσιαλιστική Ένωση από το Περού επισημαίνει: «Είναι ξεκάθαρο να δούμε ότι για τους μπουρζουάδες που ελέγχουν το Κράτος κάτω από τις ιμπεριαλιστικές διαταγές, ο μόνος δρόμος είναι το να απαλλοτριώσουν τη γη των κοινοτήτων. Και είναι την ίδια στιγμή που εκπονούν σχέδια καταστροφής του είδους της **κοινωνικής οργάνωσης** των κοινοτήτων αυτών, καθώς και τη σχέση που τις συνδέει με τη γη τους, μια σχέση που, στην ουσία, έρχεται σε σύγκρουση με τη δυτική αντίληψη περί **ιδιοκτησίας** και αποτελεί συνεπώς ένα φρένο στη λαιμαργία του πολυεθνικού κεφαλαίου, το οποίο προσπαθεί να ριζώσει στις περιοχές αυτές, σφετεριζόμενοι τη γη αυτή σε συνεργασία με το Κράτος και μετατρέποντάς τη σε πεδίο μάχης για να εγγυηθεί την ευημερία και κυριαρχία των εκμεταλλευτών».

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

ΣΟΜΑΛΙΑ

Το Αφγανιστάν της Αφρικής

Δεν κινδυνεύει κάποιος από την ανομία, αλλά από την κτηνωδία των εξουσιαστών...

Το 2008 συνεχίστηκαν οι εμφύλιες συγκρούσεις, που έχουν ξεκινήσεις από το 1991. Έπειτα από συνομιλίες στο Τζιμπουτί, τον Ιούνιο του 2008, η κυβέρνηση της Σομαλίας υπέγραψε συμφωνία ειρήνης με τη Συμμαχία για την Εκ Νέου Απελευθέρωση της Σομαλίας, η οποία έχει ως στόχο να σταματήσει την εμφύλια σύρραξη. Οι σκληροπυρηνικοί ισλαμιστές αντιτάχθηκαν στη συμφωνία, η οποία προβλέπει κατάπαυση του πυρός για τρεις μήνες. Παρά τη συμφωνία αυτή, τις επόμενες κιόλας ημέρες οι συγκρούσεις αναζωπυρώθηκαν.

Στις 14 Δεκεμβρίου του 2008 ο πρόεδρος Αχμέτ καθαίρεσε τον πρωθυπουργό Νουρ Χασάν Χουσεΐν, επειδή απέτυχε να αποκαταστήσει την ασφάλεια στη χώρα του. Η σχετική δήλωση έγινε από τον ίδιο τον πρόεδρο στο Κοινοβούλιο. Νέος πρωθυπουργός διορίστηκε ο πρώην υπουργός Εσωτερικών, Μοχάμεντ Μοχάμουντ Γκουλέντ Γκαγκμοντέρ, ο οποίος παραιτήθηκε λίγες ημέρες μετά. Στις 29 Δεκεμβρίου του 2008 παραιτήθηκε και ο πρόεδρος Γιουσούφ Αχμέτ, αφήνοντας προσωρινά στη θέση του τον

κατέστρεψαν περιοχές ολόκληρες.

Από τότε, η οργάνωση Al-Shahaab αποτελεί πλέον ένας από τους κύριους πόλους αντίστασης στην ελεγχόμενη από τους αμερικανούς κυβέρνηση.

Οι επιτυχίες των ανταρτών –κυρίως της οργάνωσης Shahaab (Νεολαία)– είναι συνεχείς, καθώς ελέγχουν μεγάλο κομμάτι της χώρας και κομμάτια του πληθυσμού είναι φιλικά προς τους αντάρτες, έχοντας βιώσει και την κτηνωδία του αιθιοπικού στρατού.

Η μεταβατική κυβέρνηση –του προέδρου-μαριονέτα Σαρίφ Αχμάντ, αρχηγού της Ένωσης Ισλαμικών Δικαστηρίων, που «εξελέγη» στο ξενοδοχείο Kempinski στο γειτονικό Τζιμπουτί στις 31/1/2009– στην ουσία ελέγχει κάποια τμήματα μόνο του Μογκαντίσου και νέες συγκρούσεις έχουν ξεσπάσει στα προάστια μέσα στο Μάιο του 2009. Οι 100 από τους 275 βουλευτές βρίσκονται στην Κένυα δεν εισέρχονται στη χώρα, φοβούμενοι για τη ζωή τους. Ούτε ο αιθιοπικός στρατός ούτε οι δυνάμεις της Α-



λο τσουνάμι που έφτασε μέχρι την περιοχή και τράβηξε έξω τα απόβλητα, σκοτώνονται εκατοντάδες άτομα που ήρθαν σε επαφή μαζί τους.

«Πιστεύω ότι ο τίτλος του πειρατή πρέπει να δοθεί σ' αυτούς που έρχονται στα νερά μας παράνομα» δηλώνει στους Times Online ο Farah Ismail Eid, ένας από τους εκατοντάδες ψαράδες-πειρατές, και ένας που έπεσε στα χέρια της λιμενοφυλακής και καταδικάστηκε σε 15 χρόνια φυλάκισης. Ο Eid κατηγορεί επίσης τους παράνομους ψαράδες μηχανότρατας -κυρίως Γάλλους και Ισπανούς που ξεκινούν από τις Σεϋχέλλες- για την κατάσταση που δημιούργησαν και οδήγησε πολλούς στο δρόμο της πειρατείας.

Οι επεμβάσεις, η AFRICOM και οι πειρατές

Η CIA επιχείρησε το 2005 και το 2006 να πολεμήσει τους Ισλαμιστές με τη βοήθεια

την Επανα-απελευθέρωση της Σομαλίας, ανέλαβε επικεφαλής της οργάνωσης Hisbul Islam Mujahideen, που δημιουργήθηκε μετά την ανάθεση της εξουσίας στον πρόεδρο-μαριονέτα Σαρίφ Αχμάντ και το κάλεσμα της Αλ-Κάιντα για την ανατροπή του.

Σ' αυτό το μήνυμα ο Μπιν Λάντεν αναφέρει μεταξύ άλλων:

«... Ο πόλεμος που γίνεται στο έδαφός σας τα τελευταία χρόνια είναι πόλεμος ανάμεσα στο Ισλάμ και τη διεθνή Σταυροφορία. Η συμμαχία του ΝΑΤΟ εξουσιοδότησε την Αιθιοπία να εκτελέσει αυτή την αποστολή».

[...] Υπάρχει και μια άλλη πρωτοβουλία στο εξωτερικό, που ζητάει από τους τίμιους Μουτζαχεντίν από σας να σταματήσουν τον πόλεμο για να διαπραγματευτούν με το Σαρίφ Αχμάντ, που προσποιούνται ότι δεν ξέρουν ότι είναι πληρεξούσιος της Αμερικής.

Αυτοί οι άνθρωποι έχουν ξεφύγει. Η υποχρέωση είναι να πολεμήσουν την κυβέρνηση των αποστατών, όχι να σταματήσουν να την πολεμούν. Αυτή η στάση τους ευθυγραμμίζεται με τις παλαιότερες πρωτοβουλίες των Αραβικών καθεστώτων στην περιοχή, που ελέγχονται από την Αμερική, όπως η πρωτοβουλία του κυβερνήτη του Ριάντ, όταν έδωσε τις ευλογίες του στην κυβέρνηση του προηγούμενου προέδρου Abdullahi Yousef.[...]

[...] Απευθύνομαι στους αδερφούς μου Μουτζαχεντίν, τους τίμιους γιούς της Σομαλίας, και τους καλώ να συνεχίσουν τα βήματα στο δρόμου του Τζιχάντ. Η Παγκόσμια Αποστασία αντιμετωπίζει δυσάρεστες καταστάσεις και κρίσεις που δεν έχει βιώσει για πολλές δε-

ΣΟΜΑΛΙΑ

Το Αφγανιστάν της Αφρικής

το 1991. Έπειτα από συνομιλίες στο Τζιμπουτί, τον Ιούνιο του 2008, η κυβέρνηση της Σομαλίας υπέγραψε συμφωνία ειρήνης με τη Συμμαχία για την Εκ Νέου Απελευθέρωση της Σομαλίας, η οποία έχει ως στόχο να σταματήσει την εμφύλια σύρραξη. Οι σκληροπυρηνικοί ισλαμιστές αντιτάχθηκαν στη συμφωνία, η οποία προβλέπει κατάπαυση του πυρός για τρεις μήνες. Παρά τη συμφωνία αυτή, τις επόμενες κιόλας ημέρες οι συγκρούσεις αναζωπυρώθηκαν.

Στις 14 Δεκεμβρίου του 2008 ο πρόεδρος Αχμέτ καθαίρεσε τον πρωθυπουργό Νουρ Χασάν Χουσεΐν, επειδή απέτυχε να αποκαταστήσει την ασφάλεια στη χώρα του. Η σχετική δήλωση έγινε από τον ίδιο τον πρόεδρο στο Κοινοβούλιο. Νέος πρωθυπουργός διορίστηκε ο πρώην υπουργός Εσωτερικών, Μοχάμεντ Μοχάμουντ Γκουλέντ Γκαγκμοντέρ, ο οποίος παραιτήθηκε λίγες ημέρες μετά. Στις 29 Δεκεμβρίου του 2008 παραιτήθηκε και ο πρόεδρος Γιουσούφ Αχμέτ, αφήνοντας προσωρινά στη θέση του τον Σεΐχ Άντεν Μαντόμπε.



Προηγουμένως, στις 6 Δεκεμβρίου 2008, οι New York Times επικαλούνται την ανησυχία που υπάρχει σε κομμάτι του δυτικού κόσμου για την κατάσταση στη Σομαλία και την τύχη της μεταβατικής κυβέρνησης που υποστηρίζεται από τις δυνάμεις της Αιθιοπίας. «Για τα τελευταία 17 χρόνια, η Σομαλία μαστίζεται από την αναρχία, τη βία, την πείνα και την απληστία. Φαίνεται ότι κάποια πράγματα δεν μπορούν να γίνουν χειρότερα» γράφουν.

Η πειρατεία γίνεται ακόμα πιο τολμηρή, παρά τα υπερσύγχρονα δυτικά πλοία, ελικόπτερα κι αεροσκάφη που δεν φαίνονται ι-

φιλικά προς τους αντάρτες, έχοντας βιώσει και την κτηνωδία του αιθιοπικού στρατού.

Η μεταβατική κυβέρνηση –του προέδρου-μαριονέτα Σαρίφ Αχμάντ, αρχηγού της Ένωσης Ισλαμικών Δικαστηρίων, που «εξελέγη» στο ξενοδοχείο Kempinski στο γειτονικό Τζιμπουτί στις 31/1/2009– στην ουσία ελέγχει κάποια τμήματα μόνο του Μογκαντίσου και νέες συγκρούσεις έχουν ξεσπάσει στα προάστια μέσα στο Μάιο του 2009. Οι 100 από τους 275 βουλευτές βρίσκονται στην Κένυα δεν εισέρχονται στη χώρα, φοβούμενοι για τη ζωή τους. Ούτε ο αιθιοπικός στρατός ούτε οι δυνάμεις της Αφρικανικής Ένωσης φαίνεται ότι μπορούν ν' αναχαιτίσουν την προέλαση τους.

Παρά τα δακρύβρεχτα άρθρα περί χάους και ανθρωπιστικής καταστροφής, τα ΜΜΕ αποκρύπτουν συστηματικά αναφορές περί στοιχειώδους λειτουργίας της σομαλικής κοινωνίας ώστε να καλύψει τις βασικές ανάγκες της. Γεγονός είναι επίσης ότι η Σομαλία έχει από τους μικρότερους βαθμούς έκθεσης στο AIDS (κάτω από 2%).

Η «ανησυχία» τους προέρχεται βέβαια κι απ' το γεγονός ότι τα όπλα και τα σκάφη που παρείχε ο ΟΗΕ για να καταπολεμηθεί η Ένωση Ισλαμικών Δικαστηρίων το 2007, που τότε μάχονταν την κυβέρνηση, δε φαίνεται

που έπεσε στα χέρια της λιμενοφυλακής και καταδικάστηκε σε 15 χρόνια φυλάκισης. Ο Eid κατηγορεί επίσης τους παράνομους ψαράδες μηχανότρατας -κυρίως Γάλλους και Ισπανούς που ξεκινούν από τις Σεϋχέλλες- για την κατάσταση που δημιούργησαν και οδήγησε πολλούς στο δρόμο της πειρατείας.

Οι επεμβάσεις, η AFRICOM και οι πειρατές

Η CIA επιχείρησε το 2005 και το 2006 να πολεμήσει τους Ισλαμιστές με τη βοήθεια ντόπιων πολέμαρχων, τους οποίους επιχορηγούσε. Δεν είχε όμως τα αναμενόμενα αποτελέσματα, όπως και στην επέμβαση στο Λίβανο τη δεκαετία του '80, και έτσι το βάρος έπεσε στην Αιθιοπία, την οποία κάλεσαν να εισβάλλει παρέχοντας υποστήριξη σε όπλα, εξοπλισμό, βομβαρδισμούς και κατασκοπεία. Τραυματικές είναι άλλωστε και οι εμπειρίες από το Μογκαντίσου το 1994, όταν 18 επίλεκτοι κομάντο της Δύναμης Δέλτα και των Ρέιντζερς σκοτώθηκαν από τους αντάρτες και τα πτώματά τους περιφέρονταν στους δρόμους της πρωτεύουσας.

Το ενδιαφέρον των ΗΠΑ στην περιοχή, όμως, είναι αμείωτο και σχετίζεται με τα γενι-

φος σας τα τελευταία χρόνια είναι πόλεμος ανάμεσα στο Ισλάμ και τη διεθνή Σταυροφορία. Η συμμαχία του ΝΑΤΟ εξουσιοδότησε την Αιθιοπία να εκτελέσει αυτή την αποστολή».

[...] Υπάρχει και μια άλλη πρωτοβουλία στο εξωτερικό, που ζητάει από τους τίμιους Μουτζαχεντίν από σας να σταματήσουν τον πόλεμο για να διαπραγματευτούν με το Σαρίφ Αχμάντ, που προσποιούνται ότι δεν ξέρουν ότι είναι πληρεξούσιος της Αμερικής.

Αυτοί οι άνθρωποι έχουν ξεφύγει. Η υποχρέωση είναι να πολεμήσουν την κυβέρνηση των αποστατών, όχι να σταματήσουν να την πολεμούν. Αυτή η στάση τους ευθυγραμμίζεται με τις παλαιότερες πρωτοβουλίες των Αραβικών καθεστώτων στην περιοχή, που ελέγχονται από την Αμερική, όπως η πρωτοβουλία του κυβερνήτη του Ριάντ, όταν έδωσε τις ευλογίες του στην κυβέρνηση του προηγούμενου προέδρου Abdullahi Yousef.[...]

[...] Απευθύνομαι στους αδερφούς μου Μουτζαχεντίν, τους τίμιους γιούς της Σομαλίας, και τους καλώ να συνεχίσουν τα βήματα στο δρόμου του Τζιχάντ. Η Παγκόσμια Αποστασία αντιμετωπίζει δυσάρεστες καταστάσεις και κρίσεις που δεν έχει βιώσει για πολλές δεκαετίες, έτσι να επιμένετε, επειδή είστε από τους σημαντικούς στρατούς στην Ισλαμική Μοιραρχία των Μουτζαχεντίν, και είστε στην πρώτη γραμμή άμυνας για τον Ισλαμικό κόσμο στο νοτιοδυτικό του μέρος».

Επίσης, ο αρχηγός της Αλ-Κάιντα απευθύνει έκκληση στον ισλαμικό κόσμο να βοηθήσει τους αντάρτες της Σομαλίας, επειδή η νίκη τους σ' αυτή τη χώρα έχει «εξαιρετική σημασία».

Στις αρχές του 2009 άρχισαν να αποχωρούν από τη χώρα τα στρατεύματα της Αιθιοπίας. Τα τελευταία αιθιοπικά στρατεύματα αποχώρησαν στις 25 Ιανουαρίου του



ρικών, Μοχάμεντ Μοχάμουντ Γκουλέντ Γκαγκμοντέρ, ο οποίος παραιτήθηκε λίγες ημέρες μετά. Στις 29 Δεκεμβρίου του 2008 παραιτήθηκε και ο πρόεδρος Γιουσούφ Αχμέτ, αφήνοντας προσωρινά στη θέση του τον Σεΐχ Άντεν Μαντόμπε.

Προηγουμένως, στις 6 Δεκεμβρίου 2008, οι New York Times επικαλούνται την ανησυχία που υπάρχει σε κομμάτι του δυτικού κόσμου για την κατάσταση στη Σομαλία και την τύχη της μεταβατικής κυβέρνησης που υποστηρίζεται από τις δυνάμεις της Αιθιοπίας. «Για τα τελευταία 17 χρόνια, η Σομαλία μαστίζεται από την αναρχία, τη βία, την πείνα και την απληστία. Φαίνεται ότι κάποια πράγματα δεν μπορούν να γίνουν χειρότερα» γράφουν.

Η πειρατεία γίνεται ακόμα πιο τολμηρή, παρά τα υπερσύγχρονα δυτικά πλοία, ελικόπτερα κι αεροσκάφη που δεν φαίνονται ικανά ν' αναχαιτίσουν το φαινόμενο. Δημοσιεύματα μιλούν για συμμορίες πειρατών. Κανείς όμως δε μπορεί να κρύψει ότι συνήθως οι πειρατές ζητούν λύτρα για τα εμπορεύματα, απ' τα οποία επιβιώνουν οι ίδιοι και οι οικογένειές τους.

Δεν είχουν περάσει δύο χρόνια από τότε που ο αιθιοπικός στρατός επενέβη για να διασφαλίσει την καπιταλιστική τάξη. Επτακόσιες χιλιάδες Σομαλοί αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την πρωτεύουσα Μογκαντίσου στη «χειρότερη ανθρωπιστική κρίση της Αφρικής» (σύμφωνα με τον ΟΗΕ), ενώ πολλοί «φιλοξενήθηκαν» στις πλωτές φυλακές-χώρους βασανιστηρίων των αμερικανών ανοικτά της Σομαλίας. Συνολικά 3,5 εκατομμύρια άνθρωποι εκτοπίστηκαν. Με την εξουσιοδότηση των δυτικών εγκληματιών κατά της ανθρωπότητας και του Τζορτζ Μπους, οι Αιθίοπες στρατιώτες κατάσφαξαν τους Σομαλούς, «κόβοντας το λαιμό τους σαν κατσίκες», βίασαν, λεηλάτησαν, 2009. Οι 100 από τους 275 βουλευτές βρίσκονται στην Κένυα δεν εισέρχονται στη χώρα, φοβούμενοι για τη ζωή τους. Ούτε ο αιθιοπικός στρατός ούτε οι δυνάμεις της Αφρικανικής Ένωσης φαίνεται ότι μπορούν ν' αναχαιτίσουν την προέλασή τους.

Παρά τα δακρύβρεχτα άρθρα περί χάους και ανθρωπιστικής καταστροφής, τα ΜΜΕ αποκρύπτουν συστηματικά αναφορές περί στοιχειώδους λειτουργίας της σομαλικής κοινωνίας ώστε να καλύψει τις βασικές ανάγκες της. Γεγονός είναι επίσης ότι η Σομαλία έχει από τους μικρότερους βαθμούς έκθεσης στο AIDS (κάτω από 2%).

Η «ανησυχία» τους προέρχεται βέβαια κι απ' το γεγονός ότι τα όπλα και τα σκάφη που παρείχε ο ΟΗΕ για να καταπολεμηθεί η Ένωση Ισλαμικών Δικαστηρίων το 2007, που τότε μάχονταν την κυβέρνηση, δε φαίνεται να έπιασαν τόπο. Η στρατηγική θέση της Σομαλίας στο Κέρας της Αφρικής ενισχύει τις κυριαρχικές επιδιώξεις της Δύσης, που προσπαθεί να βρει αξιόπιστους συνεργάτες στο πρόσωπο διεφθαρμένων πολέμαρχων ή μετριοπαθών που θα μπορούσαν να συνεργαστούν με γειτονικές χώρες.

Η αφαίμαξη του πλούτου της Σομαλίας και τα τοξικά απόβλητα

Οι δυτικοί αρέσκονται να μιλάνε για τη βαρβαρότητα των πειρατών, αποκρύπτοντας το γεγονός ότι η απόθεση τοξικών αποβλήτων στα θαλάσσια ύδατα έχει καταστρέψει την τοπική αλιεία, που έτρεφε σε μεγάλο βαθμό τον ντόπιο πληθυσμό. Τα απόβλητα από πολλά νοσοκομεία και εργοστάσια της Ευρώπης μεταφέρονται με ιταλικά πλοία στον Ινδικό ωκεανό και πετιούνται εκεί. Πολλά κοντέινερ με τοξικά είχαν αποκαλυφθεί το 2005, μετά το σεισμό στα τέλη του 2004 στην Ινδονησία και το μεγά-

Οι επεμβάσεις, η AFRICOM και οι πειρατές

Η CIA επιχείρησε το 2005 και το 2006 να πολεμήσει τους Ισλαμιστές με τη βοήθεια ντόπιων πολέμαρχων, τους οποίους επιχορηγούσε. Δεν είχε όμως τα αναμενόμενα αποτελέσματα, όπως και στην επέμβαση στο Λίβανο τη δεκαετία του '80, και έτσι το βάρος έπεσε στην Αιθιοπία, την οποία κάλεσαν να εισβάλλει παρέχοντας υποστήριξη σε όπλα, εξοπλισμό, βομβαρδισμούς και κατασκοπεία. Τραυματικές είναι άλλωστε και οι εμπειρίες από το Μογκαντίσου το 1994, όταν 18 επίλεκτοι κομάντο της Δύναμης Δέλτα και των Ρέιντζερς σκοτώθηκαν από τους αντάρτες και τα πτώματά τους περιφέρονταν στους δρόμους της πρωτεύουσας.

Το ενδιαφέρον των ΗΠΑ στην περιοχή, όμως, είναι αμείωτο και σχετίζεται με τα γενικότερα συμφέροντα της AFRICOM (Αφρικανική Διοίκηση) και CENTCOM (Κεντρική Διοίκηση) και τον ανταγωνισμό με Ευρώπη και Κίνα στην ήπειρο. «Να είστε έτοιμοι να δείτε την υιοθέτηση του κονγκολέζικου μοντέλου σε τεράστιες περιοχές της Αφρικής, αυτές που οι σχεδιαστές της πολιτικής των ΗΠΑ αποκαλούν «ακυβέρνητες περιοχές». Μόνο μην περιμένετε να δείτε λεπτομέρειες στα βραδινά δελτία ειδήσεων, ή ν' ακούσετε κάτι από την Όπρα, το Τζορτζ Κλούνεϊ ή την Αντζελίνα Τζολί» (από τη «Διαδρομή Ελευθερίας» τ. 69).

Τον περασμένο Απρίλιο οι ισλαμιστές αντάρτες χαιρέτισαν, με ανακοίνωσή τους, δημόσια τις πειρατείες πλοίων, αναφέροντας ότι οι «πειρατές προστατεύουν τις ακτές της Σομαλίας» και κατηγόρησαν την κυβέρνηση-μαριονέτα ότι «πούλησε τη θάλασσα στην Κένυα».

Στα τέλη του Μάη 2009, ο Sheikh Hassan Dahir Aweys, επικεφαλής της Συμμαχίας για

τους ευθυγραμμίζεται με τις παλαιότερες πρωτοβουλίες των Αραβικών καθεστώτων στην περιοχή, που ελέγχονται από την Αμερική, όπως η πρωτοβουλία του κυβερνήτη του Ριάντ, όταν έδωσε τις ευλογίες του στην κυβέρνηση του προηγούμενου προέδρου Abdullahi Yousef.[...]

[...] Απευθύνομαι στους αδερφούς μου Μουτζαχεντίν, τους τίμιους γιούς της Σομαλίας, και τους καλώ να συνεχίσουν τα βήματα στο δρόμου του Τζιχάντ. Η Παγκόσμια Αποστασία αντιμετωπίζει δυσάρεστες καταστάσεις και κρίσεις που δεν έχει βιώσει για πολλές δεκαετίες, έτσι να επιμένετε, επειδή είστε από τους σημαντικούς στρατούς στην Ισλαμική Μοιραρχία των Μουτζαχεντίν, και είστε στην πρώτη γραμμή άμυνας για τον Ισλαμικό κόσμο στο νοτιοδυτικό του μέρος».

Επίσης, ο αρχηγός της Αλ-Κάιντα απευθύνει έκκληση στον ισλαμικό κόσμο να βοηθήσει τους αντάρτες της Σομαλίας, επειδή η νίκη τους σ' αυτή τη χώρα έχει «εξαιρετική σημασία».

Στις αρχές του 2009 άρχισαν να αποχωρούν από τη χώρα τα στρατεύματα της Αιθιοπίας. Τα τελευταία αιθιοπικά στρατεύματα αποχώρησαν στις 25 Ιανουαρίου του 2008. Νέος πρόεδρος εξελέγη στο Τζιμπουτί ο Σαρίφ Αχμέτ, στις 30 Ιανουαρίου του 2009, ο οποίος έπειτα από συμφωνία με τις αντιμαχόμενες παρατάξεις επέβαλε τον ισλαμικό νόμο (Σαρία) προκειμένου να πετύχει την απομόνωση των ανταρτών και τη διάσπαση τους. Παρ' όλα αυτά αποτυγχάνει και στις 25 Μαΐου του 2009 ζητά τη βοήθεια της δυτικής κυριαρχίας προκειμένου να αντιμετωπίσει τους ισλαμιστές αντάρτες.

Στα μέσα Ιουνίου οι κυβερνητικές δυνάμεις, με τη βοήθεια πρώην μαχητών της Ένωσης Ισλαμικών Δικαστηρίων, επιτίθενται σε περιοχές όπου έχουν τον έλεγχο οι αντάρτες. Δυτικά ΜΜΕ μιλούν για την εισροή μαχητών στη Σομαλία από το Αφγανιστάν και το Ιράκ και ο πρόεδρος Σαρίφ Αχμέντ κηρύσσει τη χώρα σε κατάσταση «εκτάκτου ανάγκης»...

Μετάφραση - Απόδοση:
Αναρχικός Πυρήνας ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Η συναυλία Αλληλεγγύης στους φυλακισμένους και διωκόμενους της εξέγερσης του Δεκέμβρη, που είχε καλεστεί και οργανωθεί από τη «Συσπείρωση Αναρχικών» και τους «Αναρχικούς/ες και Αντιεξουσιαστές/ριες μέσα κι έξω από σχολεία και σχολές», ξεκίνησε στις 9 το βράδυ του Σαββάτου και ολοκληρώθηκε στις 2 μετά τα μεσάνυχτα.



Συμμετείχαν τα συγκροτήματα:
Αχαΐρευτοι, Kill the Cat, Μεθυσμένα Ξωτικά και Αντίδραση.

Από τις 5 το απόγευμα άρχισαν να στήνονται τα μηχανήματα ενώ απλώθηκαν πανώ που έγραφαν:
«ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ» και
«ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ
ΘΑ ΓΙΓΑΝΤΩΘΟΥΝ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΔΡΑΣΗ,
ΓΙΑ ΟΣΑ ΚΑΤΑΛΥΘΗΚΑΝ ΤΟ ΔΕΚΕΜΒΡΗ
ΜΟΝΟ ΟΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ ΕΧΟΥΝ ΛΟΓΟΥΣ ΝΑ ΤΡΕΜΟΥΝ»

Υπήρχε, επίσης, τραπεζάκι με παλαιότερα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ που διατίθεντο χωρίς αντίτιμο, καθώς και κουτί για την οικονομική ενίσχυση προς τους φυλακισμένους.

Στη διάρκεια της συναυλίας διαβαζόταν κείμενο ενώ «γύρισε» κανα-δυό φορές κράνος από συντρόφους και συντρόφισσες.

Συγκεντρώθηκαν 1.190 ευρώ από τα οποία δαπανήθηκαν 200 για έξοδα που αφορούσαν τη συναυλία.
Τα υπόλοιπα 990 θα διατεθούν για το σκοπό που μαζεύτηκαν (εξαγορές ποινών ή εγγύηση για φυλακισμένους και διωκόμενους της εξέγερσης του Δεκέμβρη).

Για επικοινωνία:
diadromi@revolution.gr
agria.xara@gmail.com



ΡΙΑΣ που διατέθηκε χωρίς αντίτιμο, καθώς και κουτί για την οικονομική ενί-
σχυση προς τους φυλακισμένους.

Στη διάρκεια της συναυλίας διαβαζόταν κείμενο ενώ «γύρισε» κανα-δυό φορές κράνος από συντρόφους και συντρόφισσες.

Συγκεντρώθηκαν 1.190 ευρώ από τα οποία δαπανήθηκαν 200 για έξοδα που αφορούσαν τη συναυλία.
Τα υπόλοιπα 990 θα διατεθούν για το σκοπό που μαζεύτηκαν (εξαγορές ποινών ή εγγύηση για φυλακισμένους και διωκόμενους της εξέγερσης του Δεκέμβρη).

Για επικοινωνία:
diadromi@revolution.gr
agria.xara@gmail.com





κρανος από συντρόφους και συντρόφισσες.

Συγκεντρώθηκαν 1.190 ευρώ από τα οποία δαπανήθηκαν 200 για έξοδα που α-φορούσαν τη συναυλία.
Τα υπόλοιπα 990 θα διατεθούν για το σκοπό που μαζεύτηκαν (εξαγορές ποινών ή εγγύηση για φυλακισμένους και διωκόμενους της εξέγερσης του Δεκέμβρη).

Για επικοινωνία:
diadromi@revolution.gr
agria.xara@gmail.com



